

TWC POSTERHOLT

Laat je benen malen
in plaats van je hoofd !

50 jaar 2013 - 2023

SINDS | MAART 1973

TWC Posterholt

Start van de jubileumkaternen in de clubbladen van 2023 te beginnen in het jaar 2013.

Vanaf 2013 staan de verschillende tochten zeer beknopt in deze clubbladuitgave. De smeuge uitgebreide beschrijvingen van de tochten kunt u vinden op de site van TWC!

Het jaar van ons veertigjarig jubileum.

Het jaar wat dit keer niet begon met onze traditionele Nieuwjaarsborrel maar in het teken stond van diverse jubileumactiviteiten.

Op 10 januari om 16.30: Het jubileumboek klaar voor proefdruk!

Een historisch moment voor TWC en ook voor de redactie: Jan Leenen, Rinze Jonkman, Pierre Mertens en Jan Rieken.

Het resultaat is veel meer geworden dan zij verwacht hadden. Uit het vele materiaal (de eerste 10 jaar beschreven door Jo Janssen), clubbladen vanaf 1978,

interviews, bijdragen van gastschrijvers en de beschikbare foto's hebben ze het boek samengesteld.

Hoe zijn ze te werk gegaan?

Na eerst een uitvoerig draaiboek gemaakt te hebben (juli 2012), zijn ze chronologisch in de tijd, te beginnen in 1972, gaan schrijven. De eerste maanden was het alleen maar uitzoeken wat te schrijven en vervolgens uren teksten maken. Maar daarbij werd tevens gekeken naar de foto's welke men erbij zouden kunnen voegen. Daarna hebben ze er veel specials met foto's aan toegevoegd.

Het was al vanaf december 2012 tot en met januari 2013 dat de puntjes op de "i" werden gezet.

Op 1 maart was het boek van 78 bladzijden gedrukt en op 9 maart werd het eerste exemplaar officieel, op onze jubileum-/reünieavond, door Wil Bruinsma aan mevrouw Hanselaar, burgemeester van Roerdalen, overhandigd.

Op **zondag 3 februari** stond TWC in de T.V. uitzending op de Lokale Omroep Roerstreek over 40 JAAR TWC POSTERHOLT. Dit in het programma Sjpek mit Eier (waar Piet Daemen en Wil Bruinsma informatie gaven). Na een prima ontvangst door Agnes en Paul Stijnen kregen Piet en Wil de gelegenheid over

de historie van TWC te praten. Maar ook werd door gerichte vragen van Agnes ingegaan over hoe het verder moet met de club gezien de toch flinke vergrijzing, waarbij het vooral ging over de vraag: als je de jeugd wil aantrekken, wat heb je ze als club te bieden?. Al met al een goede TWC promotie.

Zaterdag 23 februari jaarvergadering.

Locatie Zaal Roerzicht te Vlodrop.

Aanwezig: 47 leden. Afgemeld 12 leden.

ATB tocht: coördinatoren zijn ingesteld om hun eigen groepje personen te benaderen. Verkeersregelaars blijft probleem. Ook voor dit jaar 2013 vragen we om de cursus volgen. Nieuwe website: Wil bedankt Ton van Schoote daarvoor. Ook Jan Papparazzi wordt bedankt voor zijn bijdrages.

Ton geeft nog een korte toelichting over de nieuwe site. Men kan inloggen. Ook kan men werkgroepen aanmaken. Forum is ook een optie.

Bestuursverkiezing.

Rinze Jonkman treedt na 10 jaar bestuurs-schap af. Na een aantal mensen benaderd te hebben is Ton van Schoote bereid gevonden om de plaats van Rinze in te nemen. Wil bedankt Rinze voor zijn inzet de afgelopen jaren. Jan Rieken wordt in het zonnetje gezet. Hem viel die eer volkomen onverwacht te beurt voor onder andere zijn 25 jaar opvullen van het secretariaat.

Fietsprogramma 2013.

Robert Wilms geeft de toelichting. De routes zijn vooral klassiekers, maar ook nieuwe zoals Geulhem en een vernieuwde Knooppuntenroute.

Er staan ook enkele lange routes van de A op bij andere verenigingen. Dit wordt door de A-groep zelf geregeld. In verband met de geplande Mallorca-tocht staan enkele van die lange routes tegen het einde van het seizoen op het programma. Er zijn al vele Garmin routes beschikbaar. Vraag: kunnen deze ook uitgeprint worden? Dit

kan via Google-Earth. Men krijgt dan een kaartje.

Op **9 maart** onze grote **jubileum-/reünieavond** met 210 genodigden in zaal Roerzicht te Vlodrop (aantal leden en partners 118, aantal oud-leden/(oud-)-sponso- ren + gasten 92).

De avond werd bezocht door maar liefst 210 personen en zij genoten zichtbaar van een aantal artiesten en uiteraard van de drankjes en hapjes.

Burgemeester E. Hanselaar was speciaal aanwezig om een jubileumboek te onthullen en het eerste exemplaar in ontvangst te nemen van Wil Bruinsma, voorzitter in 2013. Een 78 pagina's tellend jubileumboek vol verhalen, foto's en herinneringen aan TWC.

Zij was onder de indruk van de vele prestaties van TWC Posterholt en vond het fantastisch dat deze vereniging een familiale uitstraling had.

In de Trompetter en OR6 werd in beeld en tekst hiervan uitgebreid verslag gedaan.

Tijdens deze feestavond werden de clubkampioenen van 2012 gehuldigd en uiteraard was het weerzien van sommige ouderen goed voor vele sterke verhalen.

TWC Posterholt kan terugkijken op een prachtige avond met een geweldige opkomst. Tot over 10 jaar?

Jubileumrit en opening seizoen werd in verband met bizarre weersomstandigheden op **23 maart** afgelast!

De lenterit staat op **23 maart 2013** op het programma: een lenterit voor de jubilerende 40-jarige Trim- en Wielerclub Posterholt. Maar jubelstemming? Niks van dat alles! Het is koud en even de neus naar buiten steken zorgt ervoor dat de neusdruppel al bijna bevriest. Deze koude bij de start van het fietsseizoen: nee, zoiets heeft nog geen enkele TWC'er meegemaakt. Rond het middaguur gevoelstemperaturen van minus 8. Start van de traditionele opening van het seizoen is het rondje Pierre Fonteyn, waarbij een eerbetoon wordt gegeven aan de reeds enkele jaren overleden bedenker van deze route in het bijzonder en aan de andere overleden leden van de club in het algemeen.

Een opening waarbij men zich toch wel andere weersomstandigheden had voorgesteld want bijeenkomst is 20!!! (ja, twintig) minuten voor een. Twintig minuten kou lijden, "Pin Lieje" om ook nog eens strak in het gelid te staan voor de fotograaf. Tja, dat strak staan zal met deze temperaturen geen probleem zijn. En die foto? Er is weinig ruimte voor die lach en als men over 10 jaar naar deze foto kijkt dan zal de eerste gedachte zijn: Wat is dat voor een club? Allemaal Michelin mannetjes! Dat het op 23 maart 2013 bar en boos was en dat menigeen met 7 lagen kleding aan de start stond, dat ziet men in 2023 niet meer aan de hand van die foto.

Er zit dus maar één ding op en dat was een wijs besluit nemen. De jubileumrit werd afgelast! Maar dat was nog niet alles. Ook de geplande Mallorca reis van oktober werd in maart afgelast door te weinig deelnemers.

We schrijven nu al **10 april** en het wielerseizoen is nog steeds niet goed op gang gekomen. Na weken ijskoude dagen met een strakke noordelijke wind met een gevoelstemperatuur van -5 graden Celsius wordt het eindelijk een beetje lente, maar wel met regen. Gevolg: tot 13 april ingekorte routes en een sterk wisselend aantal deelnemers. Maar onze TWC'ers hadden, om toch de kilometers te maken, een fijn

plekje gevonden waar je warm en droog kunt fietsen en de bidon steeds wordt bijgevuld.

C route Kelpen-Oler via Thorn, Roggel, Neer en Horn via "Germaine".

Zaterdag 20 april 2013, een route in de zon met frisse tegenwind bij een temperatuur van 12 graden in de schaduw. Wie ook lek rijdt maakt niet uit, het komt soms wel goed uit.

Even uitblazen van de harde tegenwind, terwijl Wim en collega's de lekke band door een perfecte samenwerking in no-time repareren. Gelukkig smaakte de koffie bij "Pietje" in Berg" perfect, zo ook de bonbons.

Woensdag 15 mei was het weer raak, 4x lek, is natuurlijk wel wat veel. De route van Maan was prima gekozen, gezien de weersomstandigheden. Rondje Kessel 65 km. met mooie rustige wegen. Alleen iets te vochtig. Maar met goede monteuren en genoeg CO2 patronen lukte het wel en het belangrijkste: iedereen is goed thuis gekomen.

Ondertussen schrijven we **23 mei** en is er opnieuw een dieptepunt wat het weer betreft. Te nat, teveel wind en daarbij dus ook nog eens veel en veel te koud. Al met al een voorjaar wat we nog nooit meegemaakt hebben.

Sinds mensenheugenis of beter gezegd; sinds de weercijfers opgemeten worden (en dat is al meer dan 100 jaar, is het niet voorgekomen dat de temperaturen op 23 mei onder de 10 graden blijven. Langzamerhand werd het weer eind mei en in juni beter en zijn er vele mooie routes verreden zoals Bilzen Classic, Klimtocht Zuid-Limburg en Elenroute. Maar heel bijzonder was dit jaar de

tocht naar het Duivelsbos, waar zelfs werd gesproken over hel en verdoemenis.

Ook in juni een extra ledenoverleg waar Piet Daemen een Jubileum-Eifelweekend 2014 presenteerde. Dit als alternatief voor het niet doorgaan van de Mallorcareis.

Hittegolf.

Wat we in het voorjaar aan zon en warmte veel te kort kwamen werd in juli tot in augustus ruimschoots goed gemaakt. Liefst twee maal kregen we een hittegolf. Maar ja, dit gaat altijd gepaard met flinke "onweders" en dat hebben de B - en C groep op **zaterdag 27 juli** mogen meemaken toen zij onderweg waren. De C-groep kwam precies bij het tankstation voor Grathem uit zodat ze

daar min of meer nog droog konden binnenvluchten. Daar werden ze door de beheerster gastvrij ontvangen. De garage werd open gemaakt en vervolgens had een aantal al snel de koffie gevonden met een gevulde koek. Krantje erbij, voor even was het goed, veilig en droog toeven. De B-groep had echter minder geluk en kreeg de volle laag. Ze zijn daarna maar gestopt bij een bekende bakkerszaak in Gilrath. Als verzopen katten en druipend van het water vroegen ze of ze wel binnen mochten komen. Geen probleem, ze werden gastvrij onthaald en later moest er zelfs een dweil aan te pas komen omdat ze de hele zaak blank hadden gezet. Met allemaal een Känchen Kaffee und ein Kuchen kwamen ze weer bij van de ontberingen en kwam er weer wat kleur op de wangen en een lach op het gezicht.

Zondag 25 augustus, voor het vertrek naar de **Eddy Merckx Classic**, werd de uitgestelde groepsfoto gemaakt. Dat TWC Postert tijdens deze route in de etalage gaat en reclame voor zichzelf gaat maken mag duidelijk zijn, immers meer dan 30 deelnemers (38! om precies te zijn) die vanuit Postert richting Roermond gaan. Bij de start in Postert (om 8.15 uur... en dat op zondag!) worden de laatste rimpeltjes nog even gladgestreken, het haar nog even in de scheiding gelegd en wordt met een dikke “cheeeeeeeeeessssssss” uit alle monden allereerst een groepsfoto gemaakt van “40 jaar TWC Postert”.

Eddy Merckx Classic Roermond: Het was goed om mee te maken dat TWC zich weer eens kon presenteren als club. Een prima zaak. Maar het was dan ook een thuiswedstrijd. Er waren deze dag ook min-punten. En dat was niet alleen het weer, maar o.a.

de route en verzorging waren duidelijk voor verbetering vatbaar.

Augustus was ook de maand van de eerste voorbereidingen voor ons

jubiläumweekend in 2014. Na genoeg aanmeldingen, vanaf juni, werd het hotel in Bad-Honnef bezocht en werden de eerste afspraken gemaakt.

Begin **september** een hoogtepunt voor ons lid **Jan Walraven**. Hij greep brons op het N.T.F.U. Nederlands Kampioenschap Toerfietsen in Asten.

Chapeau ook omdat het voor hem de eerste keer was dat hij hier aan deelnam. De prestatie was zelfs De Gazet de Limburger niet ontgaan. Op vrijdag 6 september stond dan ook een uitgebreid interview met hem. Met als kop "Een pietje-precies op het podium".

Wat is toerfietsen? De deelnemer geeft voorafgaand aan de wedstrijd het gemiddelde op wat hij wil fietsen. Het minimum is 18 kilometer per uur en maximaal mag je 28 kilometer per uur fietsen. Dat gemiddelde moet de fietser rijden op een onbekende route en zonder kilometerteller. Het is voor de deelnemer onbekend hoe het parcours loopt, of er heuvels in zitten en hoe lang het is.

Diegene die zijn vooraf opgeven gemiddelde het dichtste benaderd, wint.

Zijn keuze was een snelheid van 25,5 kilometer per uur; uiteindelijk week hij anderhalve minuut af van zijn doel. De winnaar 20 seconden.

D'r **Duuveldsbeusj** op **zaterdag 21 september** op het programma van de C-groep. Geen Duivels weer op een dag dat de C-groep voor het eerst het Duivelse bos gaat aandoen.

Voor de duivel niet bang ging de C-groep van start. En het ging prima! Maar zoals eerder ook bij de B-groep (in goede weersomstandigheden), kwamen zelfs gelouterde TWC'ers te poat te staan!

Het was genieten van deze Duivelse rit: TWC, lees de C-groep, was de duivel dit keer te slim af! Dat we veel te laat thuis kwamen was het zeker waard.

De laatste rit van het jaar was op **zaterdag 28 september**. Dat het een goede datum is blijkt al als men zich 's morgens uit de pyjama hijst en een stralend zonnetje iedereen tegemoet lacht. En de 18 graden onder de thermometer-hut

zorgen ervoor dat de opkomst – en dat is traditiegetrouw – erg groot is. Fietsen met mooi weer is natuurlijk een uitnodiging van jewelste. Máár er is meer die dag. Bij de Wieë aangekomen is het voor sommigen net een wedstrijd en wordt vol op de aanval gespeeld: “Op naar de vlaai..!!”. Keuze te over en de reclame “Zeve Zjmake” is hier toch wel van toepassing.

Na de rit van wordt namelijk – en het is goed dat wat dit betreft niet gebroken wordt met tradities – **de clubkampioen van het jaar 2013 bekend gemaakt**.

Wim Diesch werd derde (45 ritten) en **Jos Evertz** met 47 deelnames, als vice-kampioen, werd eervol tweede. Dan wordt de spanning nog even opgevoerd als de voorzitter spreekt over een groot kampioen (letterlijk iets minder groot), zelfs een kampioen met een internationaal aandoende naam (en dat wenst een club zich toch in het 40e levensjaar!). De voorzitter spreekt over een “Frans”man die de titel dit jaar gewonnen heeft.

Om aan alle spanning een einde te maken spreekt hij vervolgens de memorabele woorden: “EN DE CLUBKAMPIOEN 2013 IS met 48 deelnames

FRANS VAN DE BREKEL!”.

Jubileumtocht **ATB** tocht TWC Posterholt **17 november 2013.**

De jarige trakteert!
TWC Postert is 40
jaar en daarbij is het
ook nog eens de **25e
editie van de ATB
tocht.**

De mist is deze dag
gelukkig opgeklaard
maar de temperatuur
blijft jammer genoeg
steken op een
schamele 3 graden.

Maar voor de

liefhebber de ideale omstandigheid om deel te nemen aan deze – zoals wij van

menigeen hoorden:

“mchtig mooie tocht,
prima pauze plaats en
goede verkeersrege-
laars, veel mensen
van de organisatie in
het bos bij gevaarlijke
afdalings of die jou
de juiste route aan-
geven!”.

En de liefhebbers: het
waren er 766!!

Het deelnemersveld
bestond uit sportieve-

lingen die van ver over de grens kwamen met deelnemers uit Haaren,
Waldfeucht, Schimmert, Brunssum, Nuenen, Utrecht en tot Haarlem aan toe.

De Pauzeplaats: het lijkt, nee het is één groot feestterrein! Hier wordt gekletst,
gezellig gekletst en er wordt gezorgd, goed gezorgd !!

Het “natje en droogje team”.

Jubileumjaar 2013 loopt ten einde.....

Het was een bijzonder jaar.

Al met al sloten we dit enerzijds succesvolle Jubileumjaar toch af in mineur. Onze gedachten waren toch vooral dit jaar in Vlodrop bij Jan Wassen en in Grathem bij Willy Beurskens.

Jan is nog druk bezig met zijn revalidatietraject. Helaas een week voor de Kerst is Willy Beurskens, na een lange en slopende ziekte, overleden in de leeftijd van 68 jaar. Willy was 10 jaar lid van TWC Posterholt. We zullen Willy blijven herinneren als een bescheiden en sympathiek mens.

Vervolg van de jubileumkaternen, nu het jaar 2014.

Het jaar van onze jubileumtocht naar Bad-Honnef.

Het weer leek niet op winter de eerste weken van januari. De tweede week van januari ging de temperatuur zelfs naar de 13 graden Celsius.

De eerste activiteit van TWC Posterholt speelt zich al op **3 januari** af.

Plaats van handeling: de kantine van sporthal De Wieë. Geen jubileumjaar in 2014, geen jubileumjaar maar het seizoen kan wederom niet feestelijk genoeg beginnen. Ruim 40 personen waren aanwezig en het was

gezellig! Alsof men elkaar al heel lang niet meer gezien heeft gaat het over één ding: het aankomende fietsseizoen en anderszins activiteiten die dit jaar ondernomen zullen worden.

Uiteraard waren er ook dames-groepjes. Aan het aantal dames bij dergelijke bijeenkomsten kan men de betrokkenheid bij het clubgebeuren herleiden en ook dit zit goed!

Op **7 januari** werd een bijeenkomst georganiseerd om de interesse te peilen voor het fietsen in de B-groep, waarbij 25

personen aanwezig waren. Tijdens deze bijeenkomst werden afspraken gemaakt over de routes, snelheid en afstand om een en ander in goede banen te leiden.

De jaarvergadering op **8 maart 2014**. Medegedeeld werd dat de wielclub 79 leden telde en dat de gemiddelde leeftijd 60 jaar was. Omdat er nauwelijks aanwas van nieuw jongere leden is, baart dat zorg voor de toekomst. In overleg met de NTFU wordt bekeken of er mogelijkheden zijn om nieuwe leden te werven middels het FietsFit programma. Ook werd aangegeven dat het steeds moeilijker wordt om vrijwilligers te vinden voor een bestuursfunctie en

activiteiten. Dringend werd een beroep gedaan om zich aan te melden bij de ingestelde werkgroepen.

Melding werd gemaakt dat het contract met de sponsors Joris Timmerwerken, Sport- en rijwielhuis Piet Daemen en Lancyr-Visschers Assurantiën voor 3 jaar is verlengd. In 2014 is het tiende jaar van het sponsorschap. De regeling voor de vergoeding van kleding werd in die zin aangepast dat bij 20 keer mee fietsen een bijdrage in de aanschaf van kleding van €

20,00 wordt ontvangen. Vervolgens werd stilgestaan bij het overlijden van Willy Beurskens.

Ten slotte werd de clubkampioen Frans van den Brekel gehuldigd. Eervol tweede werd Jos Evertz en Wim Diesch werd derde.

Afscheid werd genomen van John Hillen, die 30 jaar actief is geweest in het bestuur.

De ledentallen in de afgelopen jaren waren:

2013:	79 leden
2012:	80 leden
2011:	83 leden
2010:	85 leden

De ATB-tocht viel wat aantal deelnemers betreft (766) iets tegen. We hadden op meer gehoopt.

Op **15 maart** was de seizoenstart met droog weer en een flauw zonnetje. In totaal hadden 34 leden de weg gevonden naar sporthal de Wieë voor de aftrap van het seizoen. Enkele A-rijders, B-rijders, de dames Meriam en Marjo en het grote peloton C-rijders verscheen aan de start onder leiding van routekapitein Jan Leenen. Een geel lint verplaatste zich door het Midden-Limburgs landschap. Op een gegeven moment werd het wegdek erg wit en werd gedacht aan sneeuw. Maar het bleek kalk te zijn die door boeren op het land en gedeeltelijk op de weg was verspreid.

Op **30 maart** stond een C-rondje “Langs de gevangenis” gepland. Echter de gehele rit werd geen gevangenis gezien. Dit mocht de pret niet drukken. Een peloton van 23 renners ging op weg.

Door de vele bochten is het flink aanpotten. Na een kilometertje of 40 komt de opmerking “Det d'r nag niet gesjtopt wurtj veur te pisse” (op zijn Posterts). En alsof de duvel d'r mee speelt, enkele minuten later gaan

voorin enkele handjes omhoog en verdeelt het peloton zich links en rechts van de weg. Na enkele minuten is het weer koers en wel richting Berg. Daar

aangekomen strijkt het peloton neer bij Pietje. Daar worden enkele consumpties – al dan niet uit een glas – genuttigd.

De Dreiländer Giro werd door de B-groep op **29 maart** gereden door noeste mannen en twee vrouwen. Nog maar net op pad en het peloton werd verrast op Parijs-Roubaix of Strade Bianche toestanden. Dus zat er niets anders op dan 2 km. over gravel te fietsen.

Richting Saeffelen ging het vals plat omhoog maar met de wind “In ‘t gat” is het nog allemaal geen probleem. Maar bij een klassieker gaat het om meer factoren. Op het Duits is het nog volop genieten: mooie boerderijen, rustige wegen en vanaf het plateau van Waldfeucht mooie vergezichten. Ja, dat was nog genieten. Via Havert gaat de route naar Nieuwstad en door het mooie bosgebied naar Born om via Graetheide (wat is het nog mooi groen) in Zuid-Limburg aan te komen. In Berg aan de Maas komt de eerste echte Berg. Gelukkig nog niet uit het zadel maar alleen een berg omdat ie op het plaatsnaambord vermeld staat. Maar voor menigeen toch al even schrikken. Als

de weg in Stein serieus omhoog gaat kraakt het behoorlijk in het peloton. De groep scheurt en het vloeken en roepen is niet van de lucht. Zwaar? Kreunen? Met 45 km op de teller moet het eigenlijk nog beginnen.

Vervolgens gaat het via de Maasbrug richting het derde land: België en de Vlaamse leeuw lachen het Posterts peloton toe. Het zal een klassieker worden die alles in zich heeft. In de verte ligt Leuth. In Leuth ligt een heuse “Zone du Pavés”. Een *****kasseistrook die dus echt nergens naar ligt. Schots en scheef liggen de kasseien en ook hier wordt door menigeen het gootje gezocht maar er is geen gootje, de weg is echt een zootje! Het tempo is er echt uit. In de buurt van

Geistingen is het Henk Kersten die als nestor (69 jaar!) de groep op sleeptouw neemt en het bergje opkiet tegen 30 km/u. “Wo haoltj d'r 't vanaaf” denkt iedereen in de groep. Als de Nederlandse grens in zicht komt en de mooie Stifkerk van Thorn steeds dichterbij komt wacht een volgende verrassing: niet buitenom langs de beek maar binnendoor, omhoog via de kasseitjes! Een 600 meter ***-kasseistrook zorgt er voor dat het allerlaatste grinta moet worden aangewend. Hierna gaat het via het Hagebrook via de kortste weg richting de stuw in Linne. De afstand: mag het iets meer zijn? Ja! Een klassieker is een klassieker als die grens van de 100 km. bereikt wordt.

Op **9 april** staat het rondje Ratheim op het programma. B en C-rijders verzamelen zich bij De Wieë. Eenmaal in Postert is het al druk en het blijft maar binnenstromen. B en C rijders verzamelen zich bij “De Wieë”. Dan wordt het startsignaal gegeven en de B rijders kijken met enig onzorg naar het peloton dat vertrekt. 21 koppen telt het weer. Het gaat direct het “Pruusjes” op en

over smalle wegen slingert het geel-groene lint zich op weg naar Ratheim. Voorin wordt gekoerst en dat met een snelheid die echt niet hoog ligt. Het waait gewoon hard. Met flinke stukken vals plat en wind tegen gaat het richting “Kingswood” om daarna richting Posterholt nog een stuk met de wind in de rug te rijden.

Rondje Schümm met de C-groep. Indertijd (van 1820 tot 1912) werd Schüm

met één “m” geschreven. Maar dat hebben deze heren allemaal niet meegemaakt. Fietsen met de C-groep staat garant voor ervaring en kennis. Zo ook onder leiding van Rinze Jonkman. Als gestart wordt geeft Rinze me een stille hint: “het gaat richting Santiago vandaag!”. Even dacht ik zelfs dat Schümm wel eens ergens in België zou kunnen liggen, of zouden we de “Aken-route” nemen? Het weer is voortreffelijk.

De straten op de route zeggen eigenlijk al genoeg: Heideweg, Broekweg, Reigersweg. Het gaat door het stiltegebied van 't Reutje en Montfort waarin een lekker klasjenerende groep even voor een stukje onrust zorgt. Probeert Rinze nog rustig aan te geven welke kant het op moet, de fluit wordt dit keer door Frans bespeeld en dit moet gezegd: hij heeft een roeping als 1e fluitist bij de harmonie gemist.

Nadat Maasbracht even “geschampt” wordt gaat het via het mooie Pietjesveld richting Berkelaar. Hier gaat het door het centrum en voordat men het goed en wel beseft zit de groep alweer in de buurt van Berkelaar. Vervolgens schieten plaatsnamen als Ophoven en Baakhoven voorbij en nog steeds zitten we op Nederlands grondgebied. Verrassend

wordt het pas als het in Susteren onder het bruggetje door gaat en het buitengebied van Susteren wordt aangesneden om via het buitengebied van Nieuwstad op Duits grondgebied te komen. En wat we hier weer voor de wielen getoverd krijgen: Rinze in zijn element! Soms een stoepje op om in een machtig mooi gebied te komen (Hoe moet ik dat ooit terugvinden?), af en toe een heuveltje op om uiteindelijk op 65 meter boven NAP in Schümm uit te komen.

Een Schümm-rondje waarbij bij menigeen het “Sjuum” op de mond kwam: een behoorlijk windje, een paar leuke heuveltjes. Toen de groep in Brüggelchen weer de Pööl over ging en het door het landelijke gebied naar Maria’s hoop ging moest ik nog even denken aan de spreuk : “Het is vergeefs gefluit als het paard niet pissen wil”. Zeventig km’s met de C-groep op pad en geen enkele plaspauze! Alweer een fotomoment gemist!

Rondje Ospel van Maan werd verreden op **zaterdag 3 mei**. En je weet als de eerste route van Maan in de lente op het programma staat bloeien de Rododendrons. En ook nu op deze zaterdag fietsten we weer langs prachtige bloeiende tuinen. Vorig jaar stond deze route niet op het programma omdat de brug bij Roermond voor fietsers geblokkeerd was.

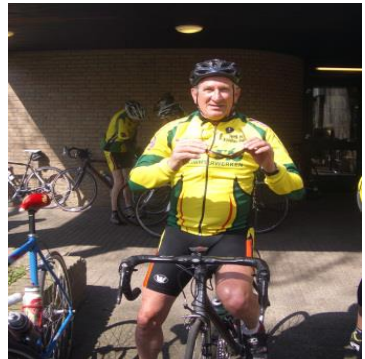

Kwam het begin via Maasbracht, Wessum, Thorn en Ittervoort nog bekend voor, hoe verder we kwamen hoe meer het peloton zich afvroeg waar zijn we hier. En vooral na Schoor was het alleen maar fietsen op buitenwegen waar je geen dorp meer doorrijdt. Prachtig maar ook zwaar met de N.N.O. wind.

In de verte zagen we Ospel en Meijel en vervolgens gingen we de brug over richting Heibloem. Met de wind in de rug werd alleen maar op mooie boswegen gefietst tot we tenslotte in Horn aankwamen. Langzamerhand begonnen de kilometers te tellen en het was dan

ook tegen half één, na 88 kilometer, dat we in St. Odiliënberg aankwamen.

Daar stond ie dan: “L’uomo con cuore matto”. En voor vandaag was het rondje ZIJN rondje. Insiders weten het dan al: het zal een te gek rondje worden waarbij de jongetjes van de mannetjes gescheiden zullen worden. Het zal een rondje worden waarbij persoonlijk succes niet altijd verzekerd hoeft te zijn want na elke bocht kan de man met de hamer aan de kant staan. Het motto is: sparen, voorzichtig zijn, geen trap teveel doen want ... het zal zwaar worden, erg zwaar ! L’uomo con cuore matto. Bert heeft deze bijnaam overgenomen van de Italiaan Franco Bitossi.

Vandaag gaat het naar Niederkrüchten, hemelsbreed nog geen 10 km van Postert en toch staat op de rol dat het een tocht over 85 km zal worden. En de

hele middag gaat het kris kras en op en neer door gehuchtjes met mooie namen als Birth, Lüttelforst, Ryth, Rosenthal met even zo mooie vakwerkhuisen. Maar de dorpjes werden veelal gemeden. Heuvel op, heuvel af, mooie vergezichten en machtig mooie lijnzaadvelden waarin de TWC renners in het groen-geel niet eens opvielen. Wordt men gesloopt door het klimwerk, het draaien en keren zorgt voor verder sloopwerk en

alsof het nog niet genoeg is doet het tempo dat niet onder de 30 kilometer komt de rest. En dat is nog niet alles: de wind op de plateaus zorgt er tenslotte helemaal voor dat de bordjes bij de renners langzaam helemaal leeg raken! En l'uomo con cuore matto Bert? Die lacht in zijn vuistje. Dat het mooi goed was komt tot uiting als meteen over de grens bij Rothenbach het eerste (Of het ook het beste is?) terras wordt aangedaan. Bert, uomo, het was een mooie tocht!

Op **31 mei** stond de route "Achterkant Adsteeg" op het programma. Iedereen weet waar de Adsteeg ligt, maar de vraag is hoe gaat de route er naar toe lopen en vervolgens weer terug. De aanloop ging eerst via bekende paden. Na Havert werd door het natuurgebied achter Tüdderen gefietst en vervolgens richting

Hillensberg, omlaag via Oirsbeek naar Thull. Veel fietsers hadden toen dorst, echter de samensteller van de route, Frans, was onverbiddelijk. Doorrijden was het commando. Op weg naar Klein-Genhout was het klimmen en dalen met weidse uitzichten. Na de afdaling van de Adsteeg werd gefietst via veldwegen naar Elsloo en daarna naar Maasland. De volgende verrassing kwam bij

Obbicht waar richting Maas werd gefietst en daarna via het mooie gebied rond Grevenbicht, Ilikhoven, Vissersweert naar Roosteren.

Voor de route Bilzen Classic op **31 mei** stonden onder leiding van Caspar 8 heren en 1 dame aan de start voor een ritje van 135 km. Via glooiende wegen door Haspengouw slingert het parcours via Oreye en Viemme naar Oteppe. De zwaarste helling is de Cote "De Wanzoul" en de mooiste is de "Les Cahotte". Deze laatste helling is één van de pareltjes op het parcours. Gelegen midden in een uitgestrekt natuurgebied met talrijke haarspeldbochten: je zou je in Frankrijk of Spanje wanen. Aan de voet van de helling staat de tweede bevoorrading.

Na deze helling was het zwaarste deel van het parcours achter de rug en werd er gas gegeven. Als mijn km teller 130 km aangeeft en ik denk: nog maar 5 km,

dat gaat lukken. De moed zakt in de wielerschoenen als een groot bord aan de kant van de weg 10 km aangeeft.

Nu moet ik passen en de echte cracks van vandaag laten gaan. Op eigen tempo leg ik de laatste km af en kom via redelijk goede wegen en met nog enkele kortere hellingen weer terug in Bilzen.

Het was een vermoeiende, maar ook een hele mooie tocht. Echt een aanrader. En voor vermoeide benen kun je je nog altijd gratis laten masseren (zie foto). De verzorging is niet alleen erna, maar ook tijdens de tocht perfect en dat voor die luttele 5 Euro.

Het rondje Millen-Gangelt van Wim werd verreden op **woensdag 21 mei**. Als er een nieuwe route van Wim op het programma staat, zijn er altijd mooie nieuwe veld(fiets-)wegen. Voordat om 09.00 uur werd vertrokken kregen een paar personen van Maan nog een nuttige onderhoudstip. Op de vraag van Jos V. "Hoe krijg jij altijd die ketting zo mooi schoon?" Maan: "Heel eenvoudig, na ieder rit op een poetsdoek wat WD 40 spuiten en over de ketting vegen".

Maar nu terug naar de route van Wim. Deze route had Wim met zijn vrouw Riet al een paar keer voor moeten rijden om al die weggetjes goed aan elkaar te knopen. Welnu op weg naar Millen langs Monfort, St.Joost en Pey reden we door het IJzerbosch bij Susteren (de bosanemonen waren helaas uitgebloeid) richting Nieuwstadt. Halverwege ging het dan linksaf richting Millen. En ja, hoe we toen gedraaid zijn kan ik niet na vertellen, maar er volgden prachtige weggetjes door veld en bos. Laat ik zeggen zo langs de grens met Duitsland parallel langs de Rodebach-beek tot we in Wehr uitkwamen. Vervolgens een rondje rond de kerk, door het veld naar Süsterseel, buitenom, langs de kerk naar Tierpark Gangelt. Even een rondje Etzenraderhof, even dalen en weer klimmen (was Sjra vergeten), daarna onder

het viaduct door naar Mindergangelt, Hastenrath, Saeffelen en tenslotte naar huis, Postert.

De C-route van Frans Arends op **woensdag 7 mei** ging naar Schinveld en Heringsbosch. Waar ligt Heringsbosch? Welnu het is geen dorp of gehucht maar een weg. Deze weg is het eerste stukje weg in Limburg als je vanuit Duitsland, na Niederbusch over de grens fietst. De weg heet in Duitsland Neutrale Strasse.

Als je voor het eerst zo'n nieuwe route fietst is het altijd verrassend hoe je, in dit geval Schinveld, aanrijdt. In het begin in Duitsland over vrijwel bekend terrein,

zaten we toch ineens in Schümm. Vervolgens naar Gangelt. In Gangelt ging het door het Natuurpark Roode Beek/Rodebach en er langs via de genoemde weg. Op een slimme manier werd vervolgens door het buitengebied van Schinveld en Brunssum gefietst. Echter vlak voor Bingelrade ging Frans "plat", althans gelukkig zijn band, en was het tevens tijd voor de sanitaire stop en om wat te eten en te drinken. De terugreis ging via Bingelrade, onder langs Hillensberg, Süsterseel, Havert, Koningsbosch. Via Mariahoop, Mont-

fort kwamen we na 65 km in Berg aan.

De route Posterholt – Maasmechelen (105 km) op **zaterdag 7 juni** stond onder de bezielende leiding van Maan Wassenberg. Na al een aantal jaar te wielrennen en meerdere keren met pap (Jan L.) rondgetoerd te hebben, leek het me wel leuk om weer eens een zaterdag een rondje met hem te fietsen. Ik moest aansluiten bij zijn vrienden van TWC, want daar had hij al een date mee

staan, een rit van 105km richting Maasmechelen. Daar sta je dan, op zaterdagochtend om 9.00 uur bij sporthal de Wieë, waar ik ooit nog gymles had. Met stuk voor stuk topfite mannelijke wielrenners in kekke groengele pekskes. Er waren verdacht weinig vrouwen te bekennen. Eentje maar, wat toevallig mijn oude oppas bleek te zijn.

Na het

startschot werd er in colonne, twee aan twee, richting het Hitje gereden. Wat was het trouwens luxe om in zo'n treintje te fietsen, vooral 'lui' in het midden peddelen zonder de nadelen van op kop rijden of achterin te moeten intervallen (mocht er een volgende keer komen beloof ik ook wat kopwerk te doen hoor). Maan nam ons mee op een mooie tocht door het Limburgse en Belgische land waarbij we pittoreske plekken aandedden die het leuk zou doen op een Scrabblebord (Slek / Obbicht / Kotum). Ondertussen passeerden de meest uiteenlopende gespreksonderwerpen de revue, van kleinkinderen, het Limburgse dialect en het belang van een diploma tot criminele jongeren en dopinggebruik.

Hoewel ik uit betrouwbare bron heb vernomen dat Maan de wegen op zijn duimpje kent, ging het - misschien onder invloed van de hitte - helaas enkele malen mis. Eerst was er een betonnen weg weg (schijnbaar al wat langer), waardoor we tweemaal onder luid gejoel langs een mevrouw mochten fietsen die ons met een tuinslang wat verkoeling bood. Ook lukte het in Lanklaar maar niet om een mooi pad langs het kanaal te vinden. Na aan een wandelend stel de weg gevraagd te hebben, kwamen we uit bij een doodlopend straatje. En wat doet TWC dan? Nee, TWC staat duidelijk niet voor The Watjes Club, maar ze gaan gewoon hopsakee een bruggetje over en klunen de struiken in, heuveltje op en springen weer op de fiets. In Dilsen-Stokkem was het dan eindelijk tijd voor pauze met vlaai.

Rondje "t Sjaorhutje" van Wim werd verreden op **woensdag 16 juli**. Deze route stond garant voor mooie veld(fiets-)wegen. Iedereen kwam dan ook helemaal aan zijn trekken. Maar voordat om 09.00 uur werd vertrokken, werd Maan toegezongen en gefeliciteerd. Ja ook hij heeft de zeven als eerste cijfer

van zijn leeftijd bereikt. Maan is zeventig geworden! Iedereen vroeg zich al weken af waar gaan we naar toe. Nu dat werd niet verteld en Wim gaf aan: "Gewoon volgen, dan zien jullie vanzelf waar we uitkomen.". Welnu het waren op zich wel min of meer bekende veldwegen in het Midden-Limburgse, maar een kunst om al die weggetjes goed aan elkaar te knopen. We gingen op weg naar Berg

via het Reutje en het 't Sittert in Berg, het nieuwe fietspad naar Linne, lang de Stort naar Montfort, Montfort buiten om en nog eens buitenom om in St.Joost terecht te komen. Langs de Action, over twee A-wegen (73 en 2), via Berkelaar, Echt, Gebroek, Dieteren, Baakhoven, vervolgens via de Scheidsstraat en Overslagweg kwamen we in Nieuwstadt vlak bij de overweg aan bij 't Sjaorhutje (koffiehuis, om de hoek van café de Pipe. Prachtig hoe we dit aangereden hebben. Het verrassende van zo'n route is toch dat je steeds afvraagt "waar gaan we nu weer op aan". Zo zie dat je niet ver van huis hoeft om 64 km. over bijna alleen rustige wegen te fietsen. Op de weg terug ging het via Susteren, Mariahoop en Putbroek naar Postert.

Op **zaterdag 1 augustus** staat het rondje Elen op het programma. Elen is een dorp in de Belgische provincie Limburg en een deelgemeente van Dilsen-Stokkem en staat bekend als een mooie route door landbouwgebied en lange prachtige boswegen achter Maaseik. Via Maasbracht, Thorn, Tongerlo werd langs het kanaal naar Neeroeteren gefietst. Vervolgens via de kortste weg terug; langs Maaseik, Maasbracht en Linne. Op die dag was het was het flink benauwd weer aan het worden. Het verwachte onweer was dan ook niet ver

weg, bleek later in het begin van de middag. Deze route mooi aan-gereden met prachtige fiets-wegen is om van te genieten. Echter die dag waren onze gedachten vooral bij Frans Arends, vandaar dat we op de terugweg via Heppeneert zijn gefietst, om daar kaarsen te branden in de bedevaartkerk, ter ere van O.-L.-Vrouw van Rust.

Op **3 augustus** jl. is Frans Arends overleden in de leeftijd van 68 jaar. Een fietsvriend met veel humor en heel betrokken bij de vereniging. Tijdens de route-verkenning op **maandag 29 juli**, voor het a.s. Eifelweekend, is Frans tijdens het fietsen onwel geworden, met gevolg een flinke val waarbij hij ernstig letsel heeft opgelopen.

Helaas bleek die dag al snel dat het een bijna uitzichtloze toestand werd. Frans was al weer 4 jaar lid van TWC Posterholt. Frans, ooit begonnen met wielrennen na zijn hartoperatie, is in mei 2010 als trimmer lid geworden van onze vereniging.

Frans was bekend voor zijn betrokkenheid en dat is ook terug te zien in het mee voorrijden van die bewuste maandag van 28 juli. En als je dan na de hectische week toch het slechte bericht krijgt op **zondagochtend 3 augustus** is dat nog steeds moeilijk te accepteren. We zullen Frans zeer missen, niet alleen als fietsvriend, maar ook zijn humor, de moppen tijdens het koffiedrinken na afloop van weer een fietsroute.

Als op **4 oktober** gestart wordt voor de laatste officiële TWC rit kan al meteen

het eerste record in de boeken: nog nooit is de laatste rit van het seizoen onder dergelijk zomerse omstandigheden gefietst! 24 graden op de teller, heerlijk fietsweer waardoor velen de weg naar sporthal de Wieë gevonden hebben. In totaal gaat het om 13.00 uur met 27 man op pad, 2 A-rijders, een aantal B-rijders en het overgrote deel C-rijders.

Als de voorzitter het woord neemt is het stil. Hij spreekt over het tragische overlijden van Frans, het stoppen als actief lid van Jos, hij wenst de zieken (Jos en Lau) een voorspoedig herstel en een snelle terugkeer op de fiets

en hij begroet de nieuwe leden. Vervolgens gaat hij over naar het moment van de dag, het bekendmaken van de clubkampioen 2014. Dat het wederom een behoorlijke strijd was mag duidelijk zijn. Het veld in de top ligt dicht bij elkaar en velen zijn gelijk geëindigd. Ook de tweede plaats is een ex aequo: Piet Vrancken en Maan

Wassenberg komen gelijk op de tweede trede. Dat deze mannen elke rit nog eens 30 resp. 20 extra “woon-fiets” kilometers moeten maken doet de prestatie alleen nog maar een hoger aanzien geven. Hierna is het stil totdat de voorzitter begint met de bekende aanhef:

EN DE CLUBKAMPIOEN 2014 IS
WIM DIESCH!

Wederom is het Wim die de fel begeerde titel in de wacht sleept. Voor de 4e keer inmiddels. Hiermee komt Wim op eenzame hoogte want in de rijke clubhistorie is het nog nooit iemand gelukt om 4 maal clubkampioen te worden. Het is bijna een excuus als hij zegt: “Dit is de laatste keer dat ik kampioen word”. De nummer twee - Maan - die deze woorden opvangt dient hem meteen van replek: “Nou Wim, zolang de gezondheid goed is moet je lekker blijven fietsen”. Piet Vrancken is eervol derde geworden.

Op basis van een gehouden enquête heeft het bestuur besloten om in 2015 op **zondag 15 november 2015** de organisatie van de ATB tocht opnieuw op te pakken.

Jan vanne Klomp

Vele oudere leden weten nog om wie het gaat nl. Jan Hendriks, voorheen eigenaar van Café de Klomp. Op 23 december is hij op 80 jarige leeftijd overleden. Café de Klomp was ons clublokaal, zeg maar gerust onze huiskamer gedurende tientallen jaren. Maar ook onze start- en aankomstplek. Hier is heel wat af vergaderd in het zaaltje achter het café. Het was de plaats van de bestuursvergaderingen, jaarvergaderingen, Sinterklaasvieringen van TWC etc. Jan was niet alleen maar de “de uitbater” van, maar heel betrokken bij de wielervereniging. Was altijd op onze jaarlijkse feestavonden, ging mee naar St.Johann.

Jan, tijdens een feestavond van TWC met het uitreiken van de beker aan Jo Janssen. Midden Henk Visschers onze “spreekstalmeester” van die avond. Adverteerde in de “Wieler-vrienden”, maar was ook sponsor. Zoals bij de zesdaagse in 1979. Daar reden ook renners van ons voor de Klomp. Ze werden toen tweede. Kwamen we terug van weer een Eifelweekend dan eindigde dit altijd bij de Klomp. Voor het laatst, maart 2013, mochten we Jan

verwelkomen op onze jubileumfeest-avond. Ook voor hem het weerzien van vele oude bekenden. Jan hoorde bij de club, wat blijft zijn vele mooie herinneringen. De laatste zin in het bidprentje typeerde hem helemaal “Ich zo zegge höf nog ins 't glaas en geneet”.

De as van Frans Arends is uitgestrooid op de Eyserbosweg.

In december ontvingen wij een handgeschreven briefje van Wilma. In het tijdperk van digitalisering is een dergelijk bericht heel ontroerend. Citaten uit deze brief willen wij dan ook graag met alle leden delen. Wilma schreef: "De as van Frenske hebben wij achtergelaten op de plaats waar Frenske zo graag fietste "zijn" Eyserbosweg. Zijn favoriete weg

die hij zo vaak gefietst heeft. Wanneer jullie de Eyserbosweg op fietsen, denk dan ook even aan Frans die ons hier in de gaten houdt".

En zo sluiten het jaar 2014, op de special Bad-Honnef na, af. Een jaar wat we niet snel zullen vergeten!

Robert Wilms:

TWC EIFELWEEKEND BAD HONNEF

Normaal sluiten we af met een dankwoord. Het is nu op zijn plaats om ermee

te beginnen. Wat is er veel werk verzet door Sjra, Jan en Piet en die andere talloze leden en hun vrouwen om het weekeinde te doen slagen. "Geweldig", "Perfect" en "Super" waren niet van de lucht maar ook "Kapotmakerie" en "niet geschikt voor de B-groep" werd er gehoord. Er zal nog jaren over gepraat worden en een meer dan waardige afsluiter van ons 40 jarig jubileum dat vorig jaar al zo goed begon met een grandioze feestavond. Het klapstuk voor wat betreft het fietsgedeelte was de vrijdagroute voor de A en de B. Hier had Piet zich kunnen uitleven: alles bergop. Tenminste zo leek het. Al na 30 km was in het B peloton al gemor te horen en of er

niet afgekort kon worden. Wegkapitein Marco was onverbiddelijk. Hij had duidelijke instructies gekregen: er is niet in te korten. De steile klim van 18% was voor velen er te veel aan. Sommigen moesten zelfs 'te poat'. Ook de volgbus die gereden werd door Thei Daemen had het zwaar. Door de regen was het asfalt spekglad geworden en net als op de fiets slipten de banden. Piet was met zijn scooter bij de A maar we konden zijn grijnzende gezicht al voor ons zien.

De A-men die kregen er geen genoeg van en gingen zaterdag ook nog een rondje en kwamen net op tijd voor het eten binnenvallen. Alweer zeik-nat natuurlijk en met verhalen zo sterk dat zelfs Piet er aan ging twijfelen: met 120 km en een bergje van 24% was het ook hem te gortig. De rest hadden een lekkere vrije dag waarbij bijna iedereen uiteindelijk in Bonn beland is. Een leuk stadje waar de wijn

goed smaakte. Dit in tegenstelling op de boot naar Bad Honnef.

Het zwaarste waren de heen- en vooral de terugweg naar Bad Honnef. Alles wind tegen want de wind had zich gedraaid. De pauze was in Nörvenich precies in het midden bij een Konditorei met overheerlijk gebak. De serveersters waren alleen een beetje gestrest omdat het natje en het droogje niet aan te slepen waren. Na de pauze op de

heenweg werden er bloemen gelegd bij de onheilsplek van Frans. Het werden 2 bosjes bloemen want ook de C heeft er een minuut stilte gehouden. Vooral de terugweg was hels. Iedereen had al wat geleden. Niet zozeer van het fietsen maar vooral van de Musiknacht ervoor. Sommigen zagen er wel erg vazel uit en waren niet blij met de extra klimmetjes die er in de route waren gelegd. Piet zei: "Die motte weite dat ze op verkantie zeen gewaes". Iedereen wilde zo snel mogelijk naar huis en dat was goed te merken aan het tempo dat werd hoog gehouden door vooral Luuk die er samen met Ron geen genoeg van kreeg om aan kop te blijven sleuren. De rest op apegapen erachter. John en Wil werden geronseld door de C om op kop te rijden. Er moest een tijdje over onderhandeld worden om deze transfer mogelijk te maken. Het aanbod was echter te aantrekkelijk om te laten lopen.

De dames van de D-groep werden in de watten gelegd door Sjra met assistentie van Guus en Jan Z. Tot onze grote verbazing blijkt dat Sjra opeens overal de weg weet en ook de fluit goed weet te hanteren. Hij heeft zelfs een uur lang in de regen gestaan toen een van de dames onwel geworden was om de hulptroepen de goede kans op te leiden. Hij was zelfs zo nat dat hij te laat was voor de BBQ en alleen nog maar koud vlees kreeg. Niets was hem teveel om het de dames naar de zin te maken en dat is goed gelukt want ze hebben zelfs nog een liedje voor hem gezongen.

Een speciaal woord voor onze nestor van de B: Henk Kersten. Wij hebben vernomen dat hij op zijn hoogtepunt wil stoppen en heeft daar het jubileumweekeinde voor uitgekozen. Henk heeft zich meer dan krangig gevoeld en ook tijdens de helse terugtocht naar Postert was hij niet klein te krijgen. Chapeau wat een prestatie en groot respect! Maar ook wat jammer dat je gaat stoppen. We zullen je grappen en grollen enorm gaan missen want Henkie heeft altijd zijn woordje klaar.

Namens de dames wordt nog even een korte reactie gegeven op het fietsweekend in Bad Honnef. Het was gezellig en ook fijn dat wij dames erbij mochten zijn. Ik denk dat ik hier namens alle dames kan spreken. Het

allerleukste vond ik nog de gezamenlijke fietstocht van circa 60 km. met de dames en enkele heren, alles onder de bezielende leiding van Sjra Wassen. Alhoewel de gevoelige kontjes van de meeste dames 's avonds overgevoelig waren, was het zitten op een kussen een welkome verzachting. Verder heb ik genoten van de bootreis over de rivier de Rijn vanaf Bonn. Met een beetje zon was dit echt genieten van het landschap. Heren van de fietsclub Posterholt bedankt voor het schitterend weekend en wie weet mogen wij dit in de toekomst nog eens meemaken.

Aubade van de “maedjes” in Bad Honnef: (melodie: An der Nordseeküste)

Veer vierde mit de fietsclup ut 40 jaor bestaon.
Veer fietste tesame en ederein môg gaon.
Ut waas soms flink zijweite en auch eine klus.
Maar de raegen had sjnel oze wermte geblus!
Refrein: An der Nordsee küste.....
Veer will euch bedanke veur dees heel sjoon daag
En vinje mit z'n alle dees daag good gesjlaag.
De toch waas heel veilig en nemens waas bang.
Het fluitje ging dôks en waas nee te lang.
Refrein: An der Nordsee kuste.....
Yoa veer zeen hiej same, veer waore biejein.
Het waas heel gezellig, det vonj ederein.
Refrein: An der Nordsee küste.....

Donderdag 28 augustus 2014

Al maanden wordt in het peloton van de C-rijders gesproken over het Eifelweekend ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan van TWC Posterholt. Piet en Sjra zijn al een tiental keren richting Rijn gereden en hebben honderden pijlen geplakt: alleen sukkels kunnen zich verrijden! Voor de zekerheid zal ook Garmin, alias Germaine, meerijden.

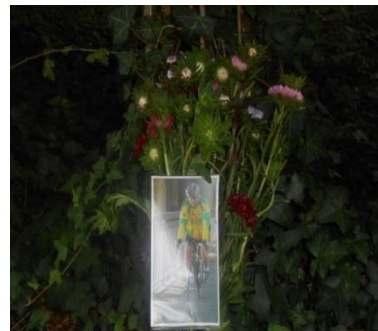
Om 8:45 uur zet mijn manager me af bij de start; de meesten staan al te popelen om te vertrekken. Onze kopman kan vanwege fysiek ongemak niet meefietsen en zal plaatsnemen in de volgwagen. Hij wordt vervangen door 2 grootheden, nou grootheden: als we ze op elkaar zetten, komen ze nog 2 cm tekort om de lengte van Jan te evenaren. Maar in daadkracht doen ze niet onder voor hem en nog voordat ik het besef, blaast Frans als een grote vent op zijn fluit en zet het peloton zich in beweging.

In de voorbereiding hebben we afgesproken het vooral rustig aan te doen en inderdaad we vertrekken rustig. Na de eerste rotonde in Posterholt gaat het tempo fors omhoog en klasbakken als Huub en Peter, Ton en Twan, maar ook onze leiders Jos en Frans houden het tempo consequent op 28 km per uur en dat ondanks de strakke tegenwind en het vals plat omhoog. Ik hoor

niemand meer over rustig-aan-doen, nee we zullen en moeten doortrappen. Bij Garzweiler wordt er een druppelpauze ingelast en mogen we van onze kopmannen een kleine excursie maken naar het grote gat. Maar we sparen onze krachten, leunen wat over het stuur of maken enkele erotisch getinte opmerkingen (oude mannen onder elkaar lusten er wel pap van) over de put, waar Peter, alias de technaut, wel een kijkje neemt. En na 5 minuten zitten we alweer op de fiets; het tempo gaat door het beulswerk van Ton en Twan (die zou daar nog spijt van krijgen!) weer richting de 28. Op naar de pauzeplaats. Twaalf uitgehongerde wielrenners bestormen de toonbank met een geweldig assortiment zoet en vooral calorierijk gebak en dat aangevuld met een lekkere bak cappuccino. Zelfs wielrennen kan weleens zijn leuke kanten hebben!

Na de pauze is het stil in de groep; we weten dat we over 9 km de plek zullen passeren, waar Frans een zwaar en noodlottig ongeluk heeft gehad. In onze gedachten speelt dat overduidelijk en we denken terug aan een sympathieke, rustige en humorvolle persoon. Op de plek waar het ongeluk plaatsvond, wordt gestopt en vertelt Jan, zeer geëmotioneerd, wat er precies is gebeurd en hoe hij de eerste hulp heeft verleend. Na een minuut stilte wordt een bloemetje neergelegd en vertrekt de groep, maar nu stil en onder de indruk van deze korte herdenking.

Even daarna betaalt Twan de tol voor zijn beulswerk: hij voelt zich niet lekker en neemt plaats in de volgwagen; pas na de tweede pauze zal hij zijn plaats in het peloton innemen, maar we zien hem niet meer op kop.

Op advies van Wim (een ervaren coureur met parcourskennis) doen ook wij onze plicht en kruipen op kop met als gevolg dat het tempo de volgende tien minuten niet onder de 38 komt. En dat met vals plat af en wind in de rug!

Ongelooflijk! Mede, maar vooral dankzij daardoor, komt het gemiddelde die dag op 25,1. Daar hebben Ton en Huub niet van terug.

Vrijdag 29 augustus 2014

Na een copieus ontbijt met veel spek en ei neemt Rinze de leiding en laat Frans afblazen. Rinze heeft ons bezwerend toegesproken: het eerste bergje, dat we gisteren hebben afgedaald, is pittig en er komt nog een beklimming (meer vals

plat) van 10 km en als je een ritme vindt, is het zelfs lekker fietsen. Onze kopman, Jan, komt dat nog eens bevestigen. En daar had ik gewaarschuwd moeten zijn, dat was net iets teveel geruststelling. Maar Rinze en Jan zijn zo betrouwbaar, zo eerlijk; je durft geen dubbele agenda te vermoeden. Deze dag zou ons tot andere inzichten brengen. De eerste beklimming zo kort na ons vertrek brengt van alles boven, vooral het copieus ontbijt, niet

bepaald een sportontbijt. Na een korte rustpauze, waarin Rinze ons nogmaals geruststelt en zegt dat er tot de grote klim nauwelijks stijgingsmeters komen, gaan we ontspannen op weg. Maar dat gevoel is al snel verdwenen, want bergjes volgen elkaar snel op. We kijken naar Rinze en hij volhardt in zijn litanie "Nu komt er niets meer." We naderen onze Mont Ventoux en de eerste 2 km zijn inderdaad buitengewoon pittig. Op naar de Rewe, waar weer uitvoering wordt geluncht: de 40 euro moeten op, dat is duidelijk en (er is nu echt nog slechts 1 beklimming) en dan beleef ik mijn finest hour: een flinke, langdurige, zaligmakende afdaling. Het lijkt een beetje op een doelpunt scoren. In de afdaling hoor ik Huub schreeuwen "En nu een ijsje!?" Als we langs de Rijn naar het veer rijden, komt er een buitje opzetten en Huub krijgt zijn zin: we stoppen voor een ijsje, nou ijsje, zeg maar een flinke Becher. Zo'n caloriestoot hebben we ook wel verdiend. Aangekomen in het hotel eerst de manager bellen, douchen met Sunsilk Shampoo, rusten en dan op naar de barbecue. Ja, wielrennen is een ondraaglijk leven. Daar wen je nooit aan. Daarna drink ik nog wat colaatjes (je moet als wielrenner oppassen met alcohol, maar zo te zien, hebben ze daar bij TWC Posterholt nog nooit van gehoord).

Zaterdag 30 augustus 2014

We gaan met 8 man naar Bonn. Jos, onze reisleader, alias der Führer, heeft al het nodige voorbereid: een stapel brochures over Bonn liggen op tafel (niemand neemt de moeite er in te kijken), het busje is besteld (10 uur vertrek) en nog loopt hij rond om de details te regelen (vertrektijd tram?, welk spoor? etc. etc.). Hij heeft al een looproute uitgestippeld, maar uit toeristisch en cultureel oogpunt wel een vreemde: we lopen zo dat we langs 7 rijwielzaken komen. Ik ken des Führers passie voor fietsen, maar dat gaat wel heel ver. Hij haalt ons al snel uit onze verontwaardiging: we gaan op zoek naar een speciale “speik” voor Huub, wiens achterwiel onder zijn exorbitante krachten het begaf tijdens de heenreis. Om exact 10 uur staat het busje voor het hotel en onze bestuurder is van zo'n omvang, dat onze 2 leiders er gemakkelijk inpassen en ook nog een koprol kunnen maken. “Daar kun je beter maar niet mee matten”, merkt Frans droog op en gaat onderdanig op de laatste bank zitten. Ik heb hem nog nooit zo mak gezien.

En wat doen 8 volwassenen, wat oudere mannen, als ze dan eindelijk eens vrij, niet gehinderd door hun managers, in Bonn zijn aangekomen? Ja, niet te geloven: ze staan met open mond naar een bruidje te kijken, dat zojuist met een Smart van 12 meter lengte is aangekomen. En dan een terrasje: het volgende uur is helemaal in de geest van de dag: echte rust en vooral wachten op de bediening. Dan zien we de Führer dat hij zijn looproute bestudeert: de Führung gaat beginnen

en na 1 winkel wordt al van het schema afgeweken: Huub wil helemaal geen “speik”, nee, hij wil gaan lunchen en dus betreden we een prachtige lunchroom uit 1867. De spijsen echter hebben de tand des tijds voortreffelijk doorstaan. Een uur later rollen we verzadigd de tent uit en gaan we weer richting Hauptbahnhof. Onze terugreis per sneltram naar Bad Honnef wordt onderbroken, want John vindt dat we wel de oude Reichstag gezien moeten hebben, anders kan hij niet thuiskomen.

We keren terug naar ons hotel en de harde realiteit van morgen doemt onmiddellijk in mijn geest op: de terugtocht van 141,2 km met veel regen en tegenwind en 3 man minder. Dat wordt afzien, maar Rinze, alias Piet, gaat onderhandelen met de B. Dat komt wel goed. Toch is mijn leuke, ontspannende rustdag daarmee opeens vergald en begint mijn spartaanse voorbereiding: kalm aan met alcohol en morgen vooral een licht ontbijtje en vroeg naar bed, terwijl de toppers van de A en B tot 3 uur in de nacht de kroeg in kruipen.

Zondag 31 augustus 2014

Veel tegenwind en meteen een berg (Mont Ventoux betekent berg van de wind) zijn ons deel deze dag en uiteindelijk ook nog een flinke bui: waar ben ik in mijn jeugdig overmoed aan begonnen? Rinze, alias Piet, is goed uit het kwartet spel gekomen: hij heeft Pierre, Jos P. en Wim in de bus geplaatst en heeft 2 rijders van de B ervoor teruggekregen. En niet zo maar 2. Het zijn twee vrienden, die weten wat stoempen is. Will en John nemen de kop en onze kopmannen hebben er de handen aan vol om een keertje over te nemen. Huub, die zelf nog een halve B-rijder is, maar de C-mentaliteit al eigen heeft gemaakt, corrigeert de twee op pedagogische wijze gedurende de rit: "Niet te snel optrekken, dat doen we niet in de C, 10 meter voor het peloton rijden heeft weinig zin, die onzin halen jullie maar uit in de B." En nog meer van die opbouwende suggesties.

Garmin, alias Germaine, heeft niet haar beste dag met als gevolg dat we een paar keer de weg kwijt zijn. Ik had die indruk trouwens zelf al enkele dagen. Uiteindelijk weten we nog binnen een redelijke tijd de pauzeplaats te bereiken; in ieder geval kunnen we onze calorieën inslaan vóór de A/B-groep komt aan kachelen. Je merkt, dat ze 2 kartrekkers missen! Bedankt jongens, vanaf volgende week staan deze trouwe (bestuurs)leden weer 2 keer in de week aan de sporthal en vertrekken ze weer met de B!?

Het tweede en tevens laatste deel begint voortvarend: het is droog en Wil en John gaan als een speer: er zit totaal geen sleet op die oudjes! Rinze bedankt!

Net als je gaat denken, dat alles goed is verlopen, hoor je een knetterend, metaalachtig geluid: een valpartij in een scherpe bocht. Het is Huub, die de hele rit zo voorbeeldig in de C-geest heeft gereden en gecoacht: hij neemt, volgens zeggen, de bocht te sportief. Resultaat: een kapotte fiets, een geschaafde arm en een dikke, blauwe pols, maar helemaal geen schade aan het wegdek. Dat is balen. Jan verbindt het slachtoffer op professionele wijze en Peter, alias de techneut, haalt zomaar een "speik" uit zijn wiel. Gelukkig kan Thei hem nog een reservewiel aanbieden. Dan blijkt dat coureurs ook hard zijn voor elkaar. Eén maakt de opmerking (ik zal zijn naam niet noemen, om heibel te voorkomen): "Die Huub gaat ook tot het uiterste om in de volgwagen te kunnen zitten."

We herstarten met 10 man, laten even later de A/B-groep passeren (dan kunnen ze zich ook even superieur voelen), schuilen voor een onweersbui en bereiken de Sporthal in Posterholt, waar mijn manager al klaar staat om mij in haar armen te sluiten.

Dan komt natuurlijk de vraag van het kaliber Mart Smeets; "En wat ging er toen door je heen?". Die vraag overrompelt me; ik neem de tijd en kom tot de volgende conclusie. "Ik heb het gehaald en dat streelt mijn ijdelheid, laat ik eerlijk zijn: ik ben trots en de voor de rest is het najagen van wind, en dat was vandaag zelfs voor een Zeeuw wel erg veel."

Mijn manager brengt me huiswaarts en na een lange en verfrissende douche verrast ze me met een etentje. Ik heb echt niet te klagen, alleen op het einde mag ik weer de creditkaart trekken. Ja, zo zijn de managers van tegenwoordig.

Caspar Schmitz:

't Is op een warme donderdag in september, om precies te zijn de 28e september als vrij onverwachts de rust in het – normaliter- zo gemütliche stadje, Bad Honnef enigszins bruut wordt verstoord. Tijdelijk benadert het inwonersaantal bijna de 25.000 als onder aanvoering van Piet Daemen, gezeten op zijn scooter mobiel, een groot aantal TWC renners de 152 jarige stad aan de Rijn aandoen als tijdelijke burgers.

Maar voordat het zover was hebben de koene ridders op hun ijzeren ros eerst 138 km moeten overbruggen van Posterholt naar de voormalige woonplaats van Konrad Adenauer, de eerste Bundeskanzler. Inmiddels zijn we op de pauzeplaats Nörvenich neergestreken voor de bekende Kuchen mit Kaffee. De

dames beginnen behoorlijk nerveus te worden als 3 groepen hongerige renners van alles door elkaar gaan bestellen en van enige systematiek is dan ook geen sprake meer. Gelukkig krijgt iedereen uiteindelijk toch wat hij of zij besteld heeft en vaak nog iets extra's. Har vanne Bekker laat zien waarom hij vanne Bekker heet want hij bestelt een hele vlaai die in een mum van tijd in de een of andere maag verdwijnt.

Slechts een enkele heuvel kruist ons pad en dankzij het voornamelijk jeugdige kopmanschap kan iedereen goed volgen en verdienen de mannen van de A-groep (en een enkele sterke overmoedige B-groep rijder) een pluim voor hun voorbeeldige fietsgedrag als zij hun taak als kopman vervullen. Omdat de C-groep nog een extra pauze ingelast heeft, arriveren wij als eerste renners bij het hotel Commundo, helaas is de Biergarten nog gesloten en zal de dorst binnen gelest moeten worden.

De dames hebben dit ook al voor ons ervaren, omdat zij al om 12.00 uur gearriveerd waren in het hotel. Zij hebben o.l.v. o.a. Sjra Wassen, Unkel bezocht

en kwamen gelijk met de renners weer terug aan in het hotel. Als ook de C groep gearriveerd is en iedereen is gedouched en gesetteld kunnen we na het welkomstwoord van de voorzitter genieten we van een prima buffetdiner.

Hierna is eenieder vrij om de avond in te vullen naar ieders eigen inzicht. De meeste van ons zijn toch wel een beetje moe geworden van het fietsen en

kiezen voor een verblijf in restaurant/bar van het hotel. en/ of van een sigaretje op de bank buiten.

Vrijdag 29 augustus:

Denk je de eerste te zijn voor het ontbijt, blijkt dat het overgrote deel van de

TWC-gangers al zijn of haar lichaam op peil heeft gebracht. Het ontbijt is goed verzorgd en er is alles in overvloed. Voor de dames staat vandaag een bezoek aan Ahrweiler op het programma terwijl de heren aan De Koninginnerit mogen beginnen Onze partners maken d'r een gezellige dag van en genieten sowieso van het weer

en de mooie fietsroute. De heren daar en tegen hebben 't niet zo gemakkelijk. De A groep vertrekt net voor de B groep. Har en Bert grijpen de gelegenheid aan om met de A groep te starten en na de pauze-plaats met de B groep verder te gaan. Als we starten is het nog een beetje koud maar na enkele km is door het nodige klimwerk van de koude niets meer te merken en ben ik blij met mijn kledingkeuze. En zo

als we de dag beginnen, zo gaat het eigenlijk de gehele dag, het is klimmen, dalen en nog eens klimmen.

Terwijl menigeen het klimmen nou niet echt prefereert, ben ik blij met elk berg of heuvel want dat heeft het voordeel dat je erna mag dalen en het geeft een

kik als je de snelheidsmeter voorbij de 60/70 km per uur ziet gaan. En ook hier weer een compliment aan de route uitzetters, geen moment van de dag is er plaats voor verveling maar genieten we van een geweldig panorama door de wisselende spelingen van de natuur.

We pauzeren bij een Italiaans restaurant dat speciaal vandaag ook broodjes voor ons heeft klaarge-

voren besteld hebben. Maar de soep en/of spaghetti of ander Italiaans gerecht is dermate groot dat niemand met honger weg hoeft te gaan. Terwijl de A groep al vertrokken is en getrakteerd wordt op ongetwijfeld enkele regenbuien

wachten wij nog ff af. Als het droog is vertrekken ook wij en niet lang erna mogen we de invloed van Piet op de route weer ervaren als we een behoorlijk steile berg mogen bedwingen. Nog net vallen we niet om, althans dat dachten we. Als Bert een schakelprobleem heeft duurt niet lang of we liggen bijna allebei op de grond. Zo gaat de vaart er wel uit. Robert is lachende derde en is daardoor als eerste boven. Links en rechts

verzamelen donkere wolken zich boven ons, gelukkig blijft 't bij verzamelen. Ergens in Linz gaat het fout en moeten we ons omdraaien en klunen. Uiteindelijk komen we enigszins uitgeput aan bij het hotel waar koud bier of een warme douche of beiden weldadig aan voelen.

Vandaag worden we getrakteerd op een smakelijke BBQ en daarna zakken we nog ff door bij de bar in het restaurant. Hier vindt later een interessante foto- en film presentatie plaats over de 40 jarige TWC geschiedenis. Voor vele leveren de foto's veel gespreksstof op en leuke herinneringen.

De jeugdigen vinden het wel welletjes en besluiten samen met "Pappa Sjaak"

tot een bezoek aan de stad. De heenweg gaat nog met de voet maar voor de terugweg wordt toch voor de taxi gekozen, maakt niet uit wat deze kost. De meeste van ons liggen dan al te snurken dan wel te dromen op de ietwat harde bedden. Later die nacht worden we gestoord door enkele latere thuiskomers.

Zaterdag 30 augustus:

Vandaag heeft iedereen een vrije keuze hoe de dag door te brengen. Wij gaan o.l.v. Piet, Gerda en Sjra met de fiets naar o.a. het stadspark van Bonn. Mede dankzij de inzet van Tiny Jöris heeft iedereen een fiets en hoeven we die niet te huren. Het is droog als we vertrekken en de we fietsen relaxed richting Bonn. Onderweg is er voldoende tijd voor een pauze. Af en toe moeten we stoppen voor het regen pak aan- dan wel uit te doen. Jammer genoeg kunnen we niet in het park pauzeren i.v.m. een VIP feest??

Daarna fietsen we naar Bonn zelf. In Bonn is het lekker druk voor het ritje met de trein is het zelfs te druk zodat we maar op zoek gaan naar een plek waar we iets kunnen eten en drinken en die zijn er genoeg. Alleen nog ff de verloren zonen Piet en Sjra gaan zoeken.

Als we "huis"waarts willen fietsen zijn we verplicht ff te wachten tot de regenbui overgetrokken is. Daarna blijft 't droog en komen we heelhuids en droog aan bij ons hotel.

's Avonds na het eten wordt het organiserend comité terecht in het zonnetje gezet en bedankt. Ook de dames doen een duit in het zakje en betuigen middels een aubade hun tevredenheid over de organisatie en het verloop van dit jubileum weekend. En 's avonds nog ff stappen in Bad Honnef. Eerst buiten genieten van de beloofde live muziek die er niet is en dan naar binnen in de hoeskamer.

Zondag 31 augustus:

't Is alweer voorbij, wat mooi en leuk is, gaat snel. De tijd van gaan is gekomen. Nadat alles is ingepakt, vertrekken we met droog weer richting Posterholt. Eerst de C groep en dan de B & A groep. Tijdens de heen en ook terugweg kunnen we weer genieten van een vooroorlogse muzikale selectie van Piet. Voordat we in Posterholt zijn halen we de C groep in. De bus vertrekt na ons maar eerst nog een paffertje voor de dames.

Onderweg worden we enkele keren verrast door fikse regenbuien met tot slot in Kempen ook nog eens een Gewitter erbij. Maar dat kan het oordeel over dit succesvolle weekend niet veranderen. In een woord: "Geweldig" met dank aan de organisatie.

Vervolg van de jubileumkaternen, nu het jaar 2015.

Een terugblik op het jaar 2014.

Samengevat in één zin: "En het was me het jaartje wel!". Dan denken we vooral terug aan onze fietsmaat Frans die ons ontvallen is. Wat een enorme schaduw over dat jaar. Dan vergeet je al gauw dat het op zich een goed fietsseizoen was. Met al heel vroeg in maart mooi weer. Alleen een groot deel van augustus was wat fietsweer betreft een dissonant. En ja dan denk je ook aan onze geslaagde jubileumreis naar Bad-Honnef. TOP georganiseerd.

Zicht op Bad-Honnef
Waar we weer één
TWC familie waren.
Het waren 4 gezellige
dagen. We konden
goed met elkaar door
een deur en wat
hebben we gelachen!
We hadden "grootse
kopmannen". Ook de
groep met de partners
beleefde gezellige en
ontspannen dagen.

De dames zongen uit volle borst nog een lied als dank. Maar ook deze dagen waren onze gedachten bij Frans. Zoals Lou Stokx in zijn verslag over deze reis zo mooi schreef: "Na de pauze (op de heenweg) is het stil in de groep. We weten dat we over 9 km de plek zullen passeren waar Frans een zwaar en noodlottig ongeluk heeft gehad. In onze gedachten speelt dat overduidelijk en we denken terug aan een sympathieke, rustige en humorvolle persoon. Op de plek waar het ongeluk plaatsvond wordt gestopt. Na een minuut stilte wordt een bloemetje neergelegd en vertrekt de groep, maar nu stil en onder de indruk van deze korte herdenking."

Begonnen we 2014 met 79 leden, ook bij de start van het fietsseizoen konden wij maar een paar nieuwe leden verwelkomen. Het totale ledenaantal blijft weliswaar redelijk stabiel, maar was er nauwelijks aanwas van jonge leden (gemiddelde leeftijd 2014: 60 jaar!). Er zijn dan ook dat jaar contacten gelegd met de NTFU over een plan van aanpak. Ook zal 2014 de boeken ingaan van het niet doorgaan van de 26e editie van de ATB tocht en dat het aantal bestuursleden gekrompen is naar totaal 4 personen, waarvan Wil en Jan al meer dan 20 jaar zitting hebben in het bestuur.

Gelukkig is Marco Visschers bij vertrek van Ton van Schoote de nieuwe webmaster geworden. We zullen moeten beseffen dat zonder bestuur geen vereniging kan draaien: in feite is versterking van jonge(re) leden dringend gewenst. Dus in 2015 genoeg werk aan de winkel. Wél gaat in 2015 op 15 november de ATB tocht door. Met nieuwe coördinatoren! In elk geval positief nieuws voor 2015.

Cijfers:

Wat het fietsseizoen betreft: dit ging van start op **15 maart** (met 34 deelnemers) en eindigde op 4 oktober (verreden met prachtig zonnig weer en 24 graden). Aan de ritten namen 65 leden deel. 35 Leden reden 20 tochten of meer en 12 leden zaten boven de 40.

Wederom was het Wim Diesch die de fel begeerde titel Clubkampioen 2014 in de wacht sleepte. Voor de vierde keer inmiddels. Hiermee kwam Wim op eenzame hoogte, want in de rijke clubhistorie is het nog nooit iemand gelukt om 4 maal kampioen te worden. Maar Wassenberg en Piet Vrancken kwamen gelijk op de tweede trede.

Onuitwisbare herinneringen hebben Jan Walraven en Robert Wilms opgedaan tijdens hun 5 weken durende trip naar Santiago waar tijd, omgeving en waardes ineens een heel andere dimensie kregen. Een geweldige ervaring die ze iedereen kunnen aanraden! We hebben al die weken mogen genieten van hun bijna dagelijkse reisverslagen en prachtige foto's.

Jan en Robert op weg in hun eerste etappe vanuit Horn, even vergezeld door Jos Palmen. Ja, zeker een jaar dat we niet gauw zullen vergeten!

Nieuwjaarsborrel vrijdag 9 januari.

Het TWC seizoen is begonnen en hier wil natuurlijk iedereen bij zijn. Een sportieve start? Het enig sportieve is eigenlijk dat er veel sporters aanwezig zijn. Voor de rest: cola (zitten er niet vijf klontjes suiker in elk glas cola?), bier, bitterballen en nog eens cola, bier en bitterballen. Geen twee keer kwam de ober voorbij maar hij kwam zo vaak men maar riep en de beurs..... die kon wederom gesloten blijven. Ook degenen die op dit moment enkele kilo's teveel op de weegschaal brengen kijken niet op een bitterbal (met mayonaise) meer of minder.

EEN GOED BEGIN IS HET HALVE WERK

Als het seizoen in de kantine gemaakt wordt (ooit vertelde een voetbaltrainer me dat de wedstrijd in de kroeg gewonnen wordt) dan is er maar één conclusie te trekken: het wordt een topseizoen voor de “men” (en drie vrouwen, ze zijn er alle drie!) van TWC Postert. Als men elkaar enkele maanden niet gezien heeft dan is ieder gesprek weer als een hernieuwde kennismaking.

Na de voorjaarswens door de voorzitter doet hij ook melding dat TWC springlevend is: vier nieuwe – en jeugdige vijftigers – hebben zich aangemeld. Natuurlijk gaat het ook over sportieve doelen. Youngster Luuk van Helden gaat in de Jos Feron cup voor zilver, een aantal fietsers willen Les Trois Ballons of

de Elfstedentocht fietsen. Robert heeft het pelgrimeren pas echt te pakken, hij gaat dit jaar naar Rome en baas boven baas.

– hoe ouder hoe gekker!! – de 69 jarige Jac Heinrichs gaat dit jaar Parijs-Brest-Parijs fietsen, een tocht van maar liefst 1.200 km!! Geen vakantiereis van 12 dagen maar een prestatietocht want hij wil de tocht in 50 uur afleggen!!! “Gewoon 600 km fietsen, een paar uurtjes slapen en daarna

600 km terug!”, is zijn korte commentaar over deze monstertocht.

Bijeenkomst routecommissie 21 januari 2015.

Zoals vele jaren vooraf heeft ook dit jaar de routecommissie weer een jaarprogramma gemaakt. De leden John Vogels, Ralf Peters (A-routes), Marco Visschers (B-routes), Jan Leenen en Rinze Jonkman (C-routes) verzamelen vanuit hun groep de aangereikte routes en maken vervolgens gezamenlijk het route-jaar-programma.

Door de inbreng van vele leden is ook dit jaar weer een aantrekkelijk programma gemaakt. Welk altijd wordt gepresenteerd op de jaarvergadering.

Op **zondag 8 februari** heeft Luuk van Helden een prachtige 2e plek in het eindklassement (Heren CC) van de Jos Feron Cup 2014 (Limburgcross) weten te behalen. Luuk is bij TWC Maaslandster Zuid-Limburg n.l. wedstrijddrijder.

Jaarvergadering 14 maart 2015.

Aanwezig: 48 leden.

Nadat in januari werd afgetrapt met een knallende nieuwjaarsreceptie is 14 maart de dag voor de volgende activiteit, de jaarvergadering ! En ook nu weer... de beurzen konden wéér gesloten blijven. Een fietsclub, al twee activiteiten op de agenda en nog geen meter gefietst...! Het is wederom druk want de jaarvergadering luidt het sportieve fietsseizoen in.

Op het einde van 2014 was ons ledental 80. We hadden enkele opzeggingen voor 2015. Ook van leden van het eerste uur. Maar het positieve nieuws is dat we bij de start van het seizoen liefst 7 nieuwe leden mogen begroeten. Waaronder ook jongere leden in de leeftijd van 30 à 40 jaar Ten opzichte van de vorige jaarvergadering is het aantal leden met 7 toegenomen. TWC is dus weer aan het groeien!

Bestuur.

Dringend verzoek aan de leden om zich kandidaat te stellen. Wil Bruinsma deelt mee dat hij het volgend jaar stopt als voorzitter. Dat de voorzitter vertrouwd is met het klappen van de hamer (hij doet het al 18 jaar!!) blijkt hoe hij de vergadering door de agendapunten loodst.

De voorzitter staat stil bij leden van het eerste uur die afscheid hebben genomen van TWC Postert:

Jac Wolters en Henk Kersten.

Etienne, onze man in het bestuur van de moederorganisatie NTFU, houdt een betoog over ATB tocht 2015. Het staat niet alleen op de rol, TWC is er klaar voor!

En waar het toe doet in de vereniging: het fietsen, ook dat is geregeld! Het programma 2015 ziet er mooi uit. Een mix van korte routes en lange routes met "Memorials". De Willy Beurskens Classic, het rondje Pierre Fonteyn en als het richting Duivelsbos gaat dan zal maar aan één persoon gedacht worden: Frans Arends.

Eifelweekend 2015 zal in het weekend van **11 september** plaatsvinden, te Heimbach. Er is een commissie bestaande uit Guus Lumens, Marco Visschers, Robert Wilms en Jan Leenen die zich hiermee bezighouden. Via Marco is er een hotel gevonden in Heimbach. Daar kunnen we in totaal 40 personen onderbrengen.

Door het niet doorgaan van de ATB tocht 2014, het moeilijk invullen van functies binnen bestuur en anderszins commissies en werkgroepen houdt Jos Willemsen een betoog om een bonus (het goede) malus (het slechte) regeling in te voeren. Een professioneel en zakelijk verhaal over gedrag en veranderen met één doel: kijken naar de toekomst! Dat het merendeel van de leden het bonus malus (nog) niet ziet zitten betekent maar één ding: de contributie blijft in 2016 gewoon gehandhaafd op 65 euro. De club, dat zijn wij!! En dus mogen we onszelf ook OPLEGGEN om samen actief te zijn, lekker fietsen en lekker meehelpen bij de ATB tocht.

Seizoens-ouverture TWC Posterholt.

De voorbereiding.

"Het is lente!!". De paasbloemen staan al in bloei. En niet alleen de bloemen staan op springen. Ook de fietsers van TWC "Postert" staan te springen om maar op de fiets te springen. En... een nieuwe start met een nieuwe route die al weken ervoor is voorbereiden onder koude, dreigende luchten, harde wind en

koud...! Dit op 25 februari 2015 allemaal is uitgezet door Wim, Frans, Geert en Huub.

De kop is er af.... **Zaterdag 21 maart 2015.** Volgens Weer Online zou het na een enkel buitje vanaf half 2 droog blijven. Volgens de Buienradar zou het pas vanaf de namiddag gaan regenen in Midden Limburg. Mooi niet dus! Slechts 17 dapperen wilden de openingsrit (en de vlai na afloop) absoluut niet missen en vertrokken vol goede moed om 13.00 uur precies voor de klassieker

Pierre Fonteijn.

Richting Odiliënberg begon het flink te regenen en we zouden even te schuilen bij Hoosden (het bos langs het nieuwe fietspad richting Linne). Daar in de verte zagen sommigen warempel een stukje blauwe lucht en besloten werd weer verder te gaan. In de Linnerweerd begon het volop te regenen en het is niet

meer droog geworden. Met dank aan al die moderne satellieten. Gauw terug via Roermond en dan onder de doesj. Maar wat moeten we dan met die vlaaien in de sporthal? "We komen rond een uur of 3 bij elkaar en eten ons er dan doorheen". En zo zaten we dan om 3 uur in de sporthal, lekker achter de koffie met een flink stuk vlai. Piet Daemen kwam ook nog even kijken hoe het gegaan

was. "Naat gewore?". En het werd nog best gezellig bij Klaudia in ons clubcafé.

We schrijven **28 maart 2015**, na zaterdag 21- en woensdag 25 maart nog steeds geen fietsen. Het is fris, het is nat.... we blijven ook vandaag even binnen.. Het seizoen 2015 komt nog niet op gang.

Woensdagmiddag 1 april: C-route bij windkracht 6 “Hoe de deuren wijd open gingen en de sluizen voor de C-groep gelukkig min of meer gesloten bleven....”.

Bij de start druppelen de TWC-ers binnen en tenslotte vertrokken er 7 B-rijders

en 6 C-rijders (Jan L, Piet V, Jan W., Frans, Joop S. en Rinze). Op droge wegen bij vertrek, naar Montfort, St.Joost, Putbroek, Dieteren en Baakhoven bleek dat de wegen steeds natter werden, maar als wij door deze dorpen fietsten is het steeds droog.

Na een kleine hagelbui bij Koningsbosch kwam de zon zelfs te voorschijn en kwamen we na een

kleine 50 kilometer droog aan op de Donk. De rit is dan ook als volgt samen te vatten: “Heerlijk gefietst, bij windkracht 6, tussen de buien door “.

De tijd stond wederom stil.

Het is **zaterdag 2 mei**. Een mooie dag, de zon schijnt en op het programma staat de B-route die naar het “Hijgend Hert” zal gaan of ... zoals routemaker Ger Schmitz het omschrijft: route “Zwijgend Hert”.

Het begint allemaal zo mooi, B-fietsters die er zin in hebben want het wordt de eerste lange tocht van het seizoen. Een mooie tocht met pauze en als het dan ook nog eens richting de heuvels en door het mooie Zuid-Limburgse bloesem landschap gaat en... dat ook nog eens onder een heerlijk zonnetje en een lekker temperatuurtje dan heeft het niet veel nodig om het tot een tocht te maken waar nog lang over gesproken zal worden..... alleen.... de toon waarin over deze route zal worden gesproken zal in mineur zijn. Het wordt namelijk een route die voorspoedig eindigt nabij de Camerig en menigeen doet bibberen. En ook al schijnt de zon, de lucht voor het TWC peloton wordt donker en momenten van kippenvel treden op want het is voorzitter Wil Bruinsma die onwel wordt en het hele B-peloton, nee!! Het hele TWC-peloton het zwijgen oplegt. Het is al de derde keer dat het TWC peloton tijdens een van hun ritten geconfronteerd wordt met een aangrijpend voorval. Wil wordt opgenomen in het ziekenhuis te Heerlen. Die dag is Wil is aan zijn zwaarste wedstrijd begonnen, het doel: leven!!

Zondag 17 mei 2015

Vol ongeloof bereikte ons die dag het bericht dat Wil Bruinsma is overleden. Een club-, sportman, vriend en bestuursman in hart en nieren.

Op zaterdag 16 mei 2015 is Wil Bruinsma, 17 jaar onze voorzitter, overleden in de leeftijd van 63 jaar. Tijdens die toertocht op zaterdag 2 mei is hij op de Camerig onwel geworden, maar helaas is hij nooit meer uit coma ontwaakt. Ook het hele peloton van "Postert" leefde al die weken met Wil mee. Als Primus inter pares van de club, al meer dan 17 jaar ging hij voorop, was hij de regelneef voor de club en zat hij voor. De club.... dat was Wil !! En als dan het slechte bericht komt, wordt het heel stil... Hier zijn geen woorden voor. Wil was 35 jaar lid van TWC Posterholt, in het bestuur vanaf 1993 en werd 7 maart 1998 onze voorzitter.

Al met al heeft hij heel wat weggefietst in die jaren. Fietsreizen naar Berlijn, Praag, Italië heeft hij ondernomen en ook de Mont

Ventoux staat op zijn palmares. Met behoorlijke wind tegen was het een hele strijd. Niet altijd ging het van een leien dakje, maar het doel werd steeds gehaald. En dan niet te vergeten al die ritten met de club, Mallorca, Vogezen en vorig jaar naar Bad-Honnef. Fietsen is eigenlijk een beetje zijn leven geweest. Dat kon omdat Marion altijd volledig achter zijn hobby stond. Maar Wil was vooral ook familie-man.

Vanaf 1980 hebben wij met Wil heel veel goede en mooie momenten beleefd, maar ook soms ... afgezien. En zoals Wil een paar jaar geleden een keer verwoordde: "Na al die vele jaren herkennen we elkaar al in de verte, alleen al aan de manier waarop iemand op de fiets zit". Die herinneringen blijven, maar Wil was nog niet klaar.

De leden van TWC Posterholt zullen zich Wil blijven herinneren als hartelijk en altijd positief. En iemand die de problemen die je als voorzitter altijd tegenkomt met verve aanpakte. Met zijn gezellige babbel, enthousiasme en energie zullen we hem zeer missen.

Het afscheid van Wil.

Op **21 mei** hebben we op indrukken wijze afscheid genomen van Wil. Niet alleen in de basiliek van St.Odiliënberg, maar toen Wil op de “platte” wagen

getrokken door twee Friesche paarden, naar zijn laatste rustplaats ging, bracht een volledig TWC terras bij “Smeets” de laatste groet. Een moment wat we nooit zullen vergeten. Afscheid nemen... het doet altijd pijn. Ook nu. Die ochtend hebben we in een overvolle kerk te St. Odiliënberg op een grootse wijze afscheid moeten nemen van Wil Bruinsma, trotse man,

super trotse vader en ontzettend grootse opa maar ook goede en prettige collega en fietsvriend.

Woorden van familie, fietsvriend en bestuur en collega's van “zijn” gemeente..... wat moeten ze Marion en kinderen goed hebben gedaan. Woorden waarbij dit keer geen woord teveel is gezegd. Wil, jouw boek is niet dicht, we slaan een bladzijde om en zullen ons jou altijd blijven herinneren als degene die de mouwen opstroopte en in de handen wrijvend – liefst ook nog met die lach – zei: “we gaan ervoor..!!”.

Ja Wil, dit keer ging jij écht te snel en gaf je alles en iedereen het nakijken. Je bent uit het zicht maar niet uit onze herinnering. Het TWC peloton zal weer op weg gaan, er is immers altijd een “Wil” die niets liever zou willen dan dat.

Tekst en foto Jan Walraven

Wist u dat...

Wil 35 jaar lid was van TWC Posterholt, in het bestuur vanaf 1993 en 17 jaar als Primus inter pares van de club?

Wij Wil altijd zullen blijven herinneren als degene die de mouwen opstroopte en in de handen wrijvend - liefst ook nog met die lach - zei: “We gaan ervoor!”.

Zondag 14 juni. VERMIST EN GEVONDEN.

We kennen het allemaal: berichtjes op tv of berichten bij opsporing verzocht over vermiste personen. Wat volgde waren diverse oproepen over een vermiste fietser. Alsof TWC Posterholt niet al genoeg getroffen is dit jaar. Op zondag 14 juni bereikte ons het bericht dat TWC-lid en fietsvriend COR SALENTIJN vermist wordt.

Maandag 15 juni kwam het goede nieuws: Cor Salentijn gevonden!! “De sinds zaterdag vermiste Corné Salentijn heeft 48 uur lang in een talud gelegen voor hij uiteindelijk vanochtend is gevonden door een wegwerker. Hij

werd naar het ziekenhuis gebracht met lichte verwondingen. Corné heeft zich waarschijnlijk vanwege zijn ziekte niet kenbaar kunnen maken, hij lijdt n.l. aan Alzheimer”. “Het gaat goed met hem, maar is het tijdsbestek kwijt”, liet een woordvoester van de familie weten”. Het waren weer hectische dagen, waarbij de media op allerlei manieren werd ingeschakeld om hem te vinden. De

familie was dan ook zeer dankbaar dat zoveel mensen hierbij hebben geholpen.

We schrijven nu eind juli 2015 en je zou bijna na alle hectiek vergeten dat er ook nog gefietst werd en mooie routes verreden. Maar ook dat het weer deze zomer extremen kende. Zelfs op de eerste zaterdag van juli werden door extreme hitte van zo'n 35 graden de routes afgelast. Voor zover bekend een unicum in de TWC historie. En ja de voorbereidingen voor het Eifelweekend werden weer opgepakt en zo ook de eerste noodzakelijke voorbereidingen gingen weer van start voor onze ATB tocht in november.

Eifelweekend Heimbach 11-12-13 september.

De dagen voor het weekend werd de weersverwachting goed in de gaten gehouden: De uitkomst was dat we het hele weekend droog en zonnig hebben kunnen fietsen met een nat begin op de zaterdag.

De aanloop naar Heimbach werd op vrijdagmiddag gefietst door de A, B en C apart met eigen begeleiding door een volgwagen. Bij aankomst werd er op het terras voor het hotel al wat lekkers gedronken in een heerlijk zonnetje. Omdat er veel Einzelzimmer besteld waren, sliepen er ook mensen in twee dependances van het hotel: het woonhuis en het klooster.

De zaterdagmorgen hield zich niet aan de weersverwachting. Ondanks de voorspelling van een droge start was het wegdek behoorlijk nat. Gaandeweg de

dag werd het weer echter steeds beter. Later op de dag kon er zelfs heel wat wielerkleding in de volgauto's gedropt worden, omdat de temperatuur ruim boven de 20 graden uit kwam.

De uitgezette tochten waren mooi, ouderwets Eifels, maar ook erg pittig. Zowel voor de A, als de B en de C-groep bleek het aantal hellingen volledig aan de behoeften om te

klimmen te voldoen. Na zo'n pittige tochten kan een lichaam erg veel voedsel verstouwen. De avond in het hotel werd gevuld met sterke verhalen en gezellig gekeuvel. De terugweg op zondagochtend liep gesmeerd omdat er een mooie rugwind stond die het gevoel gaf op een E-bike te rijden. Na aankomst in Posterholt was iedereen moe maar voldaan en werd snel de weg naar huis gezocht. Organisatie en chauffeurs werden bedankt voor het vele werk.

Slotrit TWC Posterholt en bekendmaking clubkampioen. Zaterdag 3 oktober.

Eén iemand is zich tijdens deze afsluitingsrit behoorlijk aan het “uitstukeren”: de fotograaf Jan Paparazzi. “De zwaarste rit van het seizoen”, is zijn korte commentaar. Het gaat in een stralend zonnetje langs het bosgebied tussen Etsberg en Herkenbosch richting de molen van Melick en hierna wordt even

een stukje Roermond geschampt als het via het nieuwe fietspad vanuit Schöndeln naar Lerop gaat. Vervolgens wordt koers gezet richting het zuiden waarbij dorpen als St.O'berg, Montfort, Putbroek en Maria Hoop als decor van een mooi groen-geel TWC Postert lint dienen.

Als de ronde “rond” is rond de klok van drie en de drie groepen neerstrijken bij sporthal De Wieë gaat het nog maar om één ding: de bekendmaking van de clubkampioen TWC Posterholt 2015. Wie zal de meeste ritten in clubverband hebben gemaakt? “Nummer 3...Piet Vranken!”. Een samenvatting van het mooie verhaal over deze nummer 3 willen we jullie niet onthouden. 43 Deelnames die goed zijn voor minstens 4.300 clubkilometers waarmee Piet wederom tot kilometervreter wordt aangemerkt. Op en top

gesoigneerd is deze nummer 3 – op dinsdag 13 oktober 2015 - 70 geworden! En zal zeker nog 10 jaar meestrijden voor de prijzen. Als iedereen vol spanning zit te wachten op de nummer 2 klinkt uit de mond van Etienne: “En de clubkampioenen 2015 zijn...

JOOP SCHWANEN EN FRANS VAN DE BREKEL!!

Heren, namens de hele TWC Postert familie: VAN HARTE PROFICIAT.

Extra ledenvergadering TWC op 10 oktober 2015.

Als om 17.00 uur de vergadering wordt geopend is het p.l.v. voorzitter Etienne

van Hoof die stil staat bij de letterlijke- als ook de figuurlijke leegte die voorzitter Wil Bruinsma heeft nagelaten bij zijn tragische en plotse overlijden op 16 mei j.l. Een plek van leegte laat Wil achter: die bevlogen en betrokken voorzitter, welbespraakt, tactisch en altijd het compromis zoekende. Bijna 20 jaar voorzitter en meer dan 20 jaar bestuurslid van TWC Posterholt. In die tijd bleef hij altijd zichzelf en stond middenin de groep, als

voorzitter maar vooral als fietsvriend ! Tijdens de afgelopen jaarvergadering in

maart gaf Wil aan dat het zijn laatste jaar als voorzitter zou zijn. Het bestuur was reeds bezig om Wil speciaal in het zonnetje te zetten. Het heeft niet zo mogen zijn!

Uit handen van Robert ontvangt Marion Bruinsma een foto van Wil "in functie". Tijdens deze vergadering wordt Wil derhalve geëerd voor diens vele werk voor de club door hem postuum te

benoemen tot erevoorzitter en erelid van TWC Posterholt. Een ovatie van een volle zaal is hier dan ook zeker op zijn plaats.

Na dit officiële en emotionele gebeuren doet Etienne een oproep aan de leden om het bestuur te versterken: het bestuur telt nog maar 3 leden en dat terwijl er statutair 5 bestuursleden dienen te zijn. Het adagium dat activiteiten door commissies gedaan dienen te worden. Verder kwamen aan de orde de Eifelweekenden, nu en in de toekomst, de kleding en de ATB tocht op 15 november. Etienne sloot tenslotte deze bijzondere vergadering in de geschiedenis van de club. Een pluim voor diens kordate, correcte en snelle optreden.

ATB cross TWC “Postert”, editie 26.

De weken ervoor is hard gewerkt door menige commissie om de tocht in goede banen te leiden; mensen die verkeer regelen, de afspuitplaats, de route, de

pauzeplaats, EHBO, fotograaf etc. etc. Zelfs de radiozender L1 besteedde op zaterdag nog aandacht aan deze mooie tocht door nationaal park De Meinweg. Temperaturen van 16 graden, droog weer en ook de regen van de afgelopen dag en nacht hebben het parcours niet aangetast: het lag erbij als een glooiend biljartlaken. Deelnemers vanuit alle windstreken

(Duitsland, Grubbenvorst, Eindhoven, België) die het glooiende terrein alleen maar weten te waarderen. Mountainbiken, sport voor man en vrouw, jong en oud. Het is leuk te zien dat diverse families er een zondagmorgen van maken.

Voor de 50 km tocht is het spektakelstuk toch wel de “Broken Chain Hill” oftewel de heuvel van de gebroken ketting. Een heuvel waarover veel te doen is en... waarover zoveel gezegd en gesproken is. Bij tijd en wijle leek het wel een wandelevenement maar.... er waren ook coureurs bij die deze smerige bult

fietsend op kwamen. Chapeau!! Bijna bij de pauzeplaats angekommen wachtte de deelnemers nog een behoorlijke uitdaging: een afdaling van 29 procent!! Voor de een een uitdaging om op de fiets naar beneden te gaan, voor de ander een zekerheid om het niet te doen en lekker af te stappen richting de tent te lopen. Bij de pauzeplaats stond een compleet

team klaar om de renners te voorzien van extra energie zodat men zonder veel problemen aan het tweede deel van de tocht kan beginnen.

Energiedrank, bananen, cake. Het gaat erin als koek. Voor menig een ligt Vlodrop erg ver weg maar eenmaal bij de sporthal angekommen en de fiets afgespoten te hebben is er één gevoel dat overheerste: voldoening en tevredenheid, zeker nadat menig een de vermoeidheid nog eens met een glas bier heeft weggespoeld. Het was mooi, het was goed, het was af.

Vervolg van de jubileumkaternen, het jaar 2016.

Een terugblik op het seizoen van TWC Posterholt. Samengevat in één zin: "En het was wederom het jaartje wel!". Dan denken we vooral terug aan onze fietsmaat Wil die ons ontvallen is. Wat een enorme schaduw over dat jaar. Een club-, sportman, vriend en bestuursman in hart en nieren.

En het begon zo mooi. Een knallende en erg drukke Nieuwjaars bijeenkomst en sportief gezien een geweldige tweede plek van ons jongste lid, Luc van Helden in de Jos Feron cup. Op **21 maart** stond het vol bij sporthal De Wieë. A-, B- en C-rijders die goed "gemutst" met de helm op klaar staan voor een mooi seizoen, iedereen met zijn en haar doelen. Mooie routes stonden weer op het programma maar het voorjaar was dit jaar nat.

Dat het een seizoen werd met een dikke zwarte rand bleek toen op **2 mei** – een mooie

zaterdagmorgen – de B-groep de route "Hijgend Hert" had. Het ging naar het zuiden en op deze mooie dag pakten zich donkere wolken samen boven het TWC Peloton. De leider, de voorzitter van onze club moet het peloton laten gaan. Na een levensstrijd van 14 dagen overleed Wil op **16 mei** op 63 jarige leeftijd. Postuum is Wil geëerd als ere voorzitter van TWC Posterholt. Met zijn spreuk: "Waar een Wil is, is een weg!" heeft hij de vereniging jarenlang prima bestuurd. Dat je moge rusten in vrede Wil.

Dat het Peloton voor niemand stopt zouden woorden van Wil kunnen zijn geweest. Ook het TWC Postert Peloton gaat door! En hoe! In augustus staan 2 Postert renners aan de start bij het NK toerfietsen in Dieren. Geen podium maar een 8e en 21e plek voor Jan en Robert en ze weten het zeker: dat kan beter! Van een heel andere orde is de deelname van Jac aan Parijs-Brest-Parijs. 1230 km fietsen binnen 80 uur! Het is kapotmakerij van de bovenste plank en Jac, die de Marmotte, de Dolomietenmarathon, de Ötztaler Radmarathon etc. etc. op zijn palmares heeft staan, heeft een verdere kroon op zijn fietswerk gezet: Parijs-Brest-Parijs! Een topprestatie.

hij bij TWC ging: Lekker fietsen. Rinze, heel TWC is trots op jou!

In het augustusnummer van Fiets, hét fietsblad voor de actieve toer- en wedstrijdfietser, een artikel over een TWC Posterholt fietser: Rinze Jonkman komt volop in de schijnwerper. Al meer dan 30 jaar zorgt hij ervoor dat TWC Postert fietsers in de schijnwerper c.q. het clubblad komen te staan. Het augustusnummer van Fiets schat "ONZE" Rinze nu echt op waarde. Een clubman pur sang die naast zijn werk ook nog TWC Postert moest besturen, werkzaamheden had aan het clubblad, zich inzette voor allerlei clubactiviteiten (Eifelweekendjes, ATB-tocht etc.) en soms zelfs geen tijd had om te doen waarom

Dat fietsen niet loslaat bewijzen Kuëb, Wim, Jos en Ger.

Kuëb, ons oudste lid is er altijd: bij de Nieuwjaarsreceptie of het gezellig samenzijn na het afrijden. Erbij zijn is erbij horen maar hij is er ook als moet worden gewerkt! Jaarlijks in oranje jas bij de ATB-tocht zorgt hij ervoor dat er geen auto teveel op de parkeerplaats staat. Dat Wim, Jos en Ger een stapje terugdoen wil niet zeggen dat de fiets aan de wilgen wordt gehangen. Nee. Ze hebben een C2 groep opgericht.

Jaarvergadering TWC Posterholt

Het eerste weekend van maart is traditioneel de aftrap van het fietsseizoen. Vandaag hoeft nog geen trap gedaan te worden. Vanaf de vergadertafel wordt afgetrapt! Maar liefst 70% van de leden staan te popelen om te starten met seizoen 2016.

Dat Etiënne van Hoof de voorzittershamer op interim-basis blijft hanteren wordt door de vergadering middels een applaus gewaardeerd. Etienne, ik wens je veel wijsheid toe!

Marco Visschers werd terecht in de spotlight geplaatst. Het bestuur dankt Marco voor al het werk dat Marco voor de club deed en doet (Webmaster, Eifelcommissie, Routecommissaris, ATB-tocht en tot begin 2015 Bestuurslid). Ook "man achter de schermen", Secretaris Jan Rieken krijgt alle lof toegezwaaid. Nooit prominent aanwezig

maar altijd van de partij is hij van onschatbare waarde voor de club.

Absoluut hoogtepunt: de huldiging van de clubkampioen(en) 2015.

Openingsrit TWC Posterholt

Op **19 maart** is wielerseizoen 2016 van het TWC Posterholt gestart. Het is droog weer maar de thermometer geeft maar op één plaats meer dan 7 graden aan: binnen!

De "Cardio C"- groep (kortweg C2) is al

een uurtje eerder vertrokken en kort na enen start het seizoen ook voor de A-, B- en C-groep.

Maar liefst 33 fietsers staan aan de start en hebben zin in de openingsrit, de Memorial Pierre Fontein. De dertig heren en drie dames krijgen een mooie route voorgeschoteld.

Zaterdag 26 maart 2016. De Maasroute van Maan oftewel van Emanuel

Wassenberg. Op **Paaszaterdag** reden we een mooie Maasroute à la Maan. Het weer?: licht bewolkt, 15 graden Celsius, met wel een aardige wind van 5 Bft. vanuit het zuiden. De B-groep vertrok met 16 personen en de C-groep met 20. We kwamen na 66 km. en 2 uur en 50 minuten onderweg te zijn geweest, bij Café Smeets aan. Waar we met 11 man (Wim en Jos waren al gearriveerd) weer gezellig koffie

hebben gedronken.

Rondje Kaldenkirchen. Zaterdag 2 april. Allereerst gaan de “Alte Herren” op pad en dat zijn er toch al gauw 20. Hun route is 64 km en gaat vandaag naar ‘t Spaorhutje. Alleen al omdat ik graag

zou willen weten waar de route naar toe gaat zou ik graag met hun mee willen fietsen mår... vandaag ga ik voor het rondje Kaldenkirchen. Marco is de route-sheriff en het rondje moet zorgen voor 85 km op de teller.

De B groep is dit jaar ongekend groot. De vorige week stonden 16 man op appél en nu wordt er niet veel onder gedaan voor het aantal van vorige week. De door Marco uitgestippelde route komt op plaatsen waar nog nooit iemand van het TWC-Peloton geweest is. Bij Kaldenkirchen gaat het tóch nog even mis en moet gedraaid worden. Via Swalmen en Boekoel wordt het mooie Asenrayer Brook aangedaan en aangekomen in Melick is er bij de molen voor de meesten toch écht die stop.

Op weg naar huis kom ik een goede bekende tegen en niet de eerste de beste! Het is een man wiens leven in 2011 door een val ineens totaal op zijn kop kwam te staan. Het is de clubkampioen 2010 van TWC Postert, Jan Wassen, die samen met zijn “maatje door dik en dun”, echtgenote Lies, aan zijn fietsrondje bezig is. Vanuit Vlodrop naar Berg en via Melick en Paarlo terug naar Vlodrop. Een prestatie van formaat voor een fietser waar ik mijn petje voor af doe en ineens besef ik dat mijn 110 km vandaag toch niet zoveel voorstellen.

Memorial Wil Bruinsma Classic

Op 2 mei 2015 ging een goed “gemutste” groep op pad voor die rit naar het Hijgend Hert. Het zou de laatste rit van Wil Bruinsma worden en de groep TWC fietsers werd aan de voet van de Camerig het zwijgen opgelegd. Bijna een jaar later heeft Ger Schmitz een “Memorial-rit” uitgetekend die via de Camerig naar Vijlen – het dak van Limburg – zal leiden. Onder het motto “Waar een Wil is, is een weg” zal de tocht altijd doorgaan:

“Weer of geen weer”, aldus Ger.

En het is op **30 april** duidelijk “géén weer”. Bij de start 7 graden (een hemels getal) en miezelregen. Het is Wil die vanuit de hemel de groep volop aan het zegenen is en ja, dat doet hij écht goed. Dat er 7 fietsers wind, kou en regen trotseren kan ook geen toeval zijn en de 7 zal later op de dag nog eens in het verhaal terugkomen. Degenen die niet op de fiets zijn gestapt, ik weet zeker dat al die fietsers niet alleen aan hun gezondheid gedacht hebben maar ook de hele dag met hun gedachten bij Wil zijn. Bij de Camerig staan Marion Bruinsma met familie en een afvaardiging van de TWC Postert familie de renners reeds op te wachten. Er wordt niet alleen letterlijk maar ook figuurlijk stilgestaan bij de plek waar Wil voor het laatst op de fiets heeft gezeten: één van de mooiste plekjes van Nederland !

Namens TWC plaatst Interim-voorzitter Etiënne een roos bij de gedenkplaats. Hierna gaat de groep weer op pad richting Vijlen waar die welverdiende kop soep (lekker warm!) door iedereen verorberd wordt alsof men al dagenlang niets meer gegeten heeft. Dat het bleef miezelen en dat het koud bleef mag duidelijk zijn, zeker als ik het nog eens heb over dat hemelse getal 7. Maar liefst zéven leuke bandjes telde de groep en ruim “zeven” uur na het vertrek was de groep weer in Postert. Het was koud, iedereen was moe maar ook voldaan over de geleverde prestatie! Een rit die de boeken in gaat als gedenkwaardige

memorial waar nog lange tijd over gesproken zal worden en dat houdt de bijzondere persoon Wil Bruinsma levend!

Kückhoven-Katzem.

Het wielerrondje van de B-groep op **zaterdag 9 april**. 16 personen sterk gaat het op pad. Vanuit Postert fietsen we binnen 2 km. al op “t Pruus” en hoor ik dat Huub dit rondje 7 jaar geleden al uitgezet heeft maar dat het pas een paar jaar geleden “op de rol” is gekomen. Al gauw komen de bordjes Mönchengladbach voorbij en kleine dorpjes in deze regio zijn o.a. Sittard en Gatzweiler.

Op de terugweg is bij sommigen het beste eraf maar er is niemand die klaagt. De zon schijnt en het is zelfs aangenaam warm. Wellicht heeft het ook te maken met de te leveren inspanningen want er zijn tussen-door nog een drietal verrassende en lang lopende beklimmingen te overwinnen. Als het terug naar huis gaat fiets ik voorbij café Smeets in St. Odiliënberg en ja hoor. Hier is de C-groep neergestreken. Een groep – ze waren met 22 man op stap – die terug is

gekomen van hun rondje Berg a/d Maas. Het tempo is weliswaar iets lager dan de B-groep maar deze groep van 60-70-ers heeft toch net zo goed eventjes 70 km weggetrapt en mag met recht genieten van hun puike prestatie.

Paparazzi rondje 2016: een ronde!

Wat maakt het om als “Paparazzirondje” in de boeken te staan en uit te groeien tot een heuse “ronde”? Even verder lezen en u weet het !! Met twaalf graden is

het frisjes, de buienradar ziet zwart van de buien, windkracht 4 is aangekondigd en in open gebieden kan er zelfs nog een schepje bovenop komen. Vanaf de start gaat het met de wind op kop richting Linne en iedereen ziet wat gaat komen: boven Linne donkerblauwe tot zwarte wolken en als het door de Linnerweerd over de stuw gaat is het raak: hagel, regen en degenen die roepen om een schuilplaats worden niet gehoord. Er is

immers niets te schuilen hier!

Vervolgens gaat het met de wind in “t hat” richting ‘t Noorden. Vlak voordat “Secteur1”, een 300 meter lange grindweg genomen moet worden is het plots paniek: we missen één renner! Tja bij zware rondes zijn er altijd uitvallers maar om zomaar uit de groep te gaan is echt “not done”. Na even wachten en zelfs

terugfietsen wordt uiteindelijk de route vervolgd, met negen man! Via boswegen door het mooie Leudal volgt in Baexem “Secteur 2”, een iets langere onverharde weg die het predicaat 4 sterren meekrijgt en waar de groep goed door- en uit elkaar geslingerd wordt. In Baexem gaat het oostwaarts om na een uur en twintig minuten al die verdiende stop te maken.

Twintig kilometer tegen de wind, enkele zware kasseistroken in Thorn met zelfs

een vervelende kassei-beklimming zorgden ervoor dat het bordje van menigeen langzaam leeg was. Vanuit Thorn even een kort uitstapje naar België om vervolgens weer heel even via het Hollands toch weer snel op het Belgisch terug te keren. De wind heeft hier vrij spel en waar men zich ook in de groep ophoudt, zich verstoppen kan niet. Kasseistroken, grindpaden, wind, regen, hagel, een overvloedige

pauze en wat kilometertjes extra, want de belofte 90 km waren uiteindelijk toch een kleine 100! En dat na regen zonneschijn kwam, was gisteren ook evident. Na de eerste buien bleef het de hele rit droog!

Rondje Schinveld-Heringsbosch,

Memorial Frans Arends Classic. Op woensdag 25 mei ging de C-groep op weg naar het Heringsbosch. Woensdag 7 mei 2014 heeft Frans helaas deze/zijn route voor het laatst gereden. TWC-lid Frans Arends overleden in de leeftijd van 68 jaar. Frans was toen al weer 4 jaar lid van TWC Posterholt. We hebben prachtige routes gefietst van Frans, zoals deze route. We missen Frans nog zeer, niet alleen als fietsvriend, maar ook zijn humor, de moppen tijdens het koffiedrinken na afloop van weer een fietsroute. Natuurlijk hebben we, zoals ook op 7 mei 2014, bij Smeets nog van de koffie genoten en na kunnen praten over deze mooie memorial route. En dat houdt de bijzondere persoon Frans Arends levend!

Tocht door “opgegeven dorpen”

Een vervangende rit in het voorjaar van Huub, met genoeg ervaren routekennis, die 14 dagen na zijn mooie ronde “Kückhoven-Katzem” alweer de “Huub-Huub” (oftewel Tom-Tom of Routecommissaris) mag zijn. Vanaf de start

zit de vaart er meteen goed in. In Glimbach gaat het meteen omhoog: de Kiffelberg. Als de plaats Titz bereikt wordt wijst Huub naar rechts en inderdaad, in de verte zien we de grote Braunkohl baggermachines. We fietsen door Beverath, Unterwestrich, Kuckum en Keyenberg. Plaatsen die “opgegeven” zijn en waar nu nog het gras

gemaaid wordt. In Vlodrop waaiert de groep helemaal uit elkaar, een gedeelte rechtstreeks naar huis en een ander gedeelte bij een kop koffie nog heerlijk nagenieten van deze mooie route.

Route C-rijders Schanz-Gerderath. Woensdag 20 juli 2016.

Start 09:00 uur 24°C, 12:00 uur 30°C, 14:00 uur 34°C. Aan de start 14 man, bij de koffie 8 man. Het weekend vooraf werd al duidelijk dat deze woensdag de warmste dag van het jaar (althans voorlopig) zou worden. Mijn geplande C-route Myhl-Orsbeck was minimaal 70 km. Zou dus aangepast moeten worden. Dat was

wel duidelijk. Na afstemming met Jan, onze wegkapitein, is er dan ook een aangepaste route verreden. Met wel een beetje klimwerk natuurlijk. Het belangrijkste was niet het aantal kilometers, maar dat we zo tegen half twaalf terug zouden zijn. En dat is gelukt. Maar niet alleen wij hadden onze maatregelen genomen, ook de B-rijders hadden afgestemd om 09:00 uur te vertrekken. Dus prima onderling geregeld!

De C-route.

Deze route ging eerst naar Hingen, via Kempen naar Schanz. Vervolgens door Ratheim naar Busch. Een bosgebied wat hoog ligt langs de A46 met uitzicht op

Schaufenberg bij Hückelhoven (zie foto's). Na een korte pauze kwamen via een mooie afdaling via Eschenbroich in Klein-Gladbach. Echter toen ging er iets mis met mijn "Tom-Tommeke".

We kwamen, wel via een mooie afdaling, wederom aan de rand van Ratheim en niet in Gerderath. In Gerderath aangekomen moet je dan wel even de tijd inschatten van terugkomst. We hebben de route dan ook niet vervolgd via Gerderhahn en Schwanenberg maar zijn we direct via Myhl, Wassenberg, Rosenthal, Rothenbach, Etsberg, Herkenboscher-Oo naar de Meuleberg in de Waterschei gefietst. Daar kwamen we aan om 11:20; een goede timing dus. Een mooi tijdstip om aan de koffie of

cappuccino te gaan en het vochtgehalte weer op peil te brengen. Trouwens favoriete drankje na de koffie vandaag Cola en Radler.

We zaten net aan onze eerste consumptie toen ook ineens de 7 B-rijders verschenen. Marjo, Har, Inge, Caspar, Ger, Huub en Robert hadden rondje Brüggjen gefietst. En wilden ook i.v.m. de hitte op tijd terug te zijn. En hebben heel verstandig ook niet naar de kilometers gekeken. Marjo vertelde nog dat een ênkbuje (eekhoorn) haar pad, lees fiets, had gekruist, gelukkig net goed gegaan; geen valpartij of staart afgereden.

Tenslotte.

Er was een lid die voor deze rit speciale klimsokken ("de bolletjes") had aangetrokken. Maar die hielpen niet erg.....

Afrijden TWC Posterholt.

De eerste zaterdag van oktober staat traditioneel in het teken van het "afrijden"

bij TWC. Posterholt. De laatste rit van het seizoen en aan de start van deze rit hoor je dan ook geregeld woorden als "wat vliegt de tijd" en "alweer een jaar voorbij". Op 17 maart begon het seizoen met een koude start (6 graden, vervolgens was het nat maar over het algemeen genomen een prima seizoen! Ik zie nieuwe gezichten en dat doet goed, dit houdt de club levend en ik zie oude gezichten met nieuwe namen (Hans "Froome"). Maar ook de E-Bike heeft zijn intrede gedaan in het wielerpeloton! Geen verstopte motortjes maar

gewoon klip en klaar en overduidelijk tonen dat fietsen met een beetje hulp ook nog lekker bewegen is en als dat dan ook nog eens in clubverband kan dan is dat helemaal top!

De laatste route voert traditioneel door de gemeente Roerdalen. Het is **1 oktober** en met een waterig zonnetje én 20 graden op de thermometer zijn dit prima omstandigheden om "in het kort" op de fiets te stappen. Omstandigheden waarbij uiteraard iedereen goed gemutst is. Het is een genot in dergelijke omstandigheden te fietsen.

Wegkapiteins zijn Jan en Frans en via verkeersluwe wegen gaat een grote groep van 27 personen van Holst richting Vlodrop en Etsberg. Vervolgens wordt koers gezet naar Herkenbosch, Melick en gaat het even de “grens” over want Roermond moet even getipt worden om van hieruit weer van het mooie waardevolle natuurlandschap “achter de Kapel” met de meanderende Roer te genieten. Nadat Lerop gepasseerd is zien we de torens van de basiliek van Berg steeds groter worden en nadat Berg gepasseerd is gaat het via het Linnerveld richting Montfort en Putbroek. Van de dorpen zien we niet veel, het blijft fietsen op een zakdoek waarbij de landelijke omgeving opgezocht wordt. Ja het is en blijft genieten, van natuur, omgeving en aangenaam fietsgezelschap ! Ook dit is TWC Posterholt in optima forma. Bijna net zo traditioneel als dat de laatste rit begin oktober is en de route door Roerdalen voert, zo wordt ook afgesloten met een gezellig samenzijn in clublokaal “De Wieë”, waarbij de traditionele vlaai niet ontbreekt.

En de Clubkampioen is geworden PIET VRANCKEN!

Dat Piet al jaren “kilometervreter” van de club is mag duidelijk zijn. Op de fiets naar de start en na de finish weer terug naar Horn, toch per keer 30 km als een heerlijk “extraatje”. Overigens is het niet de eerste keer dat Piet de titel in de wacht sleept. Precies 30 jaar

geleden (1986) veroverde Piet zijn eerste titel en in 1990 volgde een tweede kampioenstitel. Hierna volgden geen magere jaren want vijf maal stond Piet nog op het podium en zeker tien keer volgde een plaats tussen vier en tien. Frans van den Brekel en Joop Schwanen werden ex aequo tweede.

Eifelweekend Mulartshütte.

De A en B rijders hebben samen gereden dit weekeinde. De A-rijders worden ook een dagje ouder en vinden het niet erg om een keer 'ietsjes' minder hard

die we zeker bij deze gelegenheden nog steeds erg missen.

's Avonds was het gezellig in Mulartshütte. De Koninginnerit. Marco had zich weer overtroffen. Of moet ik zeggen Daemen de 2e of Piet Jr. het is duidelijk

en 'ietsjes' minder ver te rijden. Marco was er in geslaagd om weer een verrassing in te bouwen op de heenweg. Naar de Eifel via de Keutenberg, de Gulpenerberg, de Camerig enz. Je moet er maar op komen. Op de Camerig passeerden we het monumentje voor Wil. Een man

waar hij in de leer is geweest. De route door het bos naar de Eupener Tallsperre is vooral mooi. Bij het meer is zelfs een groepsfoto gemaakt. Na de afdaling naar Eupen ging het weer omhoog naar de Baraque Michel, niet via de grote weg, maar weer via een rustig bosweggetje. Totdat we halverwege de grote weg opdraaiden. Het was meteen koers. Buiten categorie, Luuk en Ralph waren er al meteen vandoor. Daarachter ontspon zich een heel gevecht om de ereplaatsen. De bij het ontbijt uitgedachte tactieken vielen meteen in het water. Hoe komen we toch van die Froome af, hij rijdt

ons het licht uit de ogen? Uiteindelijk lukt het Linger, Rowi en de beer oet Postert door goed samen te werken om weg te komen.

Marco had nog iets voor ons in petto. Nee, dat was niet de autorally die bezig was. Die was niet van te voren ingecalculeerd. We moesten ongeveer een half uur wachten, totdat de laatste auto voorbij was. Na het laatste stukje afdaling moesten we opeens naar rechts. Hee, wat is dat nou, we gingen toch naar Malmedy! Nee we moeten eerst de Ferme Libert op. 40% zwaarder dan de Redoute en de 2e zwaarste klim van België. En nee, ik wil niet weten wat de zwaarste is. De ellende (nou ja) begint zodra je bij het kapelletje de hoek omgaat. Al snel is het hier zo'n 19 procent steil. We verlaten het dorpje en de weg kronkelt door bos. Als de weg scherp naar links buigt krijgen je benen even ontspanning met stijgingspercentages rond de 10%. Zodra je het bos uitkomt trekken de percentages weer aan. Wie niet tegen onregelmatige beklimmingen kan, zal hier al kraken.

Langzaam kom je hoger en zie je de Ferme Libert liggen, een hotel-restaurant

met prachtig uitzicht. Ter hoogte van de parkeerplaats krijg je weer even lucht. De percentages dalen hier tot onder de 10%, maar als je rechthout durft te kijken, zie je dat je nog 1 keer aan moet zetten. Wie hier al stuk zit gaat het echt moeilijk krijgen. Wie hier nog goede benen heeft kan een enorme voorsprong opbouwen op de top, die iets verder ligt. Kapotmakerie, maar wel mooi! Na een leuke band van Jac zijn we dan eindelijk in Malmedy. Guus staat al

een uur op ons te wachten. Op het pleintje vinden we al snel een restaurantje en de pizza's en pasta's vliegen om de oren.

Daarna moesten we weer helemaal terug omhoog, een pittig stuk met de warmte en de buik vol pizza. Dan zijn we eindelijk bij de Vennbahn en hebben we het ergste gehad. Een stukje ontspannen tot aan Kalterherberg. Naast ons rijden fietsen over de rails. Die hebben het zwaarder dan wij. Dan is het weer koers maar dan bergafwaarts tot aan Mulartshütte. Op de terugweg wordt er gewandeld in het peloton. Hopelijk volgend jaar weer zo'n succes!

Gezien vanuit de C-groep.

Vrijdag 9 september was het zover. Om 12.00 uur stonden 11 fietsers en drie

man begeleiding klaar voor het weekend naar de Eifel. Onder een stralend zonnetje en een heerlijke temperatuur werd er gefloten voor vertrek. De route was door Twan uitgezet op de computer en in twee sessies ook door hem voorgereiden. Uitgangspunt was zoveel mogelijk rustige wegen en een geleidelijk hoogteverschil naar Mulartshütte.

Onderweg was de gedachte pauzeplaats helaas nog gesloten, maar tweehonderd meter verder was er een kiosk met buitenterras waar na de paar stukjes Kuchen gelukkig ook nog Wafeln mit Sucker besteld konden worden. Direct na de pauze volgde de eerste stijging van betekenis. Gelukkig had de wegkapitein daar voor zichzelf een leuke band gepland waardoor de helling in twee delen genomen kon worden. De aanvankelijke wind tegen was gaan liggen en na 88 km. en een laatste behoorlijke helling in Venwegen kwamen we exact gelijk rond vijf uur met de A en B groep bij het hotel aan.

Het was de hoogste tijd voor de nodige drank op het terras waarbij Weizen, Radler en Bier de boventoon voerden. Toen de eerste mensen om zeven uur in de eetzaal aan tafel aanschoven, donderde spontaan een schilderij van de muur. Of dat wat te maken had met de inspectie van het bovengelige Hochzeitszimmer met Himmelbett?

De keuze van een restaurant met buffet-eten was een schot in de roos. Iedereen kon naar hartenlust genieten van een keur aan gerechten die steeds weer werden aangevuld. Ook de zaterdag was het weer boven verwachting goed en zou dat blijven. Dat er pas om 10.00 uur door de C-groep gestart werd viel in goede aarde. Heel ontspannen begon men aan het eerste klimmetje van een kilometer om dan meteen een adempauze in te lassen.

Het is per slot van rekening de C-groep. (C=cracks?) de route van die dag was gevonden op GPX onder de naam Vennbahnroute vanuit Langerwehe. Omdat ook Mulartshütte op de route lag hoefde er maar weinig aangepast te worden.

Tijdens het voorrijden werden enkel enkele onverharde stukken er uit gehaald. Vanuit Mulartshütte bleek de opbouw van de route erg goed te bevallen. De meeste hellingen zaten voor de pauze op 45 km. Bij "Leo" in Aachen, Rote Erde. Bij deze Backerei & Conditorei kon flink worden ingesla-

gen, geen stukje vlaai, alleen een hele of halve vlaai mocht besteld worden. Gelukkig kregen we na die pauze geen pittige hellingen meer, enkel 35 km. Vennbahn, wel alles bergop, zodat ook hier nog een kleine pauze ingelast werd in Roetgen.

Uiteindelijk bleef er nog 7,6 km. afdaling te doen tot het hotel. Daar werd eerst het terras ingenomen. Toen de A en B groep een half uur later ook terugkwam, zagen we de eerste twee van die groep het hotel voorbijvliegen. Gelukkig maakten ze op tijd weer rechtsomkeert. Tot laat in de avond werden er nog oude herinneringen opgehaald en menig pintje genuttigd. Zondagmorgen alweer heerlijk weer en dit jaar de wind uit de gunstige zuidhoek. Na het ontbijt kon rond 09:15 uur gestart worden

voor de terugtocht naar Posterholt. De terugweg was enigszins ingekort zodat we met 80 km. weer terug waren. Wel hadden we in het begin veel stedelijk gebied, maar op de zondagmorgen viel de drukte hier erg mee. Tegen 13:00 uur was iedereen weer terug. Vanuit de werkgroep nog een speciaal woord van dank aan de begeleiders in de volgauto en volgbus. De volgauto van Jos Nacken en de volgbus, bestuurd door Guus

Lumens, die ter beschikking werd gesteld door de firma Piet Daemen. Namens de werkgroep bedankt voor de gezelligheid, Jan Leenen en Robert Wilms.

Ter herinnering aan FRANS ARENDS.

Half september heb ik ter herinnering aan Frans een fietstocht georganiseerd langs de plek waar hij is uitgestrooid. Precies 2 jaar geleden schreef zijn vrouw Wilma het volgende: De rest (as) van Frans hebben wij achtergelaten op de

plaats waar Frenske zo vaak fietste, "zijn" favoriete weg die opgenomen was in de Amstel Gold Tour Tocht en moeders "Limburgs Mooiste" die hij zo vaak gefietst heeft, "zijn" Eyserbosweg. Het weer was prachtig zonnig en 't moment werd opgeluisterd door een vlucht krijssende kraanvogels en de roep van een Buizerd, "zijn" vogel waarvan hij zo kon genieten. Tot zover het citaat. Als gepassioneerd fietser zocht Frans vaak eenzame wegen en plekken op waar hij van de natuur, de uitzichten en het Limburgse heuvelland kon genieten. De land-

schappen die geaccidenteerd en ontspannen fietsend bereikbaar waren hadden daarbij zijn voorkeur; de betreffende tocht voerde dan ook via vals plat naar Molen Vrouwenheide in Mingersborg en naar grensovergang De Plank (Ulvent). Als herinnering aan zijn passie heb ik bijgaande foto gemaakt op de plek waar hij is achtergebleven. Na het maken van de foto pakte ik de fiets om weg te rijden en vloog er een buizerd over me heen.

Extra fietstocht rondom Wittern op woensdag 5 oktober 2016

5 Oktober zijn we om 10:10 uur met zeven man vertrokken: Jos, Lou, Piet,

Wim, John, Mattie en Rinze. Het is een prachtige tocht geworden, heel knap uitgezet waar geen enkele echte steile helling inzat. Vooral het schitterend uitzicht bij Molen Vrouwenheide maakte veel indruk. We hebben genoten. Na 33 km. Om 12:00 uur, in Slenaken bij 't Brugske heerlijke vlaai met koffie (foto) en vervolgens op ons gemak. Na 43 km. waren we weer terug. Jos Chapeau!

ATB toertocht op zondag 20 november 2016

Het oudste lid Küeb – in januari wordt hij 85 jaar! – staat buiten in de regen het verkeer te regelen. Degene die de beste reclame maakt – de weerman – heeft het behoorlijk laten afweten. Met een buitje tussen acht en negen is de

“buienkoek” voor deze fietsmorgen écht op. Na negenen komt de zon zelfs door en met een aangename 12 graden is het heerlijk fietsweer. De storm en het slechte weer kan slechts afgedaan worden als “een storm in een glas water”. Toch zijn er nog enkele honderden (325) bikkels afgereisd naar Posterholt. Op de pauzeplek – het kon écht niet op, niet alleen letterlijk maar ook

figuurlijk – wordt iedereen rijkelijk voorzien van een natje en droogje.

Tijdens de pauze zijn er alleen maar positieve geluiden van de fietsers. Vanuit Tienray, Eindhoven, Nettetel, Haaren, Simpelveld en Roermond zijn ze afgereisd en allen spreken over een perfect parcours, nagenoeg geen modder, onze Duitse Freunde zeggen zelfs: “Perfecte Bedingen”.

Wederom kan gesteld worden dat deze tocht uitermate geslaagd is en met recht een “Majeur-tocht” genoemd kan worden. Enig minpuntje is natuurlijk het geringe aantal deelnemers maar de organisatie prijst zich gelukkig dat er – behoudens wat materiaalpech – géén ongelukjes gebeurd zijn. Degenen die vandaag naar Vlodrop zijn afgereisd hebben

kunnen genieten van een machtig mooie ronde, perfecte terreinomstandigheden, goed weer en bovenal een uitstekende organisatie die dit allemaal mogelijk heeft gemaakt.

Vervolg van de jubileumkaternen, nu het jaar 2017.

Compositie van geel en groen. foto Jan Walraven.

De Nieuwjaarsborrel.

Samengevat: bijna volle bak, gezellig, prima verzorgd en een mooie presentatie van de nieuwe wieler-kleren en “Last but not least” het tekenen van het nieuwe sponsorcontract. Mattie Bodifée, aspirant bestuurslid, nam het woord. De aanwezigen waren natuurlijk zeer nieuwsgierig hoe TWC voortaan de wegen zou gaan inkleuren.

Na een korte inleiding memoreerde Mattie de inzet van de kledingwerkgroep met als resultaat het nieuwe tenue. Er was veel werk verricht om tot een nieuw ontwerp te komen, maar niet onbelangrijk: mede door het nieuwe driejarig sponsorcontract is ook het financiële plaatje rond.

Het moment suprême was daar.

Jacqueline en Dennis

deden letterlijk de jas uit. Eerst verscheen de oude gele Visschers Discount outfit, en vervolgens alweer de vijfde nieuwe outfit.

De eerste reacties: “Prachtig, strak, modern, sexy”. Vervolgens werden de aanwezige sponsors Jöris Timmerwerken (Dennis), Sport & Rijwielhuis Piet Daemen (Jacqueline en André) gevraagd het driejarig contract te tekenen. Helaas waren de sponsors Lancyr-Visschers Assurantiën en PPG Wood Finishes verhinderd. Door het bestuur werd getekend door Jan Rieken en Robert Willems.

Tekenen door sponsor Jöris Timmerwerken (Dennis).

Na het officiële gedeelte werd er nagepraat met drank en spijs en bleef het nog heel gezellig. Ook nu weer prima verzorgd door Klaudia en Fred.

Jaarvergadering op 11 maart.

Aanwezig: 59 leden!

Vergadering werd voorgezeten door Robert. Hij verving Etiënne van Hoof die vanwege drukke werkzaamheden is gestopt als interim-voorzitter. Een en ander was moeilijk te combineren met het penningmeesterschap. Na afloop werd de nieuwe wielerkleding uitgereikt.

Jaaroverzicht 2016.

De leden:

Op het einde van het seizoen 2016 telden we precies 80 leden. Na enkele opzeggingen en een nieuwe aanmelding beginnen we in 2017 met 78 leden.

De openingsrit was op **zaterdag 19 maart**.

Dit keer niet verregend en met een opkomst van 33 leden. Het Eifelweekend was in Mulartshütte van vrijdag 10 tot en met zondag 12 sept. Een geslaagde tocht waarbij alle drie de groepen aan hun trekken kwamen. Verder werd in november weer de jaarlijkse ATB-tocht georganiseerd. Inmiddels editie 27. De organisatie liep gesmeerd. Door harde wind en weerwaarschuwingen bleef het aantal deelnemers steken op 304. Wél was de tocht, gezien de reacties van de deelnemers, geslaagd te noemen.

Vereniging en bestuur.

Naast het bestuur beschikken we gelukkig wel over een aantal werkgroepen en commissies waar diverse leden zich voor inzetten.

Bestuursverkiezing.

Aftredend en herkiesbaar was Robert Wilms. Aftredend en niet herkiesbaar: Etiënne van Hoof. Hij werd bedankt, ook voor het overnemen van de taken van Wil Bruinsma en ontvangt een kleine attentie. We hebben Mattie Bodifée bereid gevonden een van de opgevallen plaatsen in te nemen.

De vergadering gaat akkoord met de benoeming van Robert Wilms en Mattie Bodifée. Wel hebben we nog steeds een niet ingevulde vacature.

Clubkampioenschap 2016.

Robert reikt de trui en de bekens uit aan: 1. Piet Vrancken en gedeeld 2. Frans van den Brekel en Joop Schwanen.

De seizoenstart op zaterdag 25 maart.

2017 is een bijzonder jaar daar de traditionele opening even opzij wordt gezet want de officiële start van het fietsseizoen is – mede door het slechte weer – een week uitgesteld. Een goed besluit en een besluit dat met een goede reden genomen is. Nieuwe tenues verdienen namelijk een uitstekende presentatie in goede weersomstandigheden.

Ook al is er al op de voorafgaande woensdag gefietst in het nieuwe tenue, op deze zaterdag 25 maart wordt het tenue officieel getoond en wordt een rondgang gemaakt langs de sponsors, waar een korte fotosessie volgt.

Achtenveertig leden staan om één uur aan de start bij sporthal de Wieë in Posterholt. En dat allemaal in een keurig nieuw tenue. Het is 14 graden en de meesten willen zoveel mogelijk van het tenue laten zien, te weten lange broek en lange mouwtjes. Maar hoe men er ook is, men valt op in dat mooie nieuwe tenue.

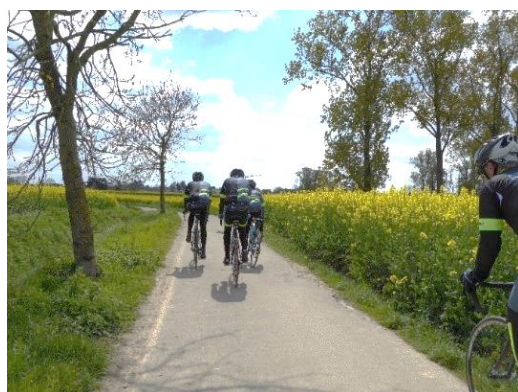
Omdat het op pad gaan met een groep van nagenoeg 50 personen weliswaar een fantastisch mooi gezicht is, maar ook gevaarlijk, werd er besloten om de groep te splitsen in een A- en B- groep van 20 personen en een C- en C2 groep van 28 personen. De wind zit tegen en het is – vooral voor degenen die achter in de groep zitten – aanhaken en bijtrekken. Het lijkt wel alsof men de stal (met koffie

en vlaai) al ruikt want na afloop is het wederom aanpakken: koffie of thee en voor degenen die veel calorieën verloren hebben niet één maar twee stukken vlaai!

Het seizoen is nu écht begonnen!

In het voorjaar zijn weer prachtige routes verreden. Na een wat koude start, met ook helaas enkele valpartijen, werd het weer steeds beter, met zelfs in mei een enkele tropische dag.

Vele routes zijn ook dit jaar wederom door Jan Paparazzi prachtig in woord en beeld weergegeven.

Het was Jan Walraven nu eens zelf die in de picture kwam. Het was het tijdschrift "Fiets" dat in het mei nummer een interview met hem plaatste. In de rubriek "Fietser van de maand" kregen we een uniek beeld van de Fietser Jan Walraven.

Maar ook in de maand mei startte voor hem de "Expeditie Noordkaap".

Op 25 mei ging Jan Walraven op de fiets van start: de eerste duizend km. werd hij weggebracht door Robert, daarna duizend km. alleen op pad en om tot slot vanuit Östersund samen met zoon Bas de laatste 1.400 km. te volbrengen: over de Poolcirkel, door de toendra, richting dat doel: samen uit te komen op het noordelijkste puntje van Europa: de Noordkaap.

*Expeditie Noordkaap is volbracht!
Jan, Bas en Robert.*

Wat een onderneming: in 37 dagen, met in totaal 3.513,7 km., wat een prestatie! We hebben al die weken mee kunnen genieten, (niet afzien, want we zaten figuurlijk op de bagagedrager), van de mooie verhalen en schitterende foto's.

Citaat uit het logboek van Jan; dag 8: "Maar naast wind heeft Denemarken meer te bieden. Een prachtig glooiend landschap met mooie kerkjes, grafheuvels, meertjes, kastelen en... wederom bar en boze wegen".

Citaat uit dag 27, 20 juni: "Het bijzondere moment van deze dag is een km of 7 voor Jokkmokk. We bereiken een nieuwe mijlpaal op onze route: we gaan over de poolcirkel! We beseffen dat we al erg noordelijk zitten want de poolcirkel loopt ook over Alaska, Groenland en Siberië. In deze contreien kan het in de winter wel minus 45 graden worden!"

Sennalandet

Citaat uit dag 35, 28 juni: "Tien kilometer noordelijk van Alta begint de weg op te lopen en in no-time is het landschap totaal veranderd. De bomen zijn er plots niet meer, het landschap wordt zompig en overal ligt sneeuw. Dit is pas de pool zoals we die van de tv kennen en ook al is het koud en zijn de 5 lagen wederom geen overbodige luxe, gelukkig waait het minder hard dan gisteren én... heb ik veel "duwers" die ons vanuit dat zomerse thuis dat extra zetje geven. Ja, dit is de toendra. Het gebied van de permafrost en de permanente sneeuw. Je waant je in de Alpen terwijl de hoogte waarop we zitten niet hoger is dan de Vaalserberg!"

Op 30 juni naar de Noordkaap.

Citaat uit dag 37, 30 juni: "Vandaag zal en moet de Noordkaap bereikt worden. De plek waar de zon van 14 mei tot 29 juli (79 dagen!) helemaal niet onder gaat. Elke kilometer tel ik af en reken hoelang ik er over zou lopen als mijn wiel het begeeft. Als we na 10 km de velg inspecteren kijken we ons aan en huiveren. Zal het dan toch niet lukken? Zeker wel. Op de Noordkaap aangekomen voel ik me gelukkig. Mijn lang gekoesterde droom hier is uitgekomen. We hebben het gehaald en omhelzen ons, "Yes, we can!". Bloed, zweet en tranen, wind, regen en kou, een kapotte velg maar... "gesjaftj....!". Fietsen, daar ging het niet eens om, "samen" iets ondernemen, dat was het ..!"

Jan en Bas.

Op deze Noordkaap staat de grote wereldbol, die het einde van de wereld symboliseert en inderdaad, noordelijker dan de Noordkaap gaat met de fiets niet lukken, hier houdt het op en heeft men – als er geen mist is – een fantastisch uitzicht op de Barentszee.

Een uitspraak van Jan gedurende deze reis,

bijna letterlijk van toepassing: “s-Morgens eten als een keizer, ‘s-middags als een edelman en ‘s-avonds als een bedelaar”.

De Friese Elfstedentocht.

Al meer dan 100 jaar fietsen op Pinkstermaandag ongeveer 15.000 deelnemers

de Fiets-Elfstedentocht. De route van deze 235 kilometer lange tocht start en finisht in Bolsward. Deelnemers starten in 23 verschillende groepen, met ongeveer 650 deelnemers. Om de tocht te volbrengen moeten de deelnemers alle stempels bij de verschillende posten hebben gehaald en uiterlijk

om 24.00 uur bij de laatste finishcontrole in Bolsward zijn.

Het is ook al meer dan 40 jaar traditie dat er clubleden meefietsen. Dit jaar waren het Har en Marjo, Ger, Fred en Luuk van Helden. Luuk heeft 5x mee gedaan en Fred heeft 16x mee gedaan. Het was een super dag, het weer was goed, de temperatuur 20 graden. In Friesland waait het altijd en vandaag op plaatsen windkracht 4, dus dat was wel ploeteren.

Het Elfsteden Kruisje.

Sauerland weekend 8 t/m 10 september 2017.

We hebben er van genoten!

Het "Eifelweekend" ging deze keer naar het Sauerland, naar Meschede.

Meschede ligt op ongeveer 210 km. van Posterholt.

We hadden alles perfect geregeld dit jaar, een uitstekend hotel, goed eten en mooie routes met veel klimmen en afdalingen door het Sauerland. Alleen dat weer hadden we niet besteld.

Al met al zijn alle routes gefietst met prima pauzeplaatsen en kwam de C-groep, op zaterdag, zelfs terug van een fietstocht van 85 km met ca. 950 hoogtemeters in het Hennedamm hotel in Meschede. Vooral de routes van zaterdag en zondag (groep B/A) hebben indruk gemaakt

met als hoog(s)te punt de klim naar der Kalen Asten Met bijna 800 m zou dat de hoogste klim ooit zijn bij een Eifelweekeinde!

De werkgroep Meschede: Twan, Jan, Hartmut, Marco en Robert werden namens alle deelnemers bedankt voor dit goed georganiseerd fietsweekend met een prima hotel in het Sauerland. Ondanks het tegenvallende weer, mogen we dit weekend toch als zeer geslaagd beschouwen. Zeker in gedachten houden: naar dit hotel nog een keer teruggaan.

Laatste wegrit op 7 oktober en bekendmaking clubkampioenen.

Het regent en met 11 graden op de thermo teller is het voor velen reden om de fiets een dagje vrijaf te geven. De meesten arriveren dan om drie uur met de auto in sporthal De Wieë. En toch er staan een aantal fietsen En ja hoor, tien (3 houden het na Vlodrop voor gezien) echte diehards zijn de regen niet uit de weg gegaan en zijn op de fiets gestapt want het is niet alleen traditie dat de clubkampioen onder het genot van koffie en vlaai wordt bekend gemaakt, de traditie van het afrijden schijnt ook niet gebroken te mogen worden, weer of geen weer!

Voor het eerst in de 44 jarige clubhistorie zullen er clubkampioenen in diverse categorieën worden bekendgemaakt.

Clubkampioenen 2017.

Uitslag clubkampioenschap.

A-rijders

	totaal
1 Peter Schmitz	42
2 Fred van Helden	38
3 Daan Vossen	36
4 Eric van der Varst	34
5 Ralf Peters	32

B-rijders

	totaal
1 Piet Roumen	47
2 Ger Schmitz	44
3 Har Schmitz	42
4 Inge Brands	41
5 Marjo Schmitz	37
Ben Tijbosch	37

C-rijders

	totaal
1 Wim Diesch	50
Joop Schwanen	50
3 Frans vd Brekel	48
4 Jos Evertz	47
5 Piet Vrancken	46

ATB toertocht Meinweg 19 november alweer de 28^e editie!

De voorbereiding:

Op 19 november is het wederom in Vlodrop te doen; de 28^e editie van de All Terrain Bike-tocht door het mooie natuurpark de Meinweg staat op de rol. Een rondje door “alle terrein”; smalle paadjes, lange rechte stukken door het bos, onoverzichtelijke paadjes, heuveltjes, mulle zand, technische afdalingen etc.

Ook de maanden daarvoor is alles in het werk gesteld om veel enthousiaste fietsers richting Vlodrop te krijgen. De 6 coördinatoren hebben hard gewerkt volgens het langzamerhand steeds groter worden draaiboek. Alle, nu beschikbare, meer dan 50 leden en partners/ ondersteuners zullen ook in 2017 weer present zijn. En ook niet onbelangrijk: Paparazzi is er bij en zal zijn fototoestel hard laten werken.

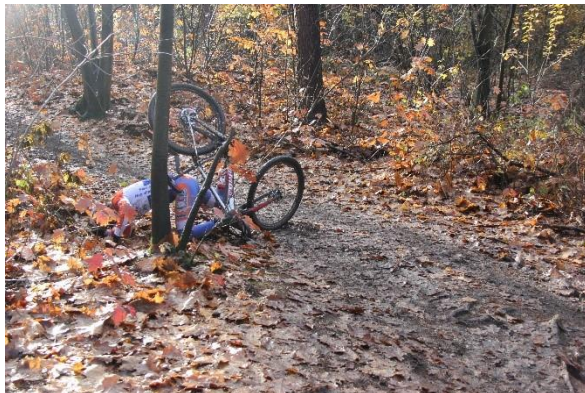
Natuurpark de Meinweg wordt slechts enkele malen per jaar door Staatsbosbeheer vrijgegeven voor de mountainbikers en de fietsers komen van heinde en verre om dit unicum te mogen meebeleven. Zelfs vanuit Duitsland reist men naar Vlodrop want, zo schrijft Stephan uit Düsseldorf:

“Wir sind in der Vergangenheit schon häufiger bei euch in Vlodrop mitgefahren und es war immer toll. Ich denke, dass wir auch dieses Mal wieder mit ein paar Leute dabei sein werden. Viele Grüße” of, zoals Alexander uit Erkelenz schrijft:

“Wir kommen wie jedes Jahr sehr gerne nach Vlodrop! Mit sportlichen Grüßen aus Erkelenz”.

De dag:

Ondanks de gevallen regen in de nacht mochten we ons verheugen op een groot deelnemersveld: 530 deelnemers. Mannen, vrouwen, jong, oud, vaders en zonen, Brabanders, Limburgers en Belgen. Sommigen zijn zelfs vanuit Leverkusen, Doorn (Utrecht) en Oud-Heverlee (bij Leuven) afgezakt naar

Vlodrop. Een tocht die alles in zich heeft: heroïek en dramatiek.

Een valpartijtje, een bloedneus of koude handen daargelaten is het genieten en lachen.

Het was mooi, het was zwaar en menigeen was blij dat Vlodrop en de Roerhal weer in zicht

kwamen. Het was het mooi en goed. We hebben het weer met z'n allen voor elkaar gekregen!

Tenslotte een reactie van Patrick op onze site: “Heren, dames: proficiat met het organiseren van de toertocht, veel respect. Het was zwaar, maar prachtig vandaag, well done”.

Ja en dan loopt 2017 ook weer op zijn eind. Maar TWC staat nooit stil. De voorbereidingen voor het nieuwe jaar; b.v. Eifelweekend, evaluatie ATB tocht en routecommissie zijn weer in volle gang om ook in 2018 er weer een mooi jaar van te maken.

Het traditionele Eifelweekend zal in 2018 gesplitst worden in een AB- en een C-weekend. Hierdoor kunnen de routes beter afgestemd worden. De werkgroep-leden hebben de hotels nog dit jaar bezocht en gaan daarna de routes uitzoeken.

Vervolg van de jubileumkaternen. Het jaar 2018.

Nieuwjaarsborrel op 5 januari

Zoals gebruikelijk werd de Nieuwsjaarsborrel in de sporthal door veel leden uit alle categorieën bezocht. Nadat koffie met vlaai werd geserveerd werden drankjes genuttigd. Later op de avonden werd iedereen verrast met schalen vol met warme hapjes.

EIFELWEEKEND 2018

Voor het eerst in de geschiedenis van TWC gaan de AB en C groep op 31 augustus tot en met 2 september ieder naar een andere locatie. De AB-groep gaan deze keer naar het plaatsje Petit-Rechain, gelegen vlak naast Verviers. Petit-Rechain ligt op ongeveer 90 km. van Posterholt. De C-groep gaat deze keer naar Berg en Dal. Berg en Dal ligt op ongeveer 100 km. van Posterholt. Zowel de

heen als de terug route wordt door alle groepen met de fiets afgelegd.

Jaarvergadering op 3 maart

Tijdens de jaarvergadering deelde Jan Rieken mede dat hij na 30 jaar secretaris te zijn geweest volgend jaar niet meer herkiesbaar is. Robert Willems deelde verder mede dat hij wel als bestuurslid wilde blijven functioneren maar geen penningmeester in 2019 wil zijn. Naar aanleiding van de oproep aan de leden om zich kandidaat te stellen voor het

bestuurslidmaatschap gaven zich spontaan op: Casper Schmitz, John Vogels

en Marco Visschers. Ook werden de clubkampioenen Peter Schmitz (A-groep), Piet Roumen (B-groep) en ex aequo Wim Diesch en Joop Schwanen (C/C+groep) gehuldigd en in de bloemetjes gezet.

Seizoenstart 2018 TWC Posterholt

Eigenlijk had dit stukje de vorige week al de wereld ingestuurd moeten worden maar een vooruitziende blik van de

route commissie zorgde ervoor dat niemand zich door de sneeuw een weg naar Posterholt hoefde te banen. Officieus werd jl. woensdag al afgetrapt maar voor velen was dit geen goede keuze. Het was te koud én er moest ook nog gekozen worden voor gemeenteraad en referendum en dus werd het voor velen van TWC Posterholt “NEE”. Eigenlijk was het

woensdag jl. ook allemaal half werk: het was de helft kouder en het deelnemersaantal was ook de helft van hetgeen vandaag de weg naar Posterholt wist te vinden. Meer dan 50 deelnemers staan aan de start! Niet zomaar aan de start, het is een feestelijke start. Gestart wordt in 3 groepen: de C2 groep die het eerste vertrekt en de C- en de A/B-groep die om 1 uur aan de start staan.

Na afloop kan in De Wieë bijgetankt worden: koffie of thee én vlaai! En weer is het volle bak, eerst tijdens het fietsen daarna is het heerlijk relaxed maar “volle bak” in de Wieë. Niet één maar twee stukken luxevlaai kijken de renners recht in de ogen en ik kan u garanderen: overheerlijk! De kop is er af, seizoen 2018 is goed begonnen, héél goed! En dat is het halve werk.

Rondje Links om

Het is woensdagmiddag 21 maart. Vandaag de eerste route van het seizoen, daar de zaterdag ervoor alleen geschikt was voor wintersporters; sneeuw en een gevoelstemperatuur van 5 graden windkracht NO 5. Ook die woensdag (verkiezingsdag) was het weer maar net aan: 6 graden. Maar met windkracht 2 was het toch goed te fietsen. Vandaag stonden ongeveer 16 man aan de start waarvan 2 (Jan W. en Rinze) besloten met Wim Diesch mee te gaan.

Rondje Meinweg

Een rondje Meinweg vanuit Posterholt staat op het programma op 7 april en ik hoor u al denken: “Vertrek in Posterholt: dan ben je toch al bijna op de Meinweg?”. Toch lukt het Ger Schmitz om er een mooie en 85 km zware Meinwegroute van te maken. En van begin af aan mag duidelijk zijn dat vooruit rijden niets dan alleen maar extra meters oplevert waarmee Ger alleen maar aangeeft: het is “MIJN-WEG-route!”

Onder aangename omstandigheden van 20+ temperaturen maar met een toch nog wel harde wind vertrekt om 13.00 uur een 18-koppig (geen koppig maar een goedlachs) peloton B-rijders richting de Meinweg.

Na afloop draait de ene helft af naar het Bezoekerscentrum: koffie! De andere helft is blij dat het in eigen tempo en met een groot kruis erover huiswaarts kan.

Met de C-groep naar Brüggen

Op een woensdagmiddag naar Postert kan twee dingen betekenen: een flinke en stevige rit met de B-groep maken of een gezapige gemoedelijke maar

niettemin beregezellige tocht met de C-groep. Nou, dat laatste is geen straf, vandaag wordt het een rondje met de oude getrouwen. Om Guido Gezelle te citeren: het wordt een “traagzaam” rondje. Paul en ik, de jonge zestigers, zitten ineens midden in de generatie van het “gouden tijdperk”, veelal zeventigers die heerlijk klagen over ditjes en datjes maar al jaren full-time in de gezondheidsmodus leven en op de fiets zitten. Het is dan ook geoor-

loofd – en hierover is geen enkele weerklank – dat het kopwerk aan de jonge zeventigers wordt overgelaten. En als ik het over zestigers en zeventigers heb, het kan nóg gekker in de C-groep: Tachtiger Piet fietst ook nog stevig zijn partij en de twee keer dat hij wekelijks vanuit Roermond naar Postert fietst ziet hij nog steeds als een heerlijk extraatje.

Een mooie groep van 18 personen gaat richting "Stadt Brügggen". Vandaag wordt "mdwvdkm" gefietst en dat betekent dat het grootste obstakel – de berg bij Maalbroek – al vrij gauw in het routeboek is opgenomen. Ik fiets vooruit en maak enkele foto's. Achter Elmpt wordt het landelijke opgezocht en als die harde weg verandert in een gravel zandweg wordt meteen gestopt en de situatie eens goed bestudeerd. Voor velen is deze stop een aangename pis- cq pitstop. Alleen Huub had dit zien aankomen, zo zei hij en ja hoor, hij is de enige van het gezelschap op een ATB.

Vervolgens gaat het over landelijke (fiets)paden naar Brügggen en vervolgens zetten we koers richting munitie-depot. Als we net de grens in Swal-men gepasseerd zijn krijgen we zo-waar nog 10 druppels regen op ons en kan gesteld worden dat degenen die meer dan 10 druppels verwacht hadden het bij het verkeerde eind hadden.

Het was een heerlijk tochtje dat zeker

naar meer smaakt.

Rondje Windmolens

Deze route, 63 km, is in mei ook door de C+ verreden en wel op zaterdag 5 mei. Prachtig weer met een aangename temperatuur. Voor deze route stonden die zaterdag 8 man aan de start, en ging over bekende, maar ook weer over nieuwe paadjes. De aanloop in Duitsland was nu eerst een stukje naar het Noord-Oosten daar er weer een aardig briesje stond N.O. 3-4. Je rijdt over mooie veldwegen, door lichtglooiend boe-renlandschap, en soms door bos. Gingen we eerst via de Fietsbrug Melicker Ohe, Herkenbosch, buitenom naar Rothenbach, vervolgens via tal van veldwegen, met mooie uitzichten en langs vele windmolens naar Breberen. Daarna het tunneltje door onder de autoweg N274 om via Höngen, Havert naar Haeselaar Broek te fietsen. En om vervolgens via Mariahoop en Montfort terug te komen in Berg.

Piet Sevriens 80!

Ja clubleden, ons oudst rijdend lid in het TWC peloton wordt op zaterdag 2 juni 80 jaar jong. Voor de clubhistorie is dit een unicum om op deze leeftijd nog vol in de groep mee te fietsen. En hoe! Piet is vanaf 1992 lid van onze club. Lid geworden op advies van zijn collega

CHAPEAU

op advies van zijn collega destijds Pierre Mertens. Het geheim van zijn goede conditie? Dan kan Piet kort zijn: "Gooj zörg". En zoals Jan Paparazzi ooit schreef: "Piet: hoe aojer hoe gekker?" Nee, men is zo oud als men zich voelt. Piet we wensen je namens alle leden nog heel veel fietsplezier bij TWC Posterholt.

Ardennenrit van Bert Hendrix

Op zondag 17 juni was het alweer zover; voor de A-groep stond de jaarlijkse Ardennenrit van Bert Hendrix op het programma. We hadden onze fietsvrienden van FC Nog Eine uit Melick ook uitgenodigd, maar zij kregen helaas geen 'vrij' op Vaderdag. Bij TWC hadden de meesten ondanks wat mopperen wel toestemming gekregen om mee te gaan, zodat we met 9 personen richting Remouchamps zouden vertrekken; Bert, Daan, Eric, Fred, Peter (Schmitz), Ralf, Ron (Gijsberts), Ron (de Wolf) en Wim. Althans, Wim had een briefje achtergelaten bij de inschrijffijst dat hij al richting Montfort was vertrokken om Peter op te halen.

Op de parkeerplaats in Remouchamps kwamen we met alle 9 fietsers bij elkaar. Het zou ongeveer 18 graden worden en droog blijven, ideaal fietsweer dus. Klokslag 9:00 uur vertrokken we voor een rit van ongeveer 120 km met behoorlijk wat hoogtemeters. Ongepland werd de route echter nog wat gewijzigd. We hadden enkele kilometers warm gereden en waren net aan de beklimming van de steile 'Chambralles' begonnen toen het noodlot toesloeg voor Daan. Met precies 4,53 km op de teller sloeg zijn achterderailleur tussen de spaken waardoor het achterpad afbrak. Er zat niets anders op dan Daan op zijn fiets zonder derailleur diezelfde 4,53 km terug te duwen naar de auto.

Vervolgens trotseerden we voor de pauze onder andere de volgende beklimmingen: Côte de Bru, Ancienne-Barrière, Côte de Wanne en Côte de Stockeu. In Stavelot konden we tijdens de pauze genieten van koffie en vlaai of iets dergelijks. Na een pauze valt de eerstvolgende beklimming meestal zwaar, in dit geval zeker omdat we direct de 'Haute Levée' moesten overwinnen met vooral in het begin stijgingspercentages van meer dan 10%.

Na een lange afdaling konden we aan de langste klim van de dag beginnen; de Rosier, ruim 8 km klimmen van Coo-La Gleize tot voorbij Cour. Als toetje had Bert nog de 'La Redoute' voor ons in petto. Toen we rond 15:30 uur uiteindelijk

voor de tweede keer bij onze auto's arriveerden, stond de teller op 125 km en ruim 2400 hoogtemeters. Volgens Strava zijn er weer veel PR's gevestigd door verschillende personen, dus iedereen heeft zijn best gedaan voor goede prestaties. Voor Peter, Ralf, Ron, Ron en Wim een prima training voor hun fietsvakantie in Oostenrijk / Zwitserland in de eerste week van juli. We mogen Bert weer bedanken

voor deze mooie Vaderdagroute. Volgend jaar misschien weer, maar dan niet op Vaderdag?

Verrassingsroute Hollewegen- Gangelt-Millen

Het is zaterdag 11 maart en we vertrekken vandaag nog om 08.00 uur. Prima fietsweer, maar al een stuk frisser in vergelijking met een week geleden, zeker

aan de start. Vandaag sluit ik me weer aan bij de C+ groep; met zeven man deze keer. Na even overleg tussen Jos Nacken en Wim, gaan we op pad naar Gangelt. Jos geeft aan hoe te moeten rijden. We gaan via het Hitje naar de Echterbosbaan. Die we al gauw verlaten om bij Brüggechen Duitsland binnen te fietsen. Om vervolgens via de mooie

veldweg van Waldfeucht via Saefelen en Hastenrath buitenom Gangelt binnen te fietsen.

Vervolgens verraste Jos ons op een mooi stukje Hollewegen parcours, waar we als C+ al lang niet geweest waren.

Trouwens een holle weg of Grub(be) is een weg die is uitgesleten door uitspoeling (door hemelwater) en/of door veelvuldig gebruik (door bijvoorbeeld vee of voertuigen), waardoor de weg tussen twee hellingen ligt. Holle wegen komen met name voor lössgronden. Maar b.v. ook bij Wageningen.

Als we dan tenslotte in Jabeek uitkomen gaat het weer richting Susterseel. Maar dan komt de tweede verrassing. Wim neemt dan even de regie en pakken de route op van Gangelt-Millen.

Waar we door een prachtig natuurgebied fietsen zo ongeveer langs de Rode beek (Rodebach). (Wat mij daar opvalt zijn de vele buitenlandse restaurants in Wehr-Tüddern. En dat op korte afstand).

Vervolgens gingen we op huis aan via Het IJzerenbos, Baakhoven, Dieteren, Echt, Berkelaar , Linne naar 'Berg'. Waar we , zo even na 11.00 uur, bij Jeroen (Café Smeets) van de welverdiende koffie hebben genoten. Ook de C- groep streek daar tegen half twaalf neer, na een mooi, maar pittig rondje Wijnandsrade van 78 km.

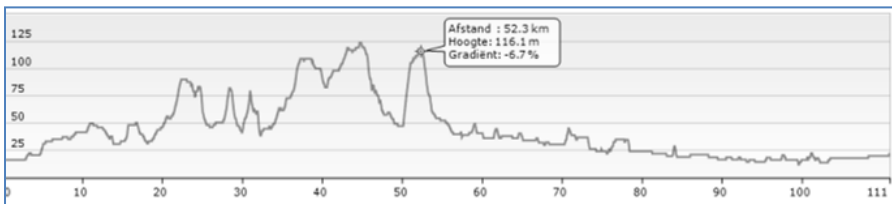
Extra C-route Zuid-Limburg.

Op zaterdag 18 augustus stonden er 16 mensen aan de start voor alweer de laatste Extra Route van de C-groep van dit seizoen.

Jos Evertz en Frans van den Brekel namen ieder een helft van deze tocht voor hun rekening. Voor Jos was dat vanuit Posterholt naar de top van de Geulhemmer berg via allerlei verrassende nieuwe weggetjes. Na zo'n 53 km. en ruim 500 hoogtemeters werd rond half twaalf het pauzeterras ingenomen.

Om half een nam Frans de fluit over en via een afdaling naar Maastricht, ging het langs kanaal en Maas over veelal vrij liggende fietspaden terug naar Posterholt. Omdat dit deel vrijwel vlak was en we wind in de rug hadden, bereikten we even na half drie weer Posterholt. Het was een zeer geslaagde tocht van 113 km. waar iedereen van genoten heeft. Jos en Frans, bedankt voor het uitzetten en voorrijden. Ook voor het

kopwerk, omdat jullie twee toch wel zo'n 90% van de rit op kop hebben gereden. (Een punt van aandacht voor een volgende rit om het overnemen wat beter te regelen!

Een fietser en clubman in hart en nieren

Op 29 augustus is Pierre Thoolen overleden in de leeftijd van 83 jaar. Pierre is in het jaar van de oprichting in 1973 lid geworden van TWC Posterholt. Pierre was dus lid van het eerste uur! De naam Thoolen was toen al geen onbekende binnen de vereniging. Zijn broer Harry nl. zat al bij de oprichting van de club, penningmeester, in het bestuur. Een club van eerst alleen wedstrijdrijders. Pierre is nu 45 jaar geleden, als trimmer bij onze club gekomen, toen al een vereniging van wedstrijdrijders én trimmers. Hier heeft hij heel wat afgefietst. Niet alleen de wekelijkse trimtochten in het weekend, maar ook grote toertochten. Zoals Posterholt- Parijs v.v en naar het Schwarzwald om er twee te noemen.

Foto na aankomst Parijs- Posterholt; Pierre 4e van links

Was Pierre in het dagelijks leven een harde werker, hij was ook een zeer goede fietser. En dat niet alleen: altijd aanwezig, wat de club ook organiseerde. Pierre is rond 2010 bij de club gestopt als actief lid, maar altijd post-actief lid gebleven. Zo bleef hij betrokken bij de vereniging. Hij was altijd aanwezig bij de jaarvergaderingen en tot vorig

jaar zat hij ook nog bij de inschrijving van onze ATB tocht in november. Pierre was een markant lid, kon flink 'knoteren', maar had 'een hart van goud'. Een echte clubman. De bekende uitspraak van hem was dan ook: 'Je hoeft me niet te vragen. Je weet dat ik kom'. En zo zullen we hem altijd blijven herinneren.

“Eifelweekend” Berg en Dal C-groep 2018

Bij het schrijven van dit stukje voor de wieler-vrienden beginnen mijn lippen en wangen weer te krullen van oor tot oor. Ondanks het verdrietig overlijden van ons lid Pierre Thollen hebben we met elkaar toch een prachtig Eifelweekend” achter de rug. Welliswaar gebroken met de traditie om met de A, B en C groepen gezamenlijk een weekend op stap te gaan, durf ik hier toch wel te bewerken dat we een prima weekend hebben gehad en het experiment is geslaagd.

Het enthousiasme begint al bij de start, waar tot mijn verbazing een aantal fietsers een half uur voor tijd al helemaal klaar zijn en al met hun fiets met de neus in de goede richting staan. Robert Wilms blijft helaas geblesseerd achter en Jan Leenen zou later komen i.v.m. familieomstandigheden.

Stipt 11 uur op weg na de nodige zoenen met de achterban en de garantie dat onze gebruikelijke wegkapitein later op de dag in het hotel weer bij ons aan zal sluiten.

Gelukkig is Twan ook niet de kleinste en met gezwinde spoed gingen wij op weg naar onze eerste koffieplaats die keurig was gereserveerd.

Daarna goed gevuld weer op pad naar het hotel en tot onze verrassing was de wegkapitein daar inmiddels ook gearriveerd.

Vervolgens de fietsen stallen, ons aanmelden bij de receptie, opknappen, aan de drank en daarna rond 7 uur aan de dis, alwaar we met elkaar van een voortreffelijke maaltijd konden gaan genieten.

Het enige minpunt van deze dag verscheen in de loop van de dag op het voorhoofd van Frans van den Brekel.

Hij weet ons wel altijd te vrijwaren van allerlei ongelukken op ons stalen ros, maar nu was hij zelf de klos. Een nog steeds onbekend insect had er voor gezorgd dat Frans er zo ongeveer uit zag als het monster van Frankenstein. Bij het schrijven hierover heeft inmiddels Frans zijn hoofd weer de normale verhoudingen aangenomen en durft hij weer onder de mensen te komen. De volgende morgen om tien uur weer met frisse zin aan een

nieuwe tocht begonnen in de hoop dat er nog blote borsten te zien waren in de Ooipolder, maar we moesten het doen met koeienkonten. Prachtige dijkweggetjes langs de Waal, dat wel, brachten ons bij Emmerich en via de brug naar de overkant en vervolgens naar een mooie rustplaats aan het water in Tolkamer.

Daarna allemaal individueel afrekenen en de reis weer hervat naar Lent. We kwamen in Huissen en wel 6 keer in Arnhem en langs Elst en eindigden bij van der Valk in Lent. De waarnemend voorzitter zat te soppen op zijn fiets, want een aantal van deze plaatsen zijn ook zijn woonplaatsen geweest. Ook daar weer individueel afrekenen, de Waal over naar Nijmegen en op het laatste venijnige klimmetje probeerde menigeen door te schakelen terwijl er niks meer was, maar uiteindelijk zaten we weer met de complete club aan de drank.

Zo rond 7 uur heeft de voorzitter zijn dankwoord uitgesproken aan de Eifelcommissie en de volgers die ons een extra zekerheid bezorgden.

Ook heeft hij kenbaar gemaakt dat hij op het eind van het jaar nog een andere staffunctie gaat bekleden en zodoende met verschillende petten gaat werken, maar dat werd wel oké bevonden. Tijdens de maaltijd weer allerlei sterke verhalen en weer afspraken gemaakt voor de dag van morgen om op de afgesproken tijd te kunnen vertrekken. Wonderbaarlijk, maar om klokslag 9 uur vertrokken en in de ochtenddauw in vogelvlucht

Berg en Dal te verlaten. Ik ga er gemakshalve maar vanuit dat het overal op het thuisfront wel in orde is, om de doodeenvoudige reden dat we het hoogste gemiddelde van het jaar hebben gehaald.

Deze keer was het vinden van de koffieplek wat ingewikkelder, maar uiteindelijk werd er toch een plek gevonden waar we met open armen werden ontvangen. Daarna weer in galop naar huis en bij het ruiken van de stal was via de ons bekende Meinweg niemand meer te stuiten. Nog even de fietsbrug en de 293 over en daar was het thuisfront. En gezellig of niet gezellig, tassen pakken en weg wezen.

Maar op het (licht)vallen van Mattie, het hierboven vermelde insect van Frans en de dubbele lekke band van John Hillen na hebben we met zijn allen genoten van het schitterende weekend. Ik meld me alvast aan voor volgend jaar. Kortom mensen, mocht ik wat of iemand vergeten zijn.

Iedereen bedankt.

De waarnemend voorzitter

“Eifelweekend” Verviers A – B groep 2018”

Ondanks de minder goede weersvoorspellingen (t.o.v. het vorige weekend) mogen ook wij ons gelukkig prijzen met een goedlachs zonnetje en kunnen de regenjassen opgeborgen blijven. De A- en B groep vertrekken samen en zullen onderweg (na 30 km) apart verder gaan.

Echter omdat de mannen (en vrouwen) van de B groep er zo'n hoog tempo op na houden zijn we al bijna op de eindbestemming aangekomen alvorens de

A groep zich afscheidt van de B- groep. Natuurlijk kun je niet naar de Ardennen rijden zonder de nodige beklimmingen te overbruggen en van die mogelijkheid is dan ook volop gebruik gemaakt door de route uitzetters, Marco en Robert. In het hotel worden de kamers verdeeld en alvast een Belgisch pintje genuttigd

maar niet zonder echte Nederlandse (Aldi)nootjes. Maar alles met mate, want voor zaterdag staat er een behoorlijke zware tocht op het programma, dus na het diner op tijd naar bed en uitrusten maar. Zaterdagmorgen na een goed ontbijt vertrekt de B - groep een half uurtje voor de A- groep zodat die ons onderweg kan inhalen. De B - groep is plotsklaps groter geworden en telt nu 14 personen dankzij

enkele eigenlijke A rijders. Het verschil tussen A – B is schijnbaar helemaal niet zo groot want terwijl A groep de B inhaalt, rijdt Marjo gewoon met A rijders mee (althans tijdens een afdaling). De groep ligt af en toe zo ver uit elkaar dat we wel eens renners kwijtraken, zelfs de volgauto met Piet en Sjra heeft er moeite mee om de groep bij elkaar te houden. Inmiddels hebben we de “La Redoute” al beklommen en diverse andere heuvels die geen naam hebben maar qua steilheid hier niet voor onder doen. Bij de beklimming van een 23% steile berg (naam weet ik niet meer) staan we nog net niet stil. Uiteindelijk komen we zelfs hand in hand (zie foto) allemaal boven. En dan volgen nog enkele beklimmingen waaronder de Côte de Wanne. Deze is volgens kenners zelfs 46% moeilijker dan de La Redoute. Het laatste gedeelte van deze beklimming ligt in het bos, lekker een beetje afkoelen. Boven op de top zie je pas hoe mooi de omgeving is en kun je echt genieten van de rust...ware het niet dat we ook nog moeten afdalen. De afdaling is best wel gevaarlijk maar ook dat lukt zonder ongelukken. We gaan dan richting Stavelot om te pauzeren. Het is er druk maar ook heel gezellig.

Na de pauze hebben we gelukkig het zwaarste gedeelte gehad, maar blijft het een moeilijke klus om de groep bij elkaar te houden. Bij het maken van de

groepsfoto bij het stuwmeer van “La Gileppe” zijn we allemaal bij elkaar maar niet meer voor lang. 3 geroutineerde renners rijden zo ver voorop dat ze niet meer reageren op ons (zachtjes, haha) roepen. Wij zitten dan ook al lang en breed gezellig aan het gerstenat als de bewuste renners in het hotel arriveren.

Na zo'n zware tocht geniet iedereen extra van het drankje en het hapje (weer nootjes, van de Plus dit keer) en natuurlijk de verhalen die hier en daar iets aangedikt worden. En het gaat niet altijd alleen over het fietsen maar ook is het goed om te horen hoe her en der de liefde (weer) opbloeit. Na het eten worden de routemakers, Marco en Robert bij monde van aspirant bestuurslid, Caspar bedankt voor het werk dat zij verzet hebben om dit weekend te

laten slagen. Maar ook een groot dankjewel voor begeleiders Sjra en Piet. En petje af voor de dames die niet meer onder doen voor de heren. Bij de B-groep wordt Ben geëerd met de “bolletjes riem”, de bolletjes omdat hij als beste de diverse bergen beklom, en riem omdat hij toch wel zoveel is afgevallen. Iedereen is het er over eens dat het een zeer geslaagd weekend was waar we met veel plezier aan zullen terug denken. Nogmaals iedereen die hieraan heeft meegewerkt: bedankt!

C-route naar het Bikepark Tom Dumoulin.

Op 12 september stond op het wielprogramma de route naar het Bikepark

Tom Dumoulin in Sittard gepland. De route stond al eerder gepland op 8 augustus, maar kon toen niet doorgaan omdat we wegens de hitte de starttijd hadden vervroegd en het park nog niet open zou zijn als wij halverwege de fietsmorgen aankwamen. Later in de morgen zou het te heet worden. Vol goede moed werd aan de tocht begonnen met stralend weer. Voor velen was het

Bikepark niet bekend en werd uitgekeken naar de kennismaking. Onder leiding van Frans van den Brekel werd aan de tocht begonnen. Aangekomen bij het Bikepark in Sittard moest bij de entree de groep eerst worden aangemeld.

Daarna werd met frisse moed aan drie rondjes fietsen begonnen. Het eerste rondje was vlak om te winnen aan het parcours. In het tweede rondje was een klimmetje opgenomen dat door de meesten moeiteloos werd genomen. Als surprise werd nog een derde rondje gefietst dat bergop over een klinkerweg liep.

De ATB tocht van zondag 18 november 2018

We kunnen we niet anders dan tevreden zijn. Met 710 deelnemers hadden we

een zeer mooie opkomst. Op de pauzeplek wordt de organisatie volop geprezen. Wat een mooi rondje, wat een heerlijk weer, wat een goede verzorging. Iedereen dan ook onze dank voor de weer prima inzet van iedereen.

De reacties op o.a. Fietssport: Van een Karin: "SUPER, met verrassende elementen" Van ene

Rocco: "Mooie tocht in een mooi gebied; lekker gefietst. Pascal op Jan Paparazzi: "Mooi georganiseerde tocht, chapeau!"

Vervolg van de jubileumkaternen. Jaar 2019.

De Nieuwjaarbörrel van TWC Posterholt

Een bijeenkomst op **vrijdag 4 januari** waar “afgetrapt” wordt voor het seizoen 2019. Een leuke avond voor de groep 20-plus tot en met 70-plus waarbij zelfs de beurs thuis mag blijven! Uiteraard gaat het op een dergelijke avond over

fietsen. Fietsdoelen waarbij de één meent de grens van 4.000 km te halen, de ander niet tevreden is als hij de 10.000 km niet haalt. Maar het komt bij iedereen – en daar gaat het ook om – er toch op neer om dit in goede gezondheid te kunnen blijven doen in 2019.

Al met al een geslaagde avond die in 2020 zeker

weer op de agenda zal staan. Wellicht een reden om je zomaar aan te melden als lid van TWC Posterholt, een fietsclub waar men op alle niveaus met de racefiets op weg kan!

Jaarvergadering op 9 maart

Interim-voorzitter Mattie Bodifée opent de vergadering. Hij hoopt op een goede, niet al te lange vergadering en noemt de grote opkomst. Aanwezig: 55 leden. De laatste jaren is er steeds iemand in het zonnetje gezet en dit willen we dit jaar ook weer doen.

Mattie noemt eerst op wat die persoon allemaal doet voor de club en tot slot de naam: Jan Leenen. Jan krijgt een boeket bloemen en een cadeaubon aangeboden. Vervolgens wordt de aftredend secretaris, Jan Rieken,

genoemd. Hij heeft dit werk de afgelopen 30 jaar gedaan (dat waren zoveel maanden, weken, dagen. Mattie had het uitgerekend). Jan krijgt een boeket bloemen en een cadeaubon.

Bestuursverkiezing

De ledenvergadering gaat akkoord met de benoeming van de drie kandidaat bestuursleden: Caspar, Huub en Marco. Er waren geen tegenkandidaten. Zij nemen plaats aan de bestuurstafel. Er blijft nog altijd een openstaande vacature. Verder was het voorstel om Robert Wilms tot voorzitter te benoemen en Mattie Bodifée zou dan de functie van vicevoorzitter gaan bekleden. Met name de voorzitter moet benoemd worden door de vergadering. De vergadering gaat unaniem akkoord met de benoeming van Robert tot voorzitter.

De nieuwe voorzitter, Robert, bedankt vervolgens Mattie. Hij en Hartmut Schoof hebben uitgeholpen in een moeilijke situatie toen er in feite nog maar 2 actieve bestuursleden waren (Robert en Jan). Zij hebben zich als relatief nieuw lid toch aangemeld bij het bestuur: Hartmut in 2016 en Mattie in 2017 waarbij Mattie bereid werd gevonden de vacante functie van interim-voorzitter op zich te nemen.

Huldiging clubkampioenen

Vervolgens werden de clubkampioenen gehuldigd: A - Jo Montforts, B - Ger Schmitz, C - Mattie Bodifée en Jos Evertz.

Sponsors

Eind mei heeft het bestuur een gesprek gehad met de kledingsponsors, t.w. "Jöris Timmerwerken", "Sport en rijwielhuis Piet Daemen" en "Lancyr-Visschers Assurantiën". Het verheugt ons jullie te kunnen mededelen dat het contract dat op 1 januari 2020 afloopt, weer voor drie jaren is verlengd, onder dezelfde condities. Ook de sponsors waren tevreden over de grote deelname aan de diverse fietstochten van onze vereniging en het daarbij dragen van de clubkleding.

Over de 4e sponsor PPG is voornamelijk nog geen duidelijkheid. Graag willen we jullie aandacht vragen, indien jullie eventuele andere kandidaat sponsors weten.

"Waar een Wil is, is een weg"

van Robert Wilms

Het is alweer 4 jaar geleden (16 mei 2015) dat onze oud-voorzitter is overleden. Het was voor mij een dag die ik nooit zal vergeten. Begin jaren 80 na de

Nederlandse wielersuccessen zijn we allebei, net als John Hillen, lid geworden van TWC Posterholt. Het maken van fietstrips naar het buitenland was toen nog niet zo gebruikelijk als dat het nu is, maar onder leiding van Wil werd Tilf-Bastogne-Tilf, Waalse Pijl, Gent-Wevelgem enz. ondernomen. Ik heb zelfs samen met Wil meegedaan aan een van de 1e triatlons in de omgeving in Wessem.

Op de dag van zijn noodlottig hartfalen hebben we op de fiets nog uitgebreid verteld over een nieuwe passie die we allebei deelden: het ontdekken van Europa op de fiets. Wil zou met zijn zwager beginnen aan de zogenaamde North Sea Cycling route. Een rondje Noordzee op de fiets van meer dan 6.000 km. Volgens Wil stond TWC Posterholt ook voor Toer en Wauwel Club. Dat deed hij meestal vervaarlijk slingerend en enthousiast gebarend op de fiets wat hem

ook een paar keer op een flinke valpartij is komen te staan. Ook bespraken we op de fiets altijd bestuurszaken en besloeringen die we allebei als gemeenteambtenaar meemaakten. We hadden altijd genoeg te klasjonere.

Ik mis deze onderonsjes op de fiets nog altijd! Ik ben er

daarom ook heel trots op dat ik Wil mag opvolgen als voorzitter van deze club. Van zijn vrouw Marion ontving ik een paar mooie foto's van een monumentje dat de familie heeft geplaatst op de Camerig. Het staat in de 1e bocht van de Camerig. Ik heb haar beloofd dat we als we er op **24 augustus** met de B-groep weer langskomen, er net zoals ieder jaar, weer even bij stil zullen staan. Dat vond ze heel erg mooi!

De Eifelweekenden.

Ook dit jaar waren de Eifelweekenden weer een groot succes. Mede wederom door de vele goede voorbereidingen. Had de C-groep juist geweldig weer in Noord-Limburg en Oost-Brabant eind augustus, de A-B groep, Monschau, had helaas echt pech met veel regen.

Van deze weekenden zijn weer prachtige verslagen gemaakt door Mattie en Marco.

Afrijden

Dat **12 oktober 2019** in het teken staat van "afrijden" staat al vanaf april in de agenda's van de TWC Posterholt leden. Het "afrijden" is voor velen "uitrijden"

en de “fietskaars” voor het wegseizoen gaat nu langzaam uit. Maar het meest spannende na het seizoen: wie worden de nieuwe clubkampioenen van TWC Posterholt. In de A-categorie Jo Montforts (42 deelnames), in de B-categorie Ben Tijbosch (47 deelnames) en in de C-categorie Frans van den Brekel (54 deelnames). Voor Frans en Jo is het niet de eerste keer dat ze als kampioen gehuldigd worden, voor Ben is het zijn eerste échte sporttrofee. Hulde aan de drie kampioenen die een heel seizoen alles hebben moeten “opofferen” voor deze titel. Frans, Jo en Ben: proficiat met deze welverdiende titel!

De ATB tocht Vlodrop van 17 november 2019

Het is koud deze zondagmorgen! Menig fietser blijft dicht ingepakt onder het dons liggen. De échte fietser pakt zich goed in en gaat richting Posterholt. In Vlodrop wordt minus twee graden gemeld. Het bos geeft deze 30e editie een gouden kleur. Maar liefst 520 deelnemers weten de weg naar Vlodrop te vinden. En waar men ook vandaag

kwam, iedereen is lovend: een perfecte pauzeplaats waar de inwendige mens goed gesterkt werd, allemaal gelijkgestemden die er een leuke zondagmorgen van willen maken en bovenal een machtig mooi en uitdagend stukje Meinweg waar het volop genieten is.

Vervolg van de jubileumkaternen. Jaar 2020.

De Nieuwjaarsborrel van TWC Posterholt

Een bijeenkomst op **vrijdag 3 januari** waar "afgetrapt" wordt voor het seizoen 2020. Een niet te drukbezochte nieuwjaarsborrel, mede door wat zieken. Wederom goed verzorgd door Fred en Klaudia.

Uiteraard gaat het op een dergelijke avond over fietsen, maar ook over de vakantieplannen. Maar het komt er bij iedereen - en daar gaat het ook om - toch op neer om ook dit jaar in goede gezondheid te kunnen blijven fietsen. Al met al een geslaagde avond die in 2021 zeker weer op de agenda zal staan.

Ter nagedachtenis aan Frits Mühlenberg

Op **maandag 27 januari** j.l. is Frits Mühlenberg, een paar dagen na een ongeval, in het ziekenhuis te Roermond overleden in de leeftijd van 81 jaar. Frits was meer dan 30 jaar lid van TWC Posterholt. Een clubman die genoot van het fietsen bij "Postert". In verband met lichamelijke ongemakken moest hij helaas al jaren geleden stoppen met wielrennen bij onze wielclub. Maar hij bleef altijd zeer betrokken bij de vereniging. Bij o.a. de Eifelweekenden als hoffotograaf en jaarlijks altijd actief als helper bij onze ATB-tochten in het veld. Maar ook met het bezorgen van de clubbladen in Roermond als Pierre met vakantie was. De leden van TWC Posterholt zullen Frits als lid van de vereniging zeer missen.

Luuk van Helden en Sven Pollaert

Luuk en Sven reden dit winterseizoen de Limburgcross. De Limburgcross Toma

Cycles Cup is een samenwerkingsverband tussen NWB, KNWU-district Limburg en Regionale verenigingen en comités en stelt eenieder die van MTB en veldrijden houdt in de gelegenheid om op sportieve wijze de winter door te komen.

Luuk rijdt bij CC Mannen (geboren 2001 of eerder) en Sven bij de nieuwelingen/

Juniores. De laatste rit van de Toma Cycles Cup bij de CC-mannen is gewonnen door Noord-Limburger Joep Keijzers.

Met een vierde plaats stelde Luuk van Helden in Bocholtz wel zijn klassement veilig. Hij won zeven wedstrijden dit winterseizoen, 1x tweede plek en 2x derde plek. En hij is Nederlands Kampioen WFN Offroad geworden.

Bij de Nieuwelingen/Junioren ging Sven voor de 12e keer als eerste over de meet en eindigde dan ook als eerste in zijn groep. Ook hij is Nederlands Kampioen WFN Offroad geworden.

Ter nagedachtenis aan Jacques Nieskens

Op **maandag 6 april** is ons oudste-en erelid Jacques Nieskens in de leeftijd van 88 jaar overleden. Ja, daar word je heel stil van als je dit bericht krijgt.

Jacques, een clubicoon, die al actief was voor een groep wielrenners voordat de club officieel was opgericht in 1973.

Jacques is een voorbeeld van een echte TWC'er. Een clubman, die er altijd was.

Hij begon begin jaren zeventig als chauffeur-mecanicien en later heeft hij vele jaren zelf in het peloton meegereden.

In zijn jonge jaren was Jacques een begenadigd amateurwielrenner die vele prijzen heeft gewonnen. Maar wat velen niet weten is, dat hij zelfs van 1955-1957 een proflicentie had en o.a. voor de toen bekende formatie Eroba-Vredestein heeft gefietst.

Een bekende uitspraak van hem was dan ook in die tijd: "Als je tweede wil worden moet je in mijn wiel zitten".

Jacques en Sefke, oud-lid en overleden in 2010, (beiden uit Swalmen) waren zeer goede (fiets)vrienden. Toen in 1980 de 8 personen van TWC naar

Oostenrijk wilden fietsen hebben ze Jacques gevraagd de bus te rijden. Hij heeft toen een gloednieuwe bus van Pleunis meegekregen. Jacques heeft toen Sefke gevraagd mee te gaan.

Jacques reed dan gedurende een etappe regelmatig vooruit en als de renners dan aankwamen fietsen hadden hij en Sefke de soep, broodjes etc. klaar.

Jarenlang heeft hij vanuit de volgbus het peloton gevolgd. Als iemand pech had, dan stond hij hem met raad en daad bij. Jacques en Sefke deden het werk voor ons en verwisselden een band of het niets was.

Maar dat niet alleen, want al die jaren dat de club een bus van Pleunis als volgbus heeft gehad heeft Jacques deze ook altijd onderhouden.

Jacques is mee geweest met vele Eifelweekenden, is drie keer mee geweest met “Rundum den Bodensee” en was nog vele jaren als verkeersregelaar behulpzaam bij de ATB tocht en de Enecotour, als hij dan niet in Oostenrijk zat.

In 2011 heeft Jacques aangegeven geen actief fietsend lid meer te zijn. In dat jaar is hij dan ook dan ook, vanwege zijn zeer vele verdiensten, benoemd tot erelid van TWC Posterholt. En ja wat niet vergeten mag worden te vermelden de grootste bezigheid van “Kueb” (zijn bijnaam) was

thuis sleutelen in zijn zeer bijzondere werkplaats. Wij als wielclub zullen Jacques als zeer markant persoon missen, maar voor zijn dochters Angèle en Rosalien en hun echtgenoten en kleinkind Valerie zal het gemis heel moeilijk te dragen zijn.

Corona

In verband met de corona epidemie heeft de NTFU geadviseerd om vooralsnog niet met meer dan 4 personen samen te fietsen en ook nog eens 1,5 m. ruimte in acht te nemen. Helaas betekenen deze maatregelen dat de geplande gezamenlijke fietstochten van TWC niet kunnen doorgaan. Omdat het fietsclubleven volledig stil ligt, heeft de redactie besloten om een extra uitgave van de “Wielervrienden” uit te geven met daarin opgenomen de ervaringen van een aantal leden tijdens de corona periode.

Geheel in lijn met de regels van de overheid en het advies van de NTFU gaan ook wij met ingang van **1 juli** weer samen fietsen met de club. Dit met inachtneming van de volgende afspraken:

We komen op de reguliere dagen en tijden bij de sporthal in Posterholt bij elkaar om vandaar uit te vertrekken in groepen welke niet groter zijn dan 10 personen. We fietsen in onze TWC-clubkleding.

De routes zoals eerder opgesteld in het jaarprogramma vervallen. Routes worden ter plaatse afgesproken, bij voorkeur de drukke wegen zoveel mogelijk vermijden.

Er zijn geen aftekenlijsten aanwezig omdat er dit seizoen geen clubkampioenschappen zijn.

Als er na afloop of tijdens de fietstochten een terras wordt aangedaan, dan bij voorkeur bij een van onze adverteerders.

Tijdens het fietsen zo weinig mogelijk schreeuwen, gebruik liever een fluit om de route en/of gevaar aan te geven.

Gebruik voor het snuiten van de neus een zakdoek.

Probeer bij inhalen van andere weggebruikers de 1,5 meter regel te hanteren en haal alleen in als er voldoende ruimte is.

Ga niet meefietsen als je gezondheidsklachten hebt. Blijf dan thuis. Laat ons weten als je corona klachten hebt of hebt gehad.

Ga niet met anderen fietsen als je jezelf hierbij niet prettig voelt. Het is voor ieders eigen verantwoording om wel of niet met de club mee te gaan fietsen.

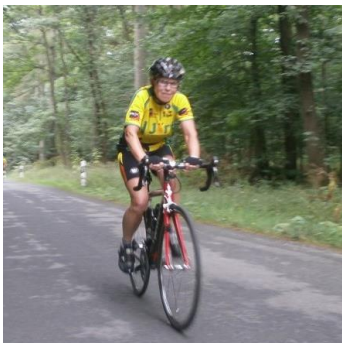
Indien de situatie verandert, worden conform de adviezen van de NTFU en overheid ook de regels weer aangepast.

Het bestuur is blij dat er met ingang van **26 juli** weer in groepsverband mag worden gefietst. Laten we hopen dat dit zo blijft en dat er geen verdere aanscherping van de regels wordt ingevoerd. Hieraan kunnen (c.q. moeten) wij allemaal onze medewerking verlenen.

Helaas hebben we het volgende moeten besluiten:

1. Mede op advies van de ATB-commissie hebben we besloten dit jaar geen ATB tocht te organiseren.
2. Ook vindt er geen afsluitende rit (met vlaai en koffie) plaats.
3. Elke groep bepaalt onderling zelf hoe lang ze dit seizoen door gaan met fietsen in groepsverband.
4. De C groep vertrekt vanaf 1 september zowel op de woensdag alsook op de zaterdag om 13.00 uur.

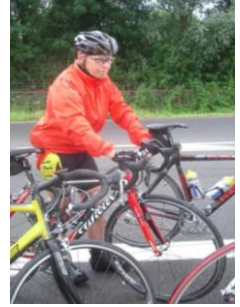
Ter nagedachtenis aan Marie-José Schreurs

Tot ons grote verdriet vernamen wij dat ons clublid Marie-José Schreurs is overleden. Zij kwam om het leven op Hemelvaartsdag tijdens een fietstocht met haar partner Jac.

Marie-José werd lid van TWC in 2002. Zij was toen een van de drie vrouwelijke leden. Ook in de jaren dat er maar twee vrouwen meefietsen, verscheen zij trouw aan de start. Zij was een kilometervreter, niet alleen in clubritten maar ook daarbuiten.

Aan de Eifelweekenden nam zij ook meestal deel. Zo was zij o.a. van de partij in het Schwarzwald en de tochten naar Heimbach en Mullartshütte. Ze genoot niet alleen van het fietsen maar ook van de gezelligheid van het samenzijn tijdens en na het fietsen.

In 2018 heeft ze aangegeven geen actief lid meer te willen zijn. Zij bleef wel actief voor de club. Jarenlang zat ze bij de inschrijving van de ATB-tocht en deed ze ook de jaarlijkse kascontrole samen met Jac.

LEK

Na net zoals velen alleen te hebben gefietst ga ik eindelijk weer eens mee met de club. Met een man of 10 gaan we richting Elmpt en Bruggen. We gaan het depot op. Wat vind ik dat toch een mooi gebied. hier kun je mooi zien hoe de natuur het overneemt als je het de vrijheid geeft en een beetje regisseert.

We hebben de gang er in als er LEK wordt geroepen. Zoals het hoort stoppen we en buigen een paar man zich over de band, de rest maakt gebruik

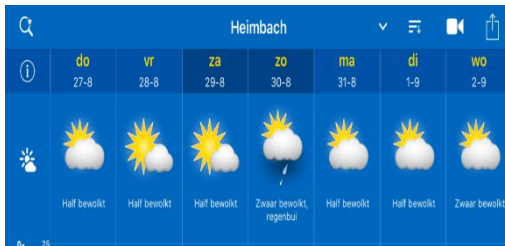
van deze pauze door wat bomen te bewateren, iets te eten en/of wat te drinken. We gaan weer verder. We willen het vernieuwde fietspad bij Asenray gaan uittesten als vlak daarvoor weer LEK wordt geroepen. Nu valt een ander deze eer te beurt.

Ook nu buigen een paar man zich over de band en wachten de andere geduldig af. Niet iedereen was al over het vernieuwde fietspad gereden, wat een verbetering: mooi breed en goed afgezet met paaltjes zodat de auto's er niet op kunnen komen. Bij de oude molen genieten we van een heerlijk bakkie koffie en daarna gaat langzaam ieder zijn eigen weg. Heerlijk om weer met de club te fietsen.

Vossenack-Vossenack

Helaas, Corona gooit roet in het eten. Geen Eifelweekend in 2020. Één persoon kan het maar niet los laten. Wegens privacy redenen zal ik zijn naam niet noemen, maar hij heeft wel graag friet met curryworst. Als hij maar kan fietsen. Weer of geen weer.

Een week voor de oorspronkelijke datum van het Eifelweekend wordt nogmaals de vraag gelanceerd. Wie gaat er mee? Gewoon 2 dagen achter elkaar

fietsen is ook al prima. Er was weinig animo. Ook het weer zou niet echt geweldig zijn. De man van de curryworst kon het nog altijd niet loslaten. Op de donderdag kwam een berichtje: het betere scenario.....

Even telefonisch contact in de avond. Zet je het vanavond op de app? Zo gezegd, zo gedaan. Het was natuurlijk erg laat om nog iemand zo ver te krijgen om op vrijdag naar Heimbach te rijden om een rondje door de Eifel te fietsen. Vrijdagmorgen om 8 uur stonden Ben en Robert op de stoep in Berg. We hadden afgesproken om naar Vossenack te rijden. Dit lag namelijk op de route die we wilden rijden, namelijk de route van het Eifelweekend in 2015 Heimbach.

Tijdens de heenweg kwam de eerste klim van 2015 nog even ter sprake. Een van onze TWC'ers had de avond voor de grote route van zaterdag nog even 2 flessen wijn meester gemaakt. Halverwege de 1e klim moest gebruik gemaakt worden van de volgwagen.

In Vossenack aangekomen werden de fietsen van de fietsendrager genomen en werd even gediscussieerd in welke richting de route loopt. We waren beide overtuigd in welke richting deze zou lopen. Al snel kwam een gigantische afdaling. Daarna waren we eigenlijk al

overtuigd dat we in de foute richting aan het fietsen waren, maar ja, terug omhoog: nee echt niet. De route loopt al snel langs de Ruhrsee.

We werden getrakteerd op geweldige uitzichten.

Pakweg 2000 hm's zullen we vandaag moeten trotseren. Vreemd, het leek alsof we alleen maar bergaf reden. Even bergop en daarna weer een gigantische afdaling. Hoe kan dat? Na 70 kilometer zijn we aangekomen in Einruhr. Hier wordt even gepauzeerd. Robert en ik nemen een broodje maar de gemaskerde meneer besteld eerst "Ein Kuchen" van pakweg 8 cm hoog en laat zich daarna nog even verleiden door de menukaart: "Currywurst mit Pommes". Tijdens vertrek maakt Robert even duidelijk dat er in de laatste 40 km nog 1000 hm's gemaakt moeten worden. Dat hebben we geweten...pff. Even een deeltje maken met Robert tijdens de eerste beklimming.

Namens het bestuur

Er worden de volgende mededelingen gedaan:

De landelijke coronamaatregelen en adviezen van de NFTU worden op de voet gevolgd. Dat betekent dat ook de nieuwjaarsborrel jammer genoeg niet door kan gaan. Het bestuur is nog op zoek naar een alternatief, maar met de huidige maatregelen is dat moeilijk.

De penningmeester, Huub van Eck, heeft helaas te kennen gegeven te willen stoppen volgend jaar na de jaarvergadering. Dat betekent dat we dus op zoek zijn naar een nieuwe penningmeester. Het is erg belangrijk voor onze club dat we een nieuwe penningmeester hebben, want zonder kan onze vereniging niet functioneren. Daarom een oproep aan alle leden om ons te helpen om deze functie in te vullen! Meld je aan!

Voor het volgend jaar wordt weer het gebruikelijke programma opgesteld. Hopelijk kan vanaf maart weer meer georganiseerd worden dan nu het geval is.

Vervolg van de jubileumkaternen jaar 2021

Het corona virus blijft TWC maar in zijn macht houden en zoals het er nu naar uitziet zijn we er nog niet klaar mee! Na 9 februari is er wellicht meer duidelijkheid.

Ter nagedachtenis aan Jac Wolters

"Een betrokken en vriendelijk clubman"

Op donderdag 25 maart is Jac overleden in de leeftijd van 83 jaar. Jac was meer

dan 30 jaar lid van TWC Posterholt. In 1982 is hij lid geworden. Maar al jaren daarvoor was hij de club al behulpzaam in de tijd dat TWC in het eigen dorp wielervedstrijden organiseerde.

Jac begon als trimmer. Toen hij stopte heeft hij jarenlang met zijn maatje Jan Visschers met de volgbus vol reservewielen achter het peloton gereden.

Maar dat was niet alleen maar volgen. In de jaren, dat iedereen nog op tubes reed, zijn er door hen vele wielen omgestoken en dat was niet altijd een leuk karwei, vooral bij nat weer.

Jac is lid gebleven tot 2014. Maar fietsen bleef zijn passie. Met Jan Visschers heeft hij dan ook vele jaren zeker tweemaal per week een fietstocht gemaakt. Jac was een zeer betrokken clubman. Een vriendelijk man met humor. Maar bovenal genoot hij van alles binnen de vereniging. Vooral tijdens de vele Eifel-weekenden en Mallorca-reizen. Als er een club-activiteit was, zoals de ATB tocht, stond Jac er. Ook in de jaren bij de inzet van TWC bij de Eneco aankomsten in Roermond kon hij

genieten van alles wat er zo'n dag gebeurde.

Mededeling van de voorzitter

De voorzitter deelt mede dat het nieuwe fietsseizoen is begonnen zonder gezamenlijke openingsrit en zonder dat samen kan worden gefietst. Dat is iets waar iedereen ondertussen erg naar uitkijkt. Ook dat gezellige terrasje na afloop zou erg fijn zijn! Maar jammer genoeg kan dat nog niet.

Het bestuur adviseert om vooral te blijven fietsen want dat is goed voor de gezondheid en de vorm blijft aanwezig zodra weer snel samen kan worden gefietst.

Van het bestuur

Een jaar corona Wie had dat gedacht? We zijn een jaar verder en we mogen nog steeds niet samen fietsen. Hopelijk kunnen wij vanaf juni/juli weer clubritten houden maar het blijft afwachten. Als bestuur hebben we van alles zitten te bedenken om toch nog iets voor de leden te kunnen organiseren. Het fiets-weekeinde ging niet door, de atb tocht ging niet door en ook de nieuwjaarsborrel was geen optie.

Maar na de berichten in december over een nieuwe lockdown kon dat plan ook al snel de ijskast in. De bidonactie met de nieuwjaarsgroet werd gelukkig erg gewaardeerd.

Ondanks dat we vorig jaar weinig tot niets hebben kunnen organiseren blijven jullie TWC Posterholt toch trouw. Allemaal bedankt daarvoor! Dat zegt wel iets over onze vereniging vind ik en daar ben ik trots op. Ik ga ervan uit dat we snel weer samen kunnen fietsen en ook na afloop dat terrasje kunnen pakken. Het ziet er naar uit dat het nu niet lang meer gaat duren. Ik hoop dat we elkaar weer snel samen kunnen zien! Tot die tijd: blijf fietsen en blijf vooral gezond!

Jaaroverzicht 2020 TWC Posterholt

Algemeen

Graag had ik dit verslag op onze algemene ledenvergadering aan jullie willen presenteren maar nog steeds houdt het corona virus ons letterlijk en figuurlijk op afstand. Helaas het is niet anders. Ik spreek de hoop uit dat we alsnog op redelijk korte termijn de ledenvergadering kunnen plannen. Totdat het zover is zullen we het moeten doen met de schriftelijke optie.

Leden

We beginnen het jaar 2021 evengoed met 81 leden, te weten 76 actieve leden, waarvan nog steeds 1 jeugdlid, 5 ereleden en 4 post-actieve leden.

Van de actieve leden is meer dan helft ouder dan 65 jaar waardoor de gemiddelde leeftijd op 63,8 ligt.

Natuurlijk zijn we hartstikke blij met zoveel fietservaring in onze club maar een beetje verjonging zou ook in onze vereniging niet misstaan.

In het jaar 2020 zijn ons helaas 3 leden overleden, te weten Frits Mühlberg, Jacques Nieskens en Marie-José Schreurs, mogen zij allen rusten in vrede.

Seizoen 2020

Het jaar werd zoals gewoonlijk ingezet met een traditionele (gratis geschenken) nieuwjaarsborrel op vrijdag 3 januari. En dat was de eerste en wisten wij veel, ook tevens de laatste gezamenlijke clubactiviteit voor dit jaar.

Seizoenstart 2020

Terwijl wij ons opmaakten voor een daverende seizoenstart, gooide het inmiddels overbekende Corona virus vanaf 16 maart roet in het eten. De routes lagen klaar, de vlaai was besteld maar helaas.... De route en vlaai liggen er nog steeds te wachten op betere en leukere tijden. Alle activiteiten welke voor 2020 waren gepland zijn 1 op 1 verplaatst naar 2021 en zover als mogelijk zullen zij ingepland worden. De geplande (langere) ritten hebben we eveneens doorgeschoven naar 2021. De voorbereidingen en afspraken voor de Eifelweekenden 2020 zijn zover als mogelijk doorgevoerd en na het definitief afzeggen van het weekend van 2020 verplaatst naar 2021.

Clubkampioenen 2020

Aangezien er geen gezamenlijke ritten zijn gehouden zijn er helaas ook geen clubkampioenen die we kunnen huldigen.

Vereniging, Bestuur en Commissies

Mattie stelde zich niet meer herkiesbaar. Omdat er nog een bestuurs-vacature was, waren er nu nog 2 op te vullen plekken. Hiervoor kandideerden Monique van Pinxteren en Hans Kortekaas, die door de vergadering bij acclamatie

werden gekozen. Het bestuur is weer compleet.

Het bestuur prijst zich gelukkig met het vele werk hetgeen de vele commissies verrichten.

Het seizoen is na de verplichte Coronastop weer in juni op gang gekomen. Dit jaar ook weer geen clubkampioenen en geen Eifel-

weekenden. En in oktober is besloten dat ook de organisatie van de ATB tocht niet kan doorgaan. De slotrit is verreden op 23 oktober met de traditionele koffie en vlaai.

Jaarlijkse algemene ledenvergadering TWC

Zaterdag 25 september 2021 in de Bergerac St. Odiliëenberg.

Opening en mededelingen

De voorzitter, Robert Wilms heet iedereen van harte welkom en opent om 17.15 uur de vergadering. Hij memoreert de perikelen rondom het corona gebeuren en spreekt zijn waardering uit over hoe de leden hiermee zijn omgegaan. Ook zijn er geen leden geweest die zich door de corona maatregelen hebben afgemeld als lid van TWC. Wij als bestuur hebben steeds de richtlijnen van de overheid en de NTFU getracht te volgen en dit advies ook als zodanig doorgegeven aan de leden. Gelukkig hebben we door het jaar heen wel nog kunnen blijven fietsen ook al is dit niet altijd groepsgewijs geweest. Hij spreekt de hoop uit dat we vanaf nu weer normaal als fietsclub kunnen functioneren.

2023 Jubileum jaar

In 2023 bestaat onze vereniging 50 jaar. Om dit feit feestelijk te herdenken zal een feestcommissie opgericht worden.

December 2021

Na helaas weer een coronajaar eindigt 2021 met ook positief nieuws: van zowel de RABO-clubactie en Plus-actie hebben we weer mooie bedragen ontvangen. En eerder dit jaar de gemeente subsidie. Dus financieel gaat het goed. Maar ook kijken we alweer naar 2022. De werkgroepen "Eifelweekend" hebben mooi voorwerk verricht. Zodat in augustus en september dit weer gepland staat. Hopelijk begint 2022 met een zonnetje!

Vervolg van de jubileumkaternen jaar 2022

Dit jaar opnieuw geen nieuwjaarsborrel van TWC Posterholt i.v.m. de coronapandemie.

Solo

Mijn afscheidsverhaaltje voor het TWC-blad "Wielervrienden" (mooi dat het analoog is gebleven) geef ik de titel "Solo" mee. Solo, het klinkt als een overwinning en daarbij denk ik dat dit woord menig wielertoerist als muziek in de oren klinkt. De beste zijn, alles en iedereen je achterwerk laten zien door te demarreren en solo aan de finish komen terwijl de rest na minuten op apegapen arriveert.

Janpaparazazi gaat ook op de solo toer. Deed ik dat door even voor de groep uit te fietsen om een foto te maken, even op kop fietsen of... zelfs demarreren en je in het zweet fietsen, dat was fietsen, dat was stoempen, dat was afzien en... dat was heerlijk!!

En dan gaat ineens de knop om en het licht bijna uit. Ineens is het net ganzenbord, terug naar af! Voor velen het moment om weer volop te knokken om terug op niveau te komen. Voor mij dus ook! Trainen, trainen en trainen maar geen vooruitgang boeken! Elke versnelling van mijn fietsvrienden betekent de rol lossen en solo achteraan harken, een heuveltje is een col en de woon-hobby "bonus" kilometers van Horn naar Postert vv zijn plots kilometers waar enorm tegenop gekeken wordt omdat in Posterholt het "Postert-rondje" nog moet beginnen.

Voor mij reden om aan een fietssolo te beginnen en afscheid te nemen van TWC Posterholt. Afscheid nemen met mooie en leuke herinneringen.

Voor mij begint het bij TWC allemaal met een fietsreis naar Mallorca waar bleek dat fietsen meteen een band scheidt: een fietsersband!

(en die is vele malen sterker dan een fietsenband!) Vervolgens nog fietsreizen met de club naar Salou,

Remagen, en Eifel bestemmingen. En op zaterdag genieten van dat rondje

“Gevangenis”, Wurm, Watern-Geneike, Peelroute of Wittem waarbij ik plekjes leer kennen waar ik nog nooit geweest was of van gehoord had. Ook sommige sterke uitspraken blijven altijd een mooie herinnering. Het was Piet D. die in Langerwehe zei: “esse hie de waeg kwiet wurs, den vinje we dich noewts mieër” en vervolgens waren we uren op zoek naar Etienne, die hopeloos verdwaald was.... Ook de gevleugelde woorden van Kuëb (ik heb nog naast hem mogen fietsen!): “esse twieëdje wils waere mosse in mien wiel komme..”, zullen me altijd bijblijven. Ruim twintig jaar lief en leed heb ik mogen meemaken: het geluk van Jos, de pech van Jan, Leike, Frans, Wiel en Wil. Fietzers die hun partner verloren en mede door het fietsen bij TWC weer de draad op konden pakken. Winnen en verliezen...het ligt zo dicht bij elkaar.

Ik zal de verhaaltjes missen. Fietsverhaaltjes, reisverslagen of gewoon keukentafelgesprekken. Soms werd de een of ander op de korrel genomen maar op zaterdag was ik nog steeds van harte welkom en geen één zei: “Vandaag liever niet naast mij fietsen...!!”. Soms werd ik gecorrigeerd en ook al vind ik dat peleton mooier klinkt, het is inderdaad peloton !

Ik had plezier in het schrijven van de verhaaltjes en tot mijn vreugde zie ik dat

het navolging heeft gekregen. Ik hoop dat menig fietser eens in de pen klimt (ook al is dit voor sommigen een beklimming die hoger is dan de hoogste berg) want het zorgt er voor dat de tochten thuis nog eens nagefietsd kunnen worden én een vreemde lezer proeft dat het goed fietsen is bij TWC Posterholt.

TWC Posterholt, een club die meer is dan fietsen. Het is ook gezelligheid, getuige de mooie gebeurtenissen naast het fietsen. Ik hoop van harte dat het weer snel allemaal mag, de nieuwjaarsborrel, de openingsrit met nazit en uiteraard het afrijden, met als moment suprême dat vodje papier met de namen van de kampioenen. Met een TWC gekleurd hart bedank ik jullie allemaal voor de vriendschap, de support en de sportiviteit die ik altijd heb ervaren en ik hoop dat ik jullie nog eens – al dan niet op de fiets -tegenkom.

Het ga jullie allen goed, dat jullie allemaal – in de wetenschap dat ook het TWC peloton voor niemand stopt - nog lang in goede gezondheid mogen fietsen in de gloria!!

Jan(paparazzi)Walraven

Algemene jaarvergadering 5 maart 2022

Nadat de voorzitter Robert Wilms iedereen welkom heeft geheten, deelt hij mede dat we de afgelopen periode niet veel gezamenlijk hebben kunnen doen. Hij spreekt de hoop uit dat we vanaf nu weer normaal als fietsclub kunnen functioneren.

Bestuur

Periodiek aftredend zijn de heren Huub van Eck en Marco Visschers, beide heren stellen zich niet meer herkiesbaar en derhalve zijn er twee vacatures.

Ondanks verwoede inspanningen van vooral de voorzitter hebben zich hiervoor nog geen kandidaten aangemeld.

Besloten wordt om per

31-12-2022 het lidmaatschap van de NTFU op te zeggen.

In 2023 bestaat de vereniging 50 jaar.

Om dit te herdenken zal een programma worden opgesteld.

Afhankelijk van de gesprekken met de sponsors zal worden overgegaan tot nieuwe kleding.

Afsluiting ATB tochten

Na meer dan 30 jaar zal TWC Posterholt stoppen met het organiseren van de ATB tochten in november. Waarom? Samengevat: "Het gaat niet meer, en het is goed geweest".

Wat blijft zijn de vele herinneringen, de vele vergaderingen, de vele voorbereidingen, op papier en in het veld, maar ook ieder jaar de complimenten van de vele deelnemers. Wat ook blijft de prachtige foto's van Jan Walraven gemaakt tijdens deze ATB tochten.

Openingsrit zaterdag 12 maart 2022

Zelden waren de vooruitzichten voor de openingsrit zo goed als dit jaar. Al een week lang stralende zonneschijn en geen beperkingen meer vanwege corona.

Zaterdagmiddag: lekker fietsweer met een zonnetje en weinig wind. Ook de temperatuur was aangenaam voor deze tijd van het jaar. Daarom was het tegen half een al een

drukke van belang bij de sporthal in Postert. Om op tijd terug te zijn voor de koffie en vlaai vertrok niet alleen de C+ groep al om 12.30 uur.

Ook de A- en B-combinatie vertrok een half uur vroeger dan gewoonlijk.

De C-groep riskeerde het om op de gewone tijd te vertrekken.

Later in de rit ontstond er wel enige onrust omdat de eerste lekke band van het seizoen nogal wat tijdverlies opleverde. De eer viel de beurt aan Tjeu.

De catering bleek weer perfect te kloppen, zodat iedereen die daar trek in had twee stukken vlaai en tig koppen koffie naar binnen kon werken.

Ondertussen werd er flink nagekaart en werden er nog afspraken gemaakt voor de workshop navigatie van vrijdag 18 maart. Hopelijk zijn er dadelijk veel leden die een route via hun navi kunnen dirigeren en er zo veel nieuwe routes te

ontdekken zijn.

Voorproefje Eifelweekend A/B 2022

Afgelopen weekend zijn we (Inge & Caspar) op bezoek gegaan naar de Eifel. Enerzijds om te oefenen met de Garmin (dit na 't volgen van de navigatie-cursus van TWC) maar anderzijds zeker ook om de nieuwsgierigheid te bevredigen na 't horen van de omschrijving van de routemakers van het Eifelweekend. Gesterkt door de hoogtestage welke we eind april hadden gehad op Mallorca, dachten we dat we dit wel aan zouden kunnen. Sowieso zouden we maar 2 van de 3 routes rijden. De eerste dag maar direct de langste (103 km) met de meeste hoogtemeters (1680mtr) verdeeld over 13 beklimmingen. Het begon heel rustig, rechtsom langs de Moezel zo vlak als een biljarttafel. Maar dat duurde niet lang, zodra je je afwendt van de rivier gaat het omhoog.

De eerste heuvel telde eigenlijk niet mee, maar na 11 km kwam de eerste echte beklimming. En zo ging het verder de hele dag, pittige en minder pittige beklimmingen wisselden elkaar af. Gelukkig gescheiden door lange overzichtelijke afdalingen. Tussendoor genieten van de mooie vergezichten en dorpjes. De Tweede dag, geweldig weer en dus weg met die lange mouwen. Dit is de rit van zondag, deze is nog 50 km lang en telt maar 650 hoogtemeters verdeeld over maar 3 beklimmingen. Een makkie zo dachten we. (althans ik). De eerste 20 km links langs de Moezel, geen centje pijn.

Na dit bord is het oppassen geblazen in de volgende afdaling

Maar dan heeft Marco toch weer iets gevonden om je op te "verheugen". Lijkt een beetje op de Keutenberg, maar dan langer en dat twee keer. Als je denkt ik ben d'r komt het toetje nog. Maar uiteindelijk valt 't allemaal mee en is het "goed" te doen zeker als je tussendoor een beetje rustiger aan doet. Compliment aan de makers van de tochten, deze zijn niet alleen mooi maar ook te doen en als ik het kan, kan iedereen 't zo moet je maar denken. Nu alleen het weer nog.

2 juli 2022 Nao 't Zuuje

Een mooie zomerdag en een heerlijke dag voor een mooie rit **Nao 't Zuuje**. Als nieuw lid had ik geen idee wat me te wachten stond toen ik tegen 8.30 uur op de fiets stapte. Iets eerder als normaal, om iets rustiger naar Posterholt te

kunnen fietsen. We hadden toch wat meer kilometers als gebruikelijk voor de boeg.

Zulle veer gaon?" klonk het zoals gebruikelijk tegen 9.00 uur uit de mond van onze wegkapitein Frans van den Brekel. Met 11 man zette de C groep koers naar het Zuiden. Het gebruikelijke geklets verstomde enigszins bij de eerste meters omhoog. Na wat lichter klimwerk konden de beentjes stil, lekker bollen naar beneden richting het doel van vandaag, de Geulhemmerberg. Al bij de eerste klimmeters komt ineens onze bezemwagen Jan Rieken voorbij snellen. "Dat gaat te snel" bedacht ik me. Maar ja, wat wil je: lichtgewicht Jan tegen de 93 kilo van mezelf... (ja, ik weet 't, er mag wat af...).

Halverwege staat daar een dame met een grote lens

voor haar neus. We worden in volle inspanning vastgelegd op de gevoelige plaat! Dank je wel Monique, mooie plaatjes. De beloning voor het zwoegen volgt bovenaan, een drankje met een lekker stuk vlaai bij 't Vöske.

Na de welverdiende pauze wordt koers gezet richting Maastricht waar we de Maas opzoeken en deze naar het noorden volgen. Lichtjes naar beneden, wind in de rug, de praatjes komen weer terug.

Ja, de Geulhemmerberg ligt alweer "ver" achter ons.....

Rondje C+ Midden-Limburg-Selfkant (D)

Woensdag 22 juni 2022

Deze 59 km. lange fietsroute vanuit Postert is een grensoverschrijdende route met Duitsland. Met 8 man vertrokken en aangekomen, reden we bijna alleen over mooie veldwegen, door het, soms licht glooiende, boerenlandschap, bos, maar ook, nu een klein stukje door het uniek natuurgebied het IJzerbosch. Met een prima fietstemperatuur zijn we deze ochtend via Hontem, Breberen, Schalbruch, Baakhoven, Berkelaar langs het kanaal naar Berg gefietst.

Waar we bij Sibbels wederom van een heerlijk kopje koffie hebben genoten. Rinze

Rondje C: Windmolens

Woensdag 3 augustus 2022 Ja, dan is het woensdag 3 augustus. Weer een

klassieker. En tijd om eens met de C mee te rijden. Ten eerste daar het mijn eigen route is, maar ook een goede test voor het Eifelweekend. Om direct maar de vraag te stellen: "Viel het mee?". Ja en nee. Blijk toch nog de komende weken meer trainingskilometers in het Reihswald bij Kleve en Berg en Dal te moeten maken. Ofschoon ik net een fietsweekend achter de rug had met mijn zoon Lars, wat goed is verlopen. We houden het er maar op dat er te weinig zuurstof in de lucht zat. Zeker na 11.00 uur, toen liep het kwik al op naar de 30 graden. Om 9.00 uur vertrokken we, met de gastrenner Jos, via de

Holst, Herkenbosch, Rothenbach ri Kem-pen. En ja hoor, zoals ieder jaar komt de vraag zo na 20 km. "Wanneer komen nu eigenlijk de windmolens?". Nu, zo na Kirchhoven komen ze aan de horizon en zijn dan niet meer zichtbaar tot zeg maar "na de Poppelaar".

Door tropische temperatuur hebben we de route wat ingekort: nu 58 km, oorspronkelijke route 67 km (via Pey-Echt). Met 12 man/vrouw hebben we wederom genoten van de drankjes op het terras van Vurenhof.

Prima locatie. En natuurlijk bijgekletst. Met dank aan Frans en Jan was het weer een mooie fietsochtend. Rinze

Slotrit 15 oktober 2022 en clubkampioenschap 2022

Zo laat in het seizoen is het altijd maar afwachten wat het weer doet. Zo ook deze keer. Is het droog of liever blijft het droog? Door de A en B werd al ijverig geappt en kwam men tot de slotsom dat het verstandig was om niet te starten om 12.30 uur, maar wel om 15.00 uur klaar te staan voor de koffie met vlaai,

het bekendmaken van de clubkampioenen en de presentatie van het nieuwe tenue.

Door de C+ werd er wel gestart, maar in de omgeving van Herten werd het toch zo nat dat de rit werd afgebroken en daardoor iedereen gedoucht en fris gekleed om 15.00 uur aan de sporthal arriveerde.

De C vertrok om 13.00 uur voor het bekende Rondje Roerstreek.

Na zo'n 45 km. arriveerde men tegen drieën bij de sporthal. Na koffie en heerlijke vlaai maakte Caspar de verschillende clubkampioenen bekend:

A: Peter Schmitz.

B: Ben Tijbosch.

C/C+: ex aequo Frans van den Brekel en Sjra Wassen.

Tot slot was iedereen erg benieuwd naar de nieuwe kleding.

Deze werd vakkundig geshowd door Hans. Het nieuwe pak zal er zeker voor zorgen dat TWC Posterholt overal goed gezien wordt.

Als afsluiting ontving Hartmut een bloemetje en cadeaubon voor de vele uren die hij in al in het

kledingproject heeft gestoken en nog zal steken.

Eifelweekend C-groep 26-28 augustus 2022

Een zeer geslaagd weekend. Met op zaterdag een prachtige, zeer gevarieerde tocht van 104 km. Met prima fietsweer en een uitstekend hotel.

Vrijdag 26 augustus 2022

Voor acht man begon de tocht vanuit Posterholt naar het Asteria hotel om 11.00

uur. Voor mij startte dit weekend in Gennep. Met de auto naar het hotel en vervolgens zo na 11.15 uur op de fiets naar de bekende pauzeplaats d'Ouwe Peel in Helena-veen. Bekend als pauzeplaats van de eerste

jaarlijkse grote route van Maan in het seizoen. Deze voorjaarsroute werd ook wel de "Rododendrons" route genoemd.

Hier ontmoette ik tegen half twee de groep, waar we na koffie en vlaai via Griendtsveen op weg gingen naar het hotel. Via mooie, vooral hier rechte wegen naar Venray, waar we onder een licht buitje van 10 minuten zo rond 16.00 uur aankwamen. Natuurlijk eerst even gezamenlijk het glas heffen op de eerste geslaagde rit voordat we gingen douchen en eten. Wat mij trouwens opviel dat er dit weekend veel 0,0 gedronken werd. Dat was in het verleden wel eens anders ofschoon toen het Malzbier in Duitsland ook niet aan te slepen was.

Zaterdag 27 augustus 2022

Na een goed, uitgebreid ontbijt zaten we even na 10.00 uur op de fiets voor een

route die uitgezet was tussen Maas en Rijn. (GPS route van Jos Evertz, die destijds in Oostrum woonde). Het ging eerst via Bergen, het Nationaalpark Maasduinen, naar het voor ons meest noordelijke punt Siebengewald waar we vervolgens Duitsland in fietsten. Na een korte "bananenstop" ging het alleen maar over rustige landbouwwegen. Het ging voorspoedig tot we ineens voor

dichte spoorbomen (spoor Weze-Goch) kwamen te staan "zonder geklingel en lampen". Vreemd. Tot Jan Leenen de gele paal zag met spraakmoelijkheid en

een hendel. Na de hendel bediend te hebben en gekraak van de luidspreker gingen de bomen keurig open en konden onze weg vervolgen. Eerlijk gezegd in meer dan 40 jaar TWC nog nooit meegemaakt.

Vervolgens liep de tocht door een zeer verrassend landschap, vooral ook glooiend. En zelfs zodanig dat ik soms het gevoel had rondom Duren te fietsen.

Iets minder steil dan. Zeker zo rond het Uedemer Hochwald, Tuschenwald en boven Sonsbeck. Daar hadden we ook de pauze en wel te villa Reichswald bij Uedem.

Na een ruime pauze, op weg naar Wetten, veranderde het landschap in kilometers lange heidevelden. Dat wil zeggen gekweekte heide in potten, in allerlei kleuren. Ik

denk wel zo'n 100 voetbalvelden groot van diverse kwekers. Een mooi gezicht. Na Wetten kwamen via Wanssum en Oostrum om 16.30 weer bij het hotel aan. Het was een prachtige route.

Zondag 28 augustus 2022

Wederom na een goed ontbijt, al voor half tien op de fiets ri. Postert. Na Wanssum over mooie glooiende fietspaden. Soms met een hindernis: een krachtige beregeningsinstallatie. Een sport om ze te ontwijken. Goed voor de koeling van de bandjes zullen we maar zeggen. Even na 10.00 uur bereikten we het veer bij Broekhuizen. Waarbij ik terug fietste naar het hotel en de groep langs "Hertog Jan" de route vervolgde naar de pauzeplaats Nettethal- Hinsbeck en vervolgens naar Postert.

Tenslotte

Gelukkig geen "accidents" of het moet zijn dat Huub, in stilstand, het nodig vond met zijn "goede knie het asfalt te kussen". Was even boos op zichzelf. Nam direct de kop over en stond hem niet meer af..... "Elk nadeel heeft zijn voordeel" zou Johan Cruyff zeggen. Verder een onmisbare schakel voor zo'n weekend is het vervoer van de bagage. In deze dank aan Hartmut die hiervoor gezorgd heeft. Zowel op vrijdag als op zondag stond hij op de afgesproken tijd bij de sporthal en het hotel. Chapeau!! Jan, Frans, Har, Paul, Jan.R, Tjeu, John en Huub bedankt voor het mooie weekend. En natuurlijk Jan, Har en Frans voor de vlekkeloze organisatie. TOP!!! Rinze

Eifelweekend 2022 A en B groep

Vrijdag 9 september 2022

Eindelijk na 2 jaar is 't dan zo ver dat we het Eifel fiets-weekend kunnen houden.

We zijn ook echt in het Eifelgebied, in de deelstaat Rijnland-Palts, een gebied dat bekend staat om zijn mooi landschap met fijne beklimmingen en lange afdalingen. Maar ook bekend staat om het grillig weerbeeld met reusachtige wolkenvelden die niet schromen om watersluizen te openen.

Nu waren wij al wekenlang, om niet te zeggen maandenlang, verwend met zonnige dagen dus een beetje regen deert ons niet maar had eigenlijk ook niet gehoeven in ons TWC weekend. Maar goed het zij zo, ook al haakt er eentje al op voorbaat af, de rest heeft er nog steeds veel zin in.

Iedereen is op tijd bij het hotel, de eersten kunnen al direct op de kamer, de anderen moeten nog ff wachten want ook hier is er sprake van personeelsgebrek. Edoch om twee uur zit iedereen vol goede moed op de fiets en is er duidelijk afgesproken dat we als (B) groep proberen bij elkaar te blijven. Iets dat niet iedereen begrepen heeft want na 100 meter ben ik de groep al kwijt omdat ik problemen met de clips heb. Uiteindelijk wordt er toch gewacht en nadat het probleem verholpen is gaan we weer verder.

De aanloop naast de Moezel (af en toe heet die ook Saar) is vlak en probleemloos. Maar zodra we van de rivier af gaan, gaan we ook de hoogte in. Om daarna beloond te worden met een mooie afdaling. Het is nog steeds droog en als we de overtocht maken op het veer is het een mooie gelegenheid om een foto te maken. Als even later de A-groep ons (eindelijk, haha) inhaalt en voorbij raast duurt het niet meer lang als ook de regen ons inhaalt. Als we besluiten om toch maar te gaan schuilen onder een paar bomen zijn we eigenlijk al te nat. Zodra het iets opklaart stappen we weer op en fietsen een dorp binnen waar de A-groep nog staat te schuilen in een lekkere warme schuur. Na een half uurtje haalt de A-groep ons weer in. Maar na een kleine snelheidsverhoging

van ons sluiten wij weer aan bij de A en rijden in de luwte van de groep (en wind in de rug) mee. Bij de tweede regenbui schuilen we weer even (wij onder de bomen en anderen in een bushokje). Als het te lang duurt stappen we toch maar op en trotseren we de laatste km de regen. Het is dan ieder voor zich. In het hotel gaat iedereen z.s.m. lekker douchen en 1 uurtje later is alle regen alweer vergeten en genieten we van een heerlijk pilsje of iets anders. Om half acht schuiven we aan, aan het uitgebreide buffet. Alhoewel, je moet niet te lang wachten dan is het lekkerste op. Na het diner wordt er nog lang en gezellig nagepraat over de mooie route.

Zaterdagmorgen 10 september 2022 en...

Het weer baart ons zorgen. Na een goed ontbijt worden de fietsen startklaar gemaakt. Inge d'r voorband is lek, dus snel even een nieuwe band opleggen. Dit zou de enige lekke band in dit weekend zijn!

Ondanks dat het miezert stapt toch bijna (slechts 1 afvaller) iedereen op. De eerste kilometers worden stilzwijgend in de regen afgelegd. Ikzelf dacht (later bleek dat iedereen zo dacht) zullen we ons niet beter kunnen omdraaien. (en dan bedoel ik niet andersom op de fiets gaan zitten). Maar niemand durfde dit initiatief te nemen en dus reden we maar door in de hoop (tegen beter weten in) dat het eens zou stoppen met regenen. Alleen Ben bleef positief en dat ondanks dat er geen opklaring te zien was.

Maar het wonder geschiedde na een uur verdween de regen als sneeuw voor de zon en stopten we om alweer een (droge) foto te maken. Ook al was het droog en bleef het droog de wegen waren nat dus was het oppassen geblazen bij het afdalen. En aan afdalingen geen gebrek want er stonden 13 beklimmingen op het program en dus ook 13 afdalingen. Toen we in (voor de zoveelste keer) de buurt van Echternach kwamen zochten we een mooi terras uit om te pauzeren, uiteraard in het zonnetje. Ondanks dat iedereen er nog zin in had besloten we, gezien de naderende donkere wolken, toch maar om een afkorting te nemen om te voorkomen dat we weer nat zouden worden. Paul

wilde toch de hele tocht afmaken en werd beloond met nog enkele fikse beklimmingen en een kleine regenbui. Uiteindelijk hadden ook wij meer dan 100 km afgelegd. Op de terugweg reden we weer een hele poos langs de Moezel c.q. Saar. Op een ongelukkig moment stopten we om op een achterblijver te

wachten. Ik zag een grote mooie boom langs de rivier staan waaraan ik me wilde vasthouden. Maar het gras in de berm remde mijn vaart net iets te veel af waardoor ik de boom net niet meer bereikte en met mijn

hoofd het eerst omlaag duikelde richting water. Mijn benen staken nog net boven de berm uit. Door kordaat ingrijpen van John en Har werd voorkomen dat ik dit verhaaltje niet meer kon schrijven.

Jammer dat er geen Jan Paparazzi was die dit tafereel had kunnen vastleggen, het schijnt de moeite waard te zijn geweest. De laatste km naar het hotel werden hierna snel afgelegd want om 4 uur zaten we alweer op het buitenterras te genieten van een pilsje, en de zelf meegebrachte olijven, nootjes en worst. Na het, alweer lekkere buffet (althoewel spruiten niet mijn voorkeur hebben) werd de avond weer gezellig doorgebracht met o.a. een spelletje waarbij je goed moest kunnen bluffen.

Zondagmorgen 11 september 2022

Het weer lijkt iets beter te worden maar toch zijn er, door verschillende redenen weer enkele afvallers die besloten hebben om niet meer op te stappen. Jammer voor de mensen die dit hebben georganiseerd maar van de andere kant ook begrijpelijk omdat het vooruitzicht om weer nat te worden niet erg aantrekt.

Dit zijn ze dan, de bikkels van het laatste uur. Gelukkig hebben ze het droog gehouden en werden ze zodoende beloond met niet alleen een mooie afsluiting maar ook een droge fietsdag.

Uiteindelijk kunnen we toch nog terugzien op een mooi en gezellig weekend en wil ik de organisatie bedanken voor al hun energie welke ze er in gestoken hebben. Het was de moeite waard.